

В. Я. Тимофєєв

КОЗАК

ЗАДНІСТРОВ'Я

2010

Ця книга – про козацтво Задністров'я, що діяло (й діє) на Одещині в місті Білгороді-Дністровському та районі в першому десятиріччі XXI ст.; про козаків та козачок Білгород-Дністровської громади, що в загальному громадському русі прокладали свої, козацькі, шляхи до незалежної держави Україна. Історія козацтва подається через документальні джерела (статті газети «Козак Задністров'я»).

Білгород-Дністровська козацька громада – унікальна громада; на її території лише в останні 20 років відбулися декілька широкомасштабних (помітних) для України подій: створення впливових козацьких громадських організацій (90-ті роки XX століття; на меті було трансформація їх в асоціацію козацьких організацій, а Білгород-Дністровську громаду – в козацьку громаду) та навчально-виховних закладів нового типу – Січей (шкіл козацько-лицарського виховання) – Адамівської, Долинівської, Вигінської, Старокозацької, Випаснянської, Турлацької, Салганської, Великомар'янівської (90-ті роки XX століття – 10-ті роки XXI століття; на меті було трансформація їх в асоціацію навчальних закладів козацького спрямування та створення козацького-лицарського ліцею).

*** * ***

Тимофєєв Валерій Якович – теоретик козацького руху; генерал-отаман Українського козацтва. Головний редактор альманахів козацтва Південноукраїнського Задністров'я: «Козацький вісник» (1991-1998), «Козак» (1998-2001), «Річ про Адамівську Січ» (2001-2003), «Річ про Буджацьку Січ» (2004-2006), «Річ про Січ» (2007), «Козацтво Задністров'я» (з 2007). Нагороджений іменним годинником від Президента України, козацькими нагородами; удостоєний звання «Кращий освітянин України» в номінації «Народе мій завжди буде» за створення навчального закладу нового типу – школи козацько-лицарського виховання. Автор 20 монографій та більше 100 наукових і науково-популярних публікацій з історії та історіографії сучасного козацтва і козацької педагогіки. Працював директором школи, сільським головою, в апаратах районної державної адміністрації та районної ради на посадах начальника організаційного відділу.

*** * ***

**Козак Задністров'я. Видавництво «Отаман».
Білгород-Дністровський. 2010.**

ВІД УКЛАДАЧА. ІСТОРІЯ КОЗАЦТВА ЗАДНІСТРОВ'Я.

Населення Дунай-Дністровського міжріччя (Буджаку) має давні козацькі традиції.

Перша значна хвиля переселенців-козаків опинилася в Буджаку після 1710 року – це були мазепинці. До сьогодні їх нащадки мешкають у Старій Царичанці. До речі, лише у цьому козацькому селі на фронтонах дахів - дерев'яні чотиригранні прикраси у формі пернача – символи отамано-полковничої влади (у цьому будинку мешкає козак!).

Після руйнації Запорозької Січі (1775 рік) козацька маса розійшлася по величезних земельних просторах, зокрема й по півдню України, забравши з собою ті вільні думки, проти яких Катериною II було влаштовано погром. Знищення основної організації українського козацтва, Наддніпрянської Січі, не завадило виникненню нових формувань такого типу.

Козаки розселилися в перші роки після виходу з Запоріжжя в Очаківській окрузі, на Березані, по Тилігулу, біля Хаджибею і Балти, у пониззі Дністра від Акермана до Бендер, в Буджаку, в дунайських гирлах – у Вилковому, Кілії, біля Тулчи й Галаца.

Приймаючи до себе козаків, Туреччина послаблювала позиції Росії на півдні. Козакам надавалася земля для заснування Січі в пониззі Дністра – в Кучурганах, Акерманському повіті, озброєння і коні. Але козацтво виявилось об'єктом політичної гри між Росією і Туреччиною (царський уряд Росії вимагав повернення козаків), тому було вирішено переселити козаків за Дунай.

За час русько-турецької війни 1787-1791 рр. задунайські запорожці створили свою військову організацію і закріпилися на певний час в гирлі Дунаю та розмістили свій Кіш в Дунавцях – в Катирлезі (Очаківська округа відійшла до Росії), а також в місцях нижче Старої Кілії на острові.

Протяжність південних кордонів Російської імперії була відома не тільки козацтву на Україні. Запорозькі козаки, що розходилися по великих південних просторах, зустрічались тут з представниками некрасівських і донських козаків.

Поступове переселення їх на Буджак почалося ще з 1709 року (після поразки повстання донських козаків під проводом К.Булавина), а далі один з повсталих отаманів – Г.Некраса привів своїх козаків із сім'ями з Кубані. Переселення мало два потоки: один йшов в Анатолію, другий – в Дунайську дельту. З'явилися некрасівці і в пониззі Дністра. Тікали за Дунай і донські козаки. Частина їх лишилася в Буджаку після російсько-турецької війни 1768-1774 рр. Сучасні поселення некрасівців – Вилкове (стара назва - Липованське), Приморське (стара назва Жебріяни) Кілійського району Одеської області, Кислиця, Муравльовка, Стара та Нова Некрасівки Ізмаїльського району Одеської області, Тучков (район міста Ізмаїл; у ХІХ ст. – один з головних центрів старообрядництва в Європі).

В середині серпня 1787 року розпочалася друга за царювання Катерини II війна з Туреччиною. Османська імперія прагнула повернути Крим, приєднаний до Росії у 1783 р. Російська імперія, з свого боку, мала на меті утвердитися в Північному Причорномор'ї і розширити свої володіння в цьому районі і на Південному Кавказі.

З початком війни російське командування відчуло гостру потребу у збільшенні свого військового контингенту, особливо за рахунок бійців, що добре знали театр воєнних дій і противника та бойові якості яких були загальновідомі. Тому уряд змушений був звернутися до колишніх запорожців, які лишилися в Україні. Восени на базі утвореного у 1783 р. полку запорозьких козаків (один з заходів російського уряду, спрямованих на повернення задунайських козаків до Росії) почалося формування козацького війська. Указом від 22 січня 1788 р. воно одержало назву Війська вірних козаків, у протигагу „невірним” задунайським запорожцям. Очолили його колишні запорозькі старшини. Кошовим було призначено Сидора Білого, суддею Антона Головатого, кіннотою командував Захар Чепіга.

Незабаром за героїзм і мужність, виявлені у боях в Причорномор'ї, в тому ж 1788 р. воно було перейменовано в Чорноморське козацьке військо.

Ще в ході війни, в 1790 р., Кіш Чорноморського козацького війська розділив територію між Бугом і Дністром, яку заселяли козаки, на три полкових паланки (окружні управління) – Подністрянську, Березанську, Кінбурзьку (тепер Одеська, Миколаївська та

Херсонська області). Вони очолювалися призначеними Кошем старшинами і паланковими полковниками. Кожна паланка включала в себе декілька козацьких поселень.

На території, яку займала Подністрянська паланка, виникли поселення чорноморців по Дністру: Біляєвка, Калаглія, Кучургани, Глинна, Чобручи, Незавертай, Головкивка, Аджидер, Яська та багато інших. За далеко не повними даними, на 1792 р. у Подністрянській паланці існувало 30 селищ, в яких проживало близько 1500 козацьких родин. Крім того, виникло багато хуторів і поселень при риболовецьких заводах, по річках та лиманах.

Центром Чорноморського козацького краю і Подністрянської паланки стала Слободзея, де проживало 130 козацьких родин. Тут знаходилася військова резиденція.

На початку XIX ст. відносини між Росією та Туреччиною настільки загострилися, що привели до війни 1806-1812 рр. В листопаді-грудні 1806 р. російські війська оволоділи Бессарабію, за виключенням Ізмаїла. Вихід в цей район поставив перед російським командуванням питання про взаємовідносини з біглим сюди українським і російським населенням і задунайськими запорожцями. Зокрема, у фортеці Браїлів, що була оточена російськими військами, знаходилося до трьох тисяч дунайців. Генерал-лейтенант О.Ф.Ланжерон, який командував корпусом на Дунаї, писав в січні 1807 р., що задунайські козаки можуть „наносити шкоду більш, ніж турки і татари”. Тому російське командування вжило низку заходів, щоб залучити задунайських запорожців на свій бік, обіцяючи їм всі пільги, якими користуються чорноморці на Кубані. Все це мало певний ефект. Збігле населення було зацікавлене в легалізації свого положення, а задунайські запорожці опинилися в районі дій російської армії.

Враховуючи успіхи у формуванні волонтерського полку з задунайських запорожців і збіглого українського населення, було вирішено створити на Дунаї козацьке військо, давши йому найменування Усть-Дунайського.

20 лютого 1807 р. Усть-Дунайське Буджацьке козацьке військо було офіційно затверджено указом Олександра I.

Уряд, зацікавлений у швидкому заселенні ново приєднаної Бессарабії, дозволив усть-дунайцям селитися в Придунайських степах на правах колоністів. На протязі 1815-1817 рр. в Бессарабію з-за Дунаю вийшло кілька груп козаків, які разом з усть-дунайцями оселилися в Ізмаїльському повіті, заснувавши в 1818 р. с.Дракуля (тепер с. Трудове Кілійського району Одеської області). Незабаром тут нараховувалося вже 45 козацьких родин. В 1820 р. друга група усть-дунайських козаків і задунайських запорожців, незважаючи на опір земської поліції, в кількості 38 родин оселилася в Акерманському повіті, заснувавши с.Акмангіт (тепер с.Білолісся Татарбунарського району Одеської області). Частина задунайців у 1823 р. переселили в Ізмаїльську колоністську округу, де засновано с.Новопокровське (тепер с.Покровка Ізмаїльського району Одеської області).

У зв'язку із збільшенням населення в Акмангіті частина задунайських запорожців і усть-дунайських козаків перейшла на нове місце в Акерманському повіті, де в 1827 р. заснувала с.Старокозаче (тепер в Білгород-Дністровському районі Одеської області).

Створення на Дунаї Нової січі, як про це пішли чутки на Україні, викликало серед селянства надії на відродження козацтва. Це призвело до значних втеч населення до Дунайської Січі, що прискорило ліквідацію війська.

Після ліквідації Усть-Дунайського козацького війська переважна більшість козаків лишилась в Бессарабії. Усть-дунайці та задунайські запорожці, які переселялися до них, на протязі 20-х рр. неодноразово зверталися до державних установ з домаганням створення в краї козацького війська, з центром в с.Акмангіт.

Російсько-турецька війна, яка розпочалася в 1828 р., пожвавила клопотання козаків. Ці прагнення співпали з намаганням командування збільшити військовий контингент Дунайської армії. В червні 1828 р. уряд дозволив сформувати в Акерманському повіті Бессарабії козацьке військо, яке одержало назву Дунайського (з 1856 р. Новоросійське; проіснувало до 1869 р.), з усть-дунайців, задунайських запорожців, що оселилися в Бессарабії до 1828 р.

До війська були зараховані села Акерманського повіту Акмангіт (Білолісся), Старокозаче і Волонтирівка (тепер у районі Штефан Воде Молдови).

В 1836 р. до війська були приєднані села Михайлівка, Костянтинівка, Новотроїцьке, Миколаївка, засновані відставними солдатами, та село Петрівка, в якому мешкали селяни-переселенці з Курської губернії (тепер в Білгород-Дністровському, Кілійському, Саратовському районах Одеської області). Через три роки були приєднані заселені циганами села Фараонівка та Каїри (останнє – с. Крива Балка; обидва в Саратовському районі Одеської області).

За Паризьким миром 1856 р. частина козацької території з станицями Миколаївка та Новотроїцька відійшла до Молдавського князівства. Замість цих земель війську було дозволено придбати у поміщика К.Зіро селище Байрамча, незабаром перейменоване в Миколаївку-Новоросійську.

Центр управління війська розміщувався в станиці Волонтирівка. Однак в зв'язку з тим, що в цій станиці не було необхідних помешкань, військове правління до 1856 р. знаходилось в Акермані (нащадки козаків живуть в місті й дотепер). Після придбання військом Миколаївки-Новоросійської воно переїхало в цю станицю. В середині 60-х рр. там знаходились майже всі головні військові установи: шпиталь, головний військовий храм св. Миколи Чудотворця, поштова станція та училище.

Дунайське військо мало нести прикордонну службу на Дунаї, Пруті та по Чорноморському узбережжю до Дніпра, внутрішню службу в Бессарабській та Херсонській губерніях, утримувати гарнізони в Ізмаїлі та Акермані. Притягувалися вони для виконання й інших завдань.

В 1856 р., 11 липня, в зв'язку з відторгненням від Росії за Паризьким миром дунайської частини Бессарабії, військо було перейменовано в Новоросійське. З цього часу воно несло кордонну службу на лінії Болград-Татарбунари і далі по Чорноморському узбережжю. Козацькі гарнізони з'явилися в Руській Іванівці, Удобному, Козацькому, Турлаках, Папушойях (Переможному) Білгород-Дністровського району Одеської області.

У грудні 1868 р. в зв'язку з загальною реформою козацьких військ Новоросійське козацьке військо оголошувалося ліквідованим. Це було останнє козацьке військо на терені сучасної України.

Мужність і хоробрість, патріотизм, любов до волі й батьківщини, демократизм, взаємодопомогу, високі моральні цінності лишило козацтво в спадщину українському народу. Не випадково в огляді Одеської військової округи за 1871 р. підкреслювалося, що в українцях „й до цього часу добре зберігається пам'ять про вільне козацтво”, а задунайський запорожець Ананій Коломієць, закінчуючи розповідати Федору Вовку про Задунайську Січ, висловив невмирущі, сповнені глибокої віри в козацтво і його спадкоємців, слова: „А за нас... то наше не пропаде... Досі не пропало, то вже й не пропаде!.. Нашого насіння ніхто не скоренить!”

В умовах незалежної України 1918 року знову, в новій якості, відродилося козацтво. Воно відіграло важливу роль в політичному і культурному житті, разом з усім народом будувало Українську суверенну державу, головною військовою силою якої стало селянське ополчення “вільних козаків”, січових стрільців, українських козацьких дивізій сірожупанників, синьожупанників...

В ті роки на Буджаку діяли загони селянської армії батьки Махно, Чорноморське повстанське козацьке військо (загони отаманів С.Заболотного, Дерев'яги, Я.Кошового, Солтиса, Боровського, Кіршула, Карого, Коваленки, Стратіївського, Солоненка, І.Деркача, Бондаренка, Шевченка), Одеського українського військового Коша (отаман - І.Луценко), Гайдамацькі куріні (отаман – О.Сахно-Устимович), Союзу української молоді (Одеська Січ), Татарбунарська сотня...

Сучасне Задністрове козацтво в місті та районі пройшло ряд етапів розвитку:

1988-1991 – «Розбудовний»: створення неформальних козацьких гуртів в Білгороді-Дністровському, Адамівці; участь наших козаків у святкуваннях 300-річчя Запорозького козацтва, Дня козаків Півдня Бессарабії; початок видання газети «Козацький вісник».

1992-1995 – «Перехідний»: створення неформальних та формальних козацьких громадських організацій, активізація їх діяльності – Задністрове земляцтво Всесвітньої

спілки козаків – отаман М.Слепухін, козаки – Ю.Корнєв, А.Токарєв, Ю.Ломовцев, В.Кучер, Г.Антонов, О.Некрасов, С.Пронін, Г.Глущенко, Є.Дмитренко, Ю.Харчук та н.; Адамівський курінь – отаман В.Тимофєєв, козаки – А.Редько, В.Гончаров, В.Гуцан, Д.Завацький, М.Маринеску, А.Кульчицький, Ю.Ніколайчук, В.Рибальченко, О.Чеботюк, В.Тимофєєв, Р.Куліков, О.Козаченко, І.Одорожа, В.Білоус, Ф.Козубенко, В.Козубенко, Ю.Лавриненко, С.Подолько, В.Деревенча, Д.Лазуренко, Ф.Макаренко, С.Макаренко, С.Редько, О.Харченко, І.Гамар, А.Антонюк, І.Даниленко та ін.; Буджацьке січове козацьке військо – отамани І.Деордиця, кн. В.Долгорукий-Аргутинський, М.Скляренко, козаки – Б.Устименко, О.Ступак, М.Вітряк, В.Бойчев, О.Зуєв, В.Мисюк, В.Воробйов, Г.Мельниченко та ін.; Білгород-Дністровська паланка – отаман Л.Городецький, козаки – Є.Костецький, П.Білоусенко, А.Берлізов, Г.Марін, Д.Серцевич, Ф.Панаїт, Ю.Денисов, П.Смаглій, Є.Хоменко, І.Хоменко, А.Майстро, В.Якименко, Г.Римський та ін.; початок роботи із вивчення козацької виховної спадщини в Білгород-Дністровському училищі Південноукраїнського державного педагогічного університету – викладачі В.Юрченко, В.Лобанова, О.Виштак, І.Головань; видання збірки «Козацтво».

1996-1999 – «Реєстровий»: державна реєстрація козацьких громад, залучення козаків до співпраці із владою; створення шкіл козацько-лицарського виховання та джурових осередків в школах – Долинівській - Т.Тома, М.Долгошеєнко, Т.Молчанова; Старокозацькій та Молозькій – І.Лісіцин; Адамівській – В.Тимофєєв, П.Лавриненко, В.Гриценко, В.Вронська, Н.Галицька, К.Граждан, Р.Буравицька, І.Корженко; Випаснянській №1 – В.Гавриленко; видання газет «Джура», «Козак».

2000-2005 - «Установчий»: створення районної Координаційної ради з питань розвитку козацтва при голові райдержадміністрацій - голова П.Ігумнов; прийняття районних заходів з розвитку козацтва (2002-2005 рр.); створення джурових осередків в школах: Турлацькій - Т.Тодорова, В.Чумаченко, Л.Коваленко; Вигінській – В.Біленко, А.Берлізов, О.Вдовиченко, М.Поліщук; козацьких художніх колективів: духовий оркестр - С.Радченко; хор української народної пісні «Мрія» - І.Зорило; ансамбль української народної музики «Веселка» - М. та В. Нікіруї; ансамбль української народної музики «Гроно» та гурт «Русичи» - Б.Нікіруї; народна хорова капела – пошуково-дослідницький фольклористичний гурт «Алкалія» Будинку культури с. Старокозаче - В.Вареник; створення нових козацьких організацій: Білгород-Дністровський Кіш – отамани В.Гавриленко, О.Мица, козаки – С.Горлачов, В.Кулинський, І.Оленєв, Б.Вітряк та ін.; Окружний полк ім. П.Орлика – отамани О.Царенков, М.Врублевський, козаки – В.Єремєєв, П.Лабунець, І.Мамонтов, С.Ковалів, М.Скиба та ін.; Окремий курінь ім. С.Білого – отаман П.Городниченко, козаки – Ю.Сокорєв, О.Сокорєв та ін.; Білгород-Дністровський курінь Війська Запорозького – отаман М.Возний, козаки – В.Жуковський, В.Лесін та ін.; Монашівська сотня Війська Запорозького – отаман В.Ткаченко, козак – В.Парпалак та ін.; районове товариство Чорноморського козацького з'єднання – отаман В.Білоус; Задністрова Січ – отаман В.Тимофєєв, козаки – В.Смаковський, В.Лукашевський, М.Дейна, І.Лелеченко, О.Черв'як, В.Павлюк, Ю.Щербина, А.Кривенко, М.Скибенко та ін.; жіноча громада – керівник Л.Горлачова; військово-спортивний клуб «Патріот» - керівник В.Гавриленко; клуб «Козачка» - керівник О.Шепельська; видання газет «Річ про Адамівську Січ», «Річ про Буджацьку Січ»; друк двадцятитомника «Архіви козащини Задністров'я».

З 2006 року по т. ч. – «Сучасний»: створення районної Ради керівників громадських організацій козацького спрямування; прийняття районної Програми розвитку Українського козацтва (2008-2010 рр.); створення джурових осередків в школах: Старокозацькій - Ю.Щербина; Випаснянській №2 - А.Кривенко, Великомар'янівській – М.Чороба, Петрівській – Л.Васелинга; створення Салганської школи козацько-лицарського виховання – Ю.Назарук, І.Мельникова, О.Тиханська, В.Шевченко, О.Рябенко; створення жіночої громади Берегинь – С.Ганницька; видання газет «Річ про Січ», «Козацтво Задністров'я», «Козак Задністров'я», «Січ»; друк семитомника «Сучасне козацтво Південноукраїнського Задністров'я»...

КОЗАК ЗАДНІСТРОВ'Я

<i>Інформаційно-аналітичний орган козаків Задністров'я</i>	№ 01 (404) СІЧЕНЬ 2010	<i>Душу – Богові! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!</i>
E-mail: Dnestrcossacks@ukr.net		http://Dnestrkozak.webstolica.ru/

Прочитай та передай товаришу!

РАДА КОЗАКІВ ЗАДНІСТРОВ'Я.
Після нас не буде нас, а справи залишаться...

Відбулася Старшинська Рада Задністрового козацтва. В порядку денному – затвердження перспективного плану роботи на 2010 рік; розгляд проекту Концепції програми розвитку козацтва на Буджаку.

ПЕРСПЕКТИВНИЙ ПЛАН РОБОТИ ЗАДНІСТРОВОВОГО КОЗАЦТВА НА 2010 РІК

Розділи, напрямки	Школи козацького гарту	Молода Січ	Козацькі осередки
I. Культура тіловиховання: 1. Система здоров'я. 2. Козацька військова справа.	<i>Робота семінару «Актуальні проблеми козацького самоврядування».</i>		
	<i>Впровадження в практику роботи Січей гри «Джура» («Січ»).</i> <i>Продовження гри «Патріот».</i> <i>Заснування Кадетки.</i> <i>Впровадження сезонних таборувань.</i>	<i>Впровадження в практику роботи Молодої Січі військових зборів-гри (таборування).</i>	<i>Впровадження в практику роботи осередків військових зборів-гри (таборування).</i>
II. Духовна культура: 3. Родовід. 4. Традиції. 5. Козацька культура.	<i>Збір матеріалів та друк збірок «Життєписи та спомини ветеранів».</i>		
	<i>Створення родоводу козацьких родів.</i>	<i>Створення 14-ріка Традицій.</i>	<i>Створення районного козацького музею.</i>
III. Культура предметної діяльності: 6. Природа. 7. Праця-навчання. 8. Наука-техніка.	<i>Організація Окремого загону Характерників.</i>		
	<i>Організація осередку МАН-Характерників при ЦПОВ (Шабо).</i>	<i>Організація осередку Характерників «Молоді Вовки».</i>	<i>Продовження друку газети «Козак Задністров'я».</i> <i>Початок друку газети «Буджацьке козацтво».</i>
IV. Соціальна культура: 9. Держава-нація. 10. Історія козацтва.	<i>Збір матеріалу для написання сучасної історії Задністровщини.</i> <i>Створення Громадських рад при сільських радах.</i> <i>Створення Школи депутата місцевої ради.</i>		
	<i>Робота Школи лідера шкільного самоврядування.</i>	<i>Робота семінару для молодіжних лідерів.</i>	<i>Робота школи-семінару для керівного складу козацьких осередків.</i>

КОНЦЕПЦІЯ ПРОГРАМИ РОЗВИТКУ КОЗАЦТВА НА БУДЖАКУ (ПРОЕКТ)

Сучасний загальнодержавний сплеск цікавості до історії козацтва й зокрема уваги до його проблем пояснюється просто: йде формування української еліти, яка спирається в своїй діяльності на козацький! – досвід державотворення.

1. Загальні положення. Програма спрямована на здійснення перетворень у взаємовідносинах між громадськими організаціями козацького спрямування і органами місцевого самоврядування та виконавчої влади районів Буджаку. Програма повинна створити умови для відродження та розвитку історичних, військово-патріотичних, оборонно-спортивних, господарських і національно-культурних традицій козацтва на Буджаку.

Особливістю розвитку козацьких організацій Буджаку до цього часу була фрагментарність їх відносин з державними інституціями місцевого рівня; у ряду районів впливових козацьких організацій немає до цього часу. Цьому сприяє неготовність-непідготовленість козацьких лідерів до співпраці з керівниками районів. З іншого боку, заходи, що вживалися органами виконавчої влади для виконання указів і доручень Президента України щодо козацтва та відповідної Національної програми, головним чином стосувалися відзначення ювілейних дат з історії України та не торкалися глибинних процесів формування козацтва як оборонно-спортивної та військово-патріотичної організації. Протягом останніх десяти років практично було відсутнє і державне фінансування заходів козацьких організацій на Буджаку (за винятком Білгород-Дністровського району).

Втрата єдності козацтва призвела до зниження закладеного у ньому державотворчого потенціалу. Це також призвело до невизначеності та нерозуміння у взаємовідносинах між державними органами влади та козацькими організаціями Буджаку.

На теперішній час структури козацьких організацій ряду районів Буджаку (Білгород-Дністровський, Саратський, Кілійський, Ізмаїльський) частково підготовлені до участі в оборонно-мобілізаційній, оборонно-спортивній, військово-територіальній, правоохоронній, національно-культурній, господарській та інших функціях, але новітнє козацьке відродження гальмує: відсутність Закону України «Про Українське козацтво»; штучне розростання козацьких структур; вплив на козацтво різноманітних політичних сил та ідеологій; певна залежність від окремих гілок влади та економічних еліт; різна конфесійна орієнтація членів козацьких організацій; особисті амбіції та протистояння окремих козацьких керівників; відсутність конкретної діяльності тощо.

2. Мета та основні завдання. Мета Програми – взаємодія органів виконавчої влади і козацьких громадських організацій у здійсненні заходів щодо відродження і розвитку історичних, патріотичних, господарських та культурних традицій козацтва на Буджаку. Для досягнення мети передбачається виконати такі основні завдання: допомога органам державної влади та місцевого самоврядування у ствердженні державності України; захист її суверенітету, територіальної цілісності та національної безпеки; удосконалення нормативно-правової бази з питань козацтва на Буджаку відповідно до завдань забезпечення обороноздатності і національної безпеки держави, національно-культурного розвитку, а також для створення умов ефективної господарської діяльності; розроблення механізму ефективного використання та розвитку потенціалу козацтва на Буджаку в системі державної політики України; піклування козацтва на Буджаку про національне-патріотичне виховання молоді та її підготовку до військової служби і готовності до захисту України, відродження традиційних козацьких видів фізичної культури, спорту та бойових мистецтв; формування в українському суспільстві особливого духовного, психологічного, фізичного й інтелектуального типу козака, який поєднував би у собі високі морально-етичні якості, почуття патріотизму, з фізичною міццю, витривалістю та вишколом; використання народних традицій в усіх сферах суспільного життя; залучення козацтва на Буджаку до участі в оборонній системі України, охороні громадського порядку і державного кордону; сприяння розбудові Збройних Сил України, Прикордонних військ України, інших військових

формувань та силових структур, а також системи цивільної та територіальної оборони; збереження і пропаганда історичної й культурної спадщини козацтва; об'єднання зусиль органів виконавчої влади і громадськості у використанні виховних і культурних традицій козацтва на Буджаку; сприяння підвищенню духовності суспільства; вивчення, популяризація історії та розвитку козацтва на Буджаку; створення додаткових робочих місць за рахунок розширення мережі козацьких селянських (фермерських) господарств, промислів, туристичної діяльності; відродження та розвиток козацької господарської діяльності, створення козацьких січей, паланок і поселень, як осередків відродження і розвитку традиційних козацьких форм самоврядування; розширення міжнародного співробітництва козацтва на Буджаку з аналогічними громадськими об'єднаннями регіонів України та іноземних держав.

3. Особливості державного регулювання діяльності козацтва на Буджаку.

Основними принципами взаємовідносин органів місцевої влади і громадських організацій козацького спрямування Буджаку є співробітництво у сфері розвитку суверенної і незалежної, демократичної, соціальної, правової держави, поєднання громадських і державних інтересів у справі служіння народові України.

Взаємовідносини між органами місцевого самоврядування і виконавчої влади та осередками козацтва на Буджаку регулюють Конституція України, інші закони, укази, доручення та розпорядження Президента України, постанови Кабінету Міністрів України, акти органів виконавчої влади.

Осередки козацтва на Буджаку вносять пропозиції до органів місцевої влади щодо вдосконалення фінансових і господарських механізмів, їхньої законодавчої та нормативної бази з метою надання можливості для найширшого сприяння розвитку громадських організацій козацького спрямування, їх матеріально-технічної бази, зміцнення моральних і правових засад.

При розробці оборонних, культурологічних та науково-технічних районних програм розвитку (щорічних та на перспективу) органи місцевої влади районів Буджаку забезпечують участь у них осередків козацтва на Буджаку.

4. Напрями, форми та шляхи трансформації взаємовідносин місцевих органів та осередків козацтва на Буджаку.

Для розв'язання існуючих у взаємовідносинах між органами виконавчої влади та осередками козацтва на Буджаку проблем передбачаються такі головні напрями громадської допомоги організацій козацького спрямування: охорона та збереження історико-культурних пам'яток; проведення військово-патріотичного виховання молоді; впровадження серед суспільства оборонно-спортивної роботи; добровільна служба щодо допомоги в охороні державних кордонів України; добровільна служба щодо допомоги формування системи військово-територіальної оборони України; добровільна служба щодо допомоги в охороні громадського правопорядку; добровільна служба щодо охорони об'єктів сільськогосподарського та виробничого призначення з різними формами власності, державно-адміністративних, учбових, культурно-освітніх та інших закладів, установ та підприємств; добровільне посилення державних митниць; добровільна участь у ліквідації наслідків стихійного лиха, аварій та інших надзвичайних ситуацій; добровільна участь у наданні медичної та реабілітаційної допомоги населенню; надання допомоги органам місцевого самоврядування під час надзвичайних ситуацій; захист навколишнього природного середовища та природних скарбів України.

Добровільна державна служба козацтва на Буджаку відбувається на принципах добровільної згоди козаків та самофінансування за рахунок відповідних осередків козацтва. Для самозабезпечення і самофінансування добровільної державної служби козацтва на Буджаку місцеві органи влади надають певні привілеї його господарським структурам (згідно чинного законодавства).

5. Оцінка фінансових ресурсів. Обсяги фінансування Програми передбачаються органами виконавчої влади районів Буджаку під час складання проектів районного бюджету на відповідний рік.

6. Очікувані результати. Виконання Програми дасть змогу забезпечити: сприяння на місцевому рівні утвердження України як сильної, правової, демократичної держави, в якій створюються якнайкращі умови для матеріального й культурного добробуту кожного громадянина, формування здорового способу життя, розвитку духовності та зміцнення моральних засад суспільства; підтримку проведення на місцевому рівні розвитку козацтва Буджаку; збереження та нарощування на місцевому рівні оборонного потенціалу України; утворення господарських об'єднань та інших суб'єктів господарювання козацтва Буджаку, спроможних ефективно господарювати в умовах ринкової економіки з мінімальним використанням фінансових ресурсів державного бюджету; приведення структур місцевих осередків козацтва Буджаку у відповідність із сучасними принципами забезпечення обороноздатності та національної безпеки; забезпечення на місцевому рівні духовного, національного й культурного відродження народу України; створення умов на місцевому рівні для патріотичного виховання народу, особливо – молоді, спрямування його на духовне, моральне, фізичне становлення та самовдосконалення; патріотичну самовідданість людей у повсякденній праці та готовність до самопожертви у критичні для України моменти; припинення дегуманізаційних процесів, виховання духу лицарства, особистої та національної гідності; відродження народних традицій влади, які, увібравши в себе найкращі традиції державотворення, сприяли б формуванню громадянського суспільства і об'єднували його на основі козацької ідеї; подолання національного нігілізму та девальвації загальнолюдських цінностей; переорієнтація освітньо-виховних закладів на запити, потреби та інтереси всіх вікових і соціальних груп населення; збільшення кількості громадян, які займатимуться різними видами творчої, культурно-освітньої, військово-патріотичної та фізкультурно-масової роботи; зниження рівня злочинності й корупції.

7. Контроль за виконанням Програми. Контроль за виконанням Програми здійснюється на Буджаку районними радами, районними державними адміністраціями, радою керівників громадських організацій козацького спрямування Буджаку та Координаційними радами при головах районних державних адміністрацій.

Координація роботи з виконання Програми покладається на відділи культури і туризму, освіти, у справах сім'ї, молоді та спорту, правоохоронної, оборонної та мобілізаційної роботи, з питань внутрішньої політики та інформації. Зміст роботи з розвитку козацтва Буджаку повинен конкретизуватися у щорічних планах заходів з виконання Програми, які складаються управліннями та відділами органів виконавчої влади.

Відділи культури і туризму, освіти, у справах сім'ї, молоді та спорту, правоохоронної, оборонної та мобілізаційної роботи, з питань внутрішньої політики та інформації та інші органи виконавчої влади – відповідальні за виконання Програми - мають право залучати в установленому порядку підприємства, установи та організації незалежно від форм власності до здійснення визначених Програмою заходів.

Районні ради та районні державні адміністрація щороку до 14 жовтня подають звіт про хід виконання Програми до засобів масової інформації.

8. Практичні заходи щодо виконання програми розвитку козацтва Буджаку будуть розроблені ініціативною групою до жовтня 2010 року.

Довідка. Буджак – Дунай-Дністровське межиріччя: Арцизький, Білгород-Дністровський, Болградський, Ізмайльський, Кілійський, Ренійський, Саратський, Тарутинський, Татарбунарський райони та міста обласного підпорядкування - Білгород-Дністровський і Ізмаїл.

КОЗАК ЗАДНІСТРОВ'Я

<i>Інформаційно-аналітичний орган козаків Задністрів'я</i>	№ 02 (405) СІЧЕНЬ 2010	<i>Душу – Богові! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!</i>
E-mail: Dnestrcossacks@ukr.net		http://Dnestrkozak.webstolica.ru/

Прочитай та передай товаришу!

УЧАСТЬ СІЛЬСЬКИХ ГРОМАД БІЛГОРОД-ДНІСТРОВСЬКОГО РАЙОНУ ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСТІ В ПРОЦЕСАХ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ ОРГАНАМИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ *Хід реалізації Проекту - 1*

ВЛАДА І ГРОМАДА

В період перманентних виборів (президентських, парламентських), настання певного хаосу у правовому полі, цінній політиці, сталого погіршення економічного стану більшості населення й т.д., в громадах сталася ситуація, коли місцева влада та громадськість дотримуються протилежних тез.

Теза влади: ми знаємо що робити, ми вміємо як робити, але в нас не вистачає грошей, а громадськість уміє нас лише критикувати, хоча сама ні на що не здатна.

Теза громадськості: влада має повноваження, має кадри, має кошти, але проблеми громади не вирішуються. Отже, влада малоспроможна. Нам би їх можливості і ми б зробили все!

На жаль, і перша й друга тези не прийнятні для встановлення режиму співпраці у громаді. Саме тому в кращій ситуації у громаді зацікавлена як місцева влада, що хоче і надалі залишатися владою, так і сама громада, що бажає жити у комфортному та безпечному середовищі. Це об'єктивна передумова налагодження режиму співпраці між місцевою владою та громадськістю.

МОЖНА СТВЕРДЖУВАТИ

1. Вирішення найбільш складних проблем громади можливе лише за умов співпраці влади та громадськості (як безпосередньо, так і через громадські організації).

2. Де є щирий діалог і співпраця влади й громадськості там стабільні як сама влада, так і ситуація у громаді.

Тому необхідно в рамках глобальної тенденції переходу від представницької демократії до демократії участі виробити у ключових представників місцевої влади та активістів громадськості необхідні знання, вміння, навички (потреба в спілкуванні; орієнтація на колективну діяльність; пріоритети громадських інтересів над індивідуальними; активне вираження своєї суспільної позиції тощо) щодо налагодження співпраці та партнерських відносин, аби обидві сторони цієї співпраці мали позитивний ефект, а така співпраця йшла на користь громади, та створити передумови для впровадження в практику діяльності громади моделі громадсько-державного управління (демократія участі), що забезпечить ефективну участь громадян у місцевому самоврядуванні.

ПРОЕКТ

Задністровим козацтвом в рамках проекту „Розвиток громадських ініціатив в Одеській області” ООО ВГО Комітету виборців України, підтриманого фондом **Black Sea Trust for Regional Cooperation** розроблено серію заходів із сприяння становленню та розвитку системи громадсько-державного управління (демократія участі) в сільських громадах району через проведення інформаційно-просвітницької кампанії з питань просвіти місцевих активістів, службовців органу місцевого самоврядування, депутатів сільради; надання інформаційно-методичної підтримки ініціативним групам з цих питань, зокрема:

1. Розробка та поширення інформаційно-методичного посібника щодо організації та плідної співпраці органів місцевого самоврядування та громадськості (зокрема громадських організацій). 2. Проведення навчання лідерів громадськості, депутатів, працівників сільської ради, членів виконкому. 3. Проведення районної конференції «Громадська рада - модель громадсько-державного управління сільської громади».

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ВИКЛАДАЧІВ

Валерій Якович Тимофєєв. Народився 1 травня 1952 року. Працює начальником відділу організаційного забезпечення діяльності органів Білгород-Дністровської районної ради. Освіта: Одеський державний університет ім. І.І.Мечнікова (1980); Одеський сільськогосподарський інститут (1993, 1996); Одеська державна морська академія (1997). Кращий освітянин України 2002 року, Ювіляр України 2010 року. Перекоаний, що найкращий шлях самореалізації непересічної людини-особистості – мати свою справу й не мати справи (унікати її мати) із людиною, яка не має ніякої справи.

Світлана Вікторівна Масло. Народилася 4 травня 1965 року. Працює начальником відділу з питань внутрішньої політики та інформації Білгород-Дністровської районної державної адміністрації. Освіта: Київський педагогічний інститут ім. М.Горького (1988); Одеський регіональний інститут державного управління Національної академії державного управління при Президентові України (2009). Магістр державного управління. Вважає: державний службовець може володіти багатьма позитивними рисами характеру, але найважливішими з них є – людяність, відповідальність, принциповість.

Олена Анатоліївна Гуменюк. Народилася 9 грудня 1979 року. Працює головним спеціалістом відділу з питань внутрішньої політики та інформації Білгород-Дністровської районної державної адміністрації. Освіта: Одеський національний університет ім. І.І.Мечнікова (2003); Одеський регіональний інститут державного управління Національної академії державного управління при Президентові України (2008). Магістр державного управління. Життєвим переконанням є вислів Конфуція: «Коли чиновники мають широту душі – вони завойовують серця людей; коли чиновники правдиві – вони завойовують довіру людей; коли чиновники кмітливі – справа робиться для людей; коли чиновники безпристрасні та справедливі – всі навколо задоволені».

Андрій Олександрович Кольцов. Народився 12 листопада 1981 року. Працює начальником управління праці та соціальної політики Білгород-Дністровської районної державної адміністрації. Освіта: Одеський національний політехнічний університет (2005); Одеський регіональний інститут державного управління Національної академії державного управління при Президентові України (2010). Магістр державного управління. Депутат Шабівської сільської ради. Нагороджений почесною відзнакою голови Білгород-Дністровської районної ради. Життєве кредо: «Тільки той, хто не зупиняється – не відстає на шляху».

Телефон для довідок: 04849-3-59-56

Наклад 500 екз. Передруковувати й поширювати дозволяю. Редактор Тимофєєв В.Я.
м. Білгород-Дністровський Одеської області. Тел. моб. 8-097-466-7174,
E-mail: Generalotaman@rambler.ru <http://zurnal.lib.ru/t/twja/>

КОЗАК ЗАДНІСТРОВ'Я

<i>Інформаційно-аналітичний орган козаків Задністрів'я</i>	№ 03 (406) ЛЮТИЙ 2010	<i>Душу – Богові! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!</i>
E-mail: Dnestrcossacks@ukr.net		http://Dnestrkozak.webstolica.ru/

Прочитай та передай товаришу!

МІСЯ КОЗАЦТВА БУДЖАКУ

Головна мета козацьких організацій Буджаку – формувати вільнолюбиву і незалежну особистість, козака-лицаря, мужнього громадянина, сутність якого розкриває міжнародне козацьке гасло: “Душу – Богові! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!”

1. Душу – Богові! Кодекс лицарської духовності козацтва Буджаку.

Дедалі більше політичних і культурних діячів, учителів, батьків звертаються до християнських моральних цінностей як найбільш стійких, універсальних, не підвладних політичній та ідеологічній кон'юктурі. Це означає, що сучасне українське суспільство поступово підходить до визнання й опанування етичних основ християнства, від яких воно було штучно відлучене протягом багатьох десятиліть і до яких у більшості людей навіть було сформовано різко негативне ставлення.

Ніхто не буде сперечатися, що Церква є носієм духовності. Так воно і є, адже те, чого навчають тут, спрямоване на забезпечення нашого духовного добробуту, і найперше гармонії нашого внутрішнього світу. Багато людей відвідують храми, вважають себе віруючими і повага до традицій та релігії свого народу стримує багатьох з них від хибних кроків. Свою роль тут відіграє і громадська думка, а тому людина буде намагатися жити і діяти так, щоб не було соромно перед людьми.

Лише розвинута моральність, лише прийняття абсолютних вічних норм співжиття допоможе у потрібну годину людині – вона не буде вагатися, втримається, не піде на умовляння, адже матиме приписи на всі випадки життя. А нагородою буде чисте сумління та гармонія внутрішнього світу...

Формування духовності як основної якості козака, визначення його духовних пріоритетів, обґрунтування системи цінностей, на яких має базуватися життя - основні напрями нашої роботи з духовного формування козака-лицаря.

2. Життя – Батьківщині! Кодекс лицарської звитяги козацтва Буджаку.

Козак: готовий боротися до загину за волю, честь і славу України; нехтувати небезпекою, коли справа стосується життя рідних, друзів, побратимів, долі Матері-України; з презирством і ненавистю ставиться до ворогів, прагне визволити рідний край від чужих заброд-завойовників; уміє доводити наукову неспроможність ворожих ідей і теорій, спрямованих на послаблення Української держави, на приглушення національної свідомості і самосвідомості, та встановлення національної несправедливості і нерівноправності; здатний відстоювати в будь-яких обставинах життя рідну мову, культуру, мистецтво, духовні традиції, гідність і гордість свого та інших народів; виявляє героїзм, подвижництво в творчій праці і в бою в ім'я свободи і незалежності України; відстоює своє право бути господарем на рідній землі, володарем національних багатств, готовність нікому не давати на поталу своєї материзни і дідизни; здатний і готовий займатися постійно, в тому числі і в години можливого лихоліття, народотворчою і націотворчою діяльністю, будівництвом і зміцненням Української держави.

3. Серце – людям! Заповіді милосердя козацтва Буджаку.

Козак: готовий допомагати найслабшим, найбеззахиснішим – дітям, створювати умови для їхньої радості, попереджувати їхні страждання, замінювати їм у разі необхідності батька і матір, брата і сестру; всебічно допомагає сиротам, вдовам, бабусям і дідусям, турботливо ставиться до безпомічних, постійно їм матеріально підтримує; надає допомогу хворим, інвалідам, потерпілим від злих людей, стихійних сил природи; здатний до співчуття, жалю до людей, які потрапили в біду; готовий допомагати будь-якій людині, щиро розділити з нею журбу, страждання, горе, зробити все для того, щоб їй стало легше.

4. Честь – нікому! Кодекс лицарської честі козацтва Буджаку.

Козак: любить батьків, вірний у коханні, дружбі, побратимстві, товаришуванні, ставленні до Батьківщини, рідного народу; готовий турбуватися про молодших, зокрема дітей, усіх літніх людей і людей похилого віку; підкреслено шанобливо ставиться до матері, дівчини, жінки, бабусі; виявляє непохитну вірність ідеям, принципам народної моралі, національним і загальнолюдським цінностям; відстоює свободу і незалежність особистості, народу, держави, єдність і соборність українських земель; прагне роботи пожертвування на будівництво храмів, навчально-виховних закладів, просвітних установ, пам'яток історії та культури; готовий проявляти принциповість і непримиренність до зла, аморальності і наступальність у боротьбі з ними; здатний цілеспрямовано й систематично розвивати фізичні і духовні сили, зокрема непохитну силу волі і непоборну силу духу, можливості свого організму, займатися самопізнанням і самовдосконаленням; уміє скрізь і всюди чинити шляхетно, виявляти добротність, лицарські чесноти, глибоку історичну пам'ять, національну гідність і гордість; турбується про розвиток національних традицій, звичаїв, обрядів, бережливо ставиться до рідної природи, землі, примножує її багатств; прагне внести якнайбільший особистий внесок у підвищення добробуту рідного народу, його матеріального і духовного рівня.

Найголовніша проблема козацтва Буджаку – визначити свою роль у соціально-політичному житті сучасного суспільства. Ще не пробуджена і незадіяна до конкретних державотворчих справ і не організована в козацькі форми інтелектуальна, духовна і практично-дійова енергія сотень тисяч наших співвітчизників; вона ще «дрімає», «спить» і не набуває продуктивних і ефективних, суспільно корисних форм, справ і чину державотворчого характеру; **козаки ще не знають, що вони козаки!**

Справжнє відродження козацтва на Україні почнеться тоді, коли до його лав увіллється молодь, що вболіває за народні справи, прагне кращого сьогодення та працює на духовне і матеріально багате майбутнє; коли теперішні козаченьки чітко усвідомлять, що по них судять про все козацтво і народ у цілому, відмовляться від своїх користололюбних цілей і на перше місце поставлять служіння народу; коли між козаками і науковцями-просвітянами встановляться тісні зв'язки та налагодиться співпраця на ниві дослідження історико-культурної спадщини козаччини. Суспільство засновується на ідеї моральності й цементується духовними прагненнями народу. Ідеологія козацтва фундується на таких засадах: Християнство (Православ'я), прагнення до Народовладдя та Самоврядування в організації свого життя й на усвідомленні святого свого обов'язку – захищати рідну українську землю й українську державність. Це стало в перебігу віків свого роду генетичною особливістю козацького характеру. Й в сучасному суспільстві, коли значний відсоток населення України розгубив, не мав або розміняв свої ідеали на “речовизм” та долари, козацтво за рядом обставин стає найбільш стійким носієм національно-історичних традицій українського народу, здатним зіграти роль свого роду каталізатора громадської самосвідомості, очолити всенародний рух за духовне відродження України-Батьківщини, бо **Козацтво Буджаку має Кодекс Честі!**

КОЗАК ЗАДНІСТРОВ'Я

<i>Інформаційно-аналітичний орган козаків Задністрів'я</i>	№ 04 (407) ЛЮТИЙ 2010	<i>Душу – Богові! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!</i>
E-mail: Dnestrcossacks@ukr.net		http://Dnestrkozak.webstolica.ru/

Прочитай та передай товаришу!

МЕТА ОСВІТИ – ВИХОВАННЯ.

Після нас не буде нас, а справи залишаться.

Держава живе й розвивається доти, доки в ній живе багатим духовним життям школа. А для цього школа повинна стати осередком зустрічі дитинства із справді загальнолюдським - дитинча має частіше зазирати у вічність - саме школа стоїть у витоків духовності суспільства...

Ми часто зустрічаємо людей назверх освічених, енциклопедично озброєних знаннями, а всередині в них пустеля, як говориться в Біблії, «гроші пофарбовані, поваплені» і тому в теперішній час нам потрібні люди не тільки озброєні знаннями, а й духовно, психічно, фізично спроможні розвивати творчі здібності свої та навколишніх; співпрацювати з людьми різних філософських, політичних, релігійних поглядів; здатні вирішувати проблеми сьогодення й майбутнього; особи з великим культурним та духовним потенціалом, бо «культура утверджує примат духу» (М.Реріх); особи **виховані**.

Досвід практичної роботи свідчить, що **головна мета освіти - виховання; навчання повинно бути підпорядковано вихованню**.

Школа - єдиний соціальний інститут, який, виховуючи учнів сьогодні, працює на перспективу. Саме тут висока професійна майстерність педагога-вихователя стимулює потребу школяра стати свідомішим, самовдосконалюватися, щоб реалізуватися як громадянин.

Виховання - це, в першу чергу, **щеплення моралі та створення** в учнів навичок життя в моральній атмосфері, бо глибока моральна криза в нашій країні є наслідком прогалин і в освітньому процесі, зокрема у недооцінці ролі духовності української національної школи, яка виступає одним із важливих елементів збереження і розвитку спільноти, її духовного ядра і постачає суспільству свідомих громадян, носіїв духовності.

Загальної системи народного виховання для всіх народів немає, у кожного народу своя, особлива, національна система виховання. Вона базується на рідній, національній мові.

Рідна школа – це головна основа національного життя держави, основа рідної школи – національне виховання. Наше національне виховання – це козацьке виховання, бо українці – нація козацька; козаки були типовими представниками рідного народу, вони втілювали волелюбний національний характер, відображали його потреби, інтереси, прагнення; і вони створили самобутню і високоефективну, близьку до європейської, національну систему освіти і виховання – козацьку педагогіку, яку впроваджують в свою роботу колективи навчальних закладів Білгород-Дністровського району, бо творче впровадження в життя ідей і засобів козацького виховання має забезпечити формування фізично здорових, морально чистих і по-лицарськи мужніх та сильних духом громадян незалежної України. Тому, конкретизуючи основну мету освіти, наголошую – **виховання повинно бути національним**.

Дедалі більше політичних і культурних діячів, учителів, батьків звертаються до християнських моральних цінностей як найбільш стійких, універсальних, не підвладних політичній та ідеологічній кон'юнктурі. Це означає, що сучасне українське суспільство поступово підходить до визнання й опанування етичних основ християнства, від яких воно

було штучно відлучене протягом багатьох десятиліть і до яких у більшості людей навіть було сформовано різко негативне ставлення.

Ніхто не буде сперечатися, що Церква є носієм духовності. Так воно і є, адже те, чого навчають тут, спрямоване на забезпечення нашого духовного добробуту, і найперше гармонії нашого внутрішнього світу. Багато людей відвідують храми, вважають себе віруючими і повага до традицій та релігії свого народу стримує багатьох з них від хибних кроків. Свою роль тут відіграє і громадська думка, а тому людина буде намагатися жити і діяти так, щоб не було соромно перед людьми.

Лише розвинута моральність, лише прийняття абсолютно вічних норм співжиття допоможе у потрібну хвилину підлітку (юнаку, юнці) – адже вони матимуть приписи на всі випадки життя. А нагородою буде чисте сумління та гармонія внутрішнього світу.

Формування душі як основної якості людини, визначення її духовних пріоритетів, обґрунтування системи цінностей, на яких має базуватися життя дитини – основний напрямок сучасного козацько-лицарського виховання.

Народна мудрість говорить: якщо хочеш оставити про себе пам'ять на п'ятдесят років - вирощуй сад, на сто - будуй будинок, на тисячу - виховуй сина. Народ, що бажає зберегти себе в історії, повинен піклуватися про виховання своїх синів.

Тому на сучасному етапі розвитку держави головне - увага до школи - найімовірнішому осередку формування громадянина, патріота. А в школі: труднощі та проблеми її випливають із сучасних труднощів громади - економічних, демографічних, соціальних; термінове розв'язання всіх проблем школи неможливо (особливо соціально-економічних, фінансових, частково методичних), але проблеми виховання ми повинні вирішувати негайно; **головне завдання школи на сучасному етапі - протистояння бездуховності, руйнації національної моралі;** громада живе й розвивається доти, доки в ній живе багатим духовних життям школа, тому школа повинна і може стати осередком духовності, берегинею духу громади; для цього **вона має бути відкритим навчально-виховним закладом з громадсько-державним управлінням;** один з шляхів вирішення проблем сучасного виховання учнів - **патріотичне виховання** (національне у формі школи козацько-лицарського виховання, національно-родинне у формі школи-родини та ін. - «лише виховуючи українця, можна виховати українця», патріота); якби мали таке виховання, 7 млн. українців-шукачів долі за кордоном наводили б лад сьогодні на своїй землі, в своїй державі; а це - не найгірші громадяни; неможливо виховати особистість тільки в школі, школа виховує разом із сім'єю, виробничим колективом, громадою; у вихованні патріота є три ступеня (етапи): **родинно-дошкільне, родинно-шкільне, громадсько-родинне;** кожен з етапів має свої особливості і проводиться: **родинно-дошкільне - через роботу з батьками дошкільнят та введенням спеціальних курсів до програми дитячого садочка; родинно-шкільне - у формі роботи школи-родини, школи козацько-лицарського виховання та ін. закладів нового типу (інноваційних); громадсько-родинне - у формі діяльності учнівських громадських організацій (в першу чергу - патріотичного спрямування – козацьких!);** основна мета сучасної школи - **формування в родині, школі і громадському житті патріота, творчу особистість з яскраво вираженою свідомістю і самосвідомістю, світоглядом і характером, високою мораллю і духовністю, додам - козака-лицаря;** в наш час у громадському, шкільному і родинному житті нам потрібен насамперед **культ лицарства:** лицарський дух не дасть нудити у духовній ницості, історичному безпам'ятстві; тому **включення потенціалу козацько-лицарської духовності у виховний процес шкіл Одеської області** (області із славним козацьким минулим; на її території, до переселення в 1869 році на Кубань, існувало останнє на Україні козацьке військо) **значно активізує формування вільної, з стійкими морально-вольовими якостями, силою духу особистості.**

КОЗАК ЗАДНІСТРОВ'Я

<i>Інформаційно-аналітичний орган козаків Задністрів'я</i>	№ 05 (408) ЛЮТИЙ 2010	<i>Душу – Богові! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!</i>
E-mail: Dnestrcossacks@ukr.net		http://Dnestrkozak.webstolica.ru/

Прочитай та передай товаришу!

**УЧАСТЬ СІЛЬСЬКИХ ГРОМАД БІЛГОРОД-ДНІСТРОВСЬКОГО РАЙОНУ
ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСТІ В ПРОЦЕСАХ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ
ОРГАНАМИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ
Хід реалізації Проекту – 2**

Термін	Зміст заходу	Відповідальні
ГРУДЕНЬ 2009 <i>Підготовка інформаційно-просвітницької кампанії</i>	01. Створення робочої групи.	Тимофєєв В.Я.
	02. Написання інформаційно-методичного посібника «Участь громадян у процесах прийняття рішення».	Автори посібника
	03. Створення буклету. 04. Розробка апікаційної форми-вхідної анкети. 05. Розробка проекту Положення про Громадські ради при сільських радах. Розробка проекту рішення сесії сільської ради про створення Громадської ради.	Робоча група
СІЧЕНЬ 2010 <i>Підготовка інформаційно-просвітницької кампанії</i>	02. Друк інформаційно-методичного посібника. 03. Друк буклету.	Тимофєєв В.Я.
	06. Розробка інформаційного повідомлення та його друк. Друк інформаційного повідомлення в газеті «Козак Задністрів'я», Білгород-Дністровський, №2, січень 2010. Стаття в газеті «Советское Приднестровье», Білгород-Дністровський, №4 від 21.01.2010, П.Ігумнова «3 думкою про майбутнє».	Ігумнов П.М.
	02. Круглий стіл. Презентація посібника – 21.01.2010.	Тимофєєв В.Я.
	02. Адресна розсилка посібника.	Робоча група
ЛЮТИЙ 2010 <i>Проведення інформаційно-просвітницької кампанії</i>	06. Друк повідомлення про хід реалізації проекту в газеті «Козак Задністрів'я», Білгород-Дністровський, №5, лютий 2010. Стаття в газеті «Советское Приднестровье», Білгород-Дністровський, №9 від 04.02.2010, Б.Устименко «Пусть опыт старших служит нам».	Устименко Б.І.
	ТРЕНІНГІ - 7	
	07. Добір групи тренерів на тренінги. Добір учасників тренінгів.	Робоча група
	07. Розробка програми тренінгів: для депутатів сільських рад; для лідерів шкільного самоврядування; для активістів громади; для виконкомів та апарату сільських рад. Проведення тренінгів: Для депутатів сільських рад 1/Адамівської–11.02.2010; 2/Мологівської–19.02.2010; 3/Шабівської–25.02.2010. Для лідерів шкільного самоврядування 4/Адамівської школи–17.02.2010; 5/Мологівської школи–10.02.2010; 6/Шабівської школи–23.02.2010. Для активістів громади 7/Адамівської–11.02.2010; 8/Мологівської–19.02.2010; 9/Шабівської–25.02.2010;. Для виконкомів та апарату сільських рад 10/Адамівської–11.02.2010; 11/Мологівської–19.02.2010; 12/Шабівської–25.02.2010.	Тренери
	СЕМІНАРИ - 2	
08. Добір групи ведучих семінарів. Добір учасників семінарів. Розробка програми семінарів.	Робоча група	

	08.Проведення семінарів: 1/для Адамівської громади–09.03.2010; 2/для Мологівської громади–10.03.2010; 3/для Шабівської громади–11.03.2010.	Ведучі семінарів
	ЕКСКУРСІЇ - 7	
	09.Добір групи екскурсоводів. Добір учасників екскурсій. Розробка програми екскурсій.	Робоча група
	09.Проведення екскурсій: На засідання виконкомів сільських рад 1/Адамівської–15.01.2010; 2/Мологівської–17.01.2010; 3/Шабівської–21.01.2010. На засідання сесій сільських рад 4/Адамівської–25.12.2009, 05.03.2010; 5/Мологівської–12.03.2010; 6/Шабівської–24.02.2010. 7/На засідання сесії районної ради–15.12.2009,26.02.2010. 8/На засідання колегії районної державної адміністрації–24.02.2010. 9/На апаратну нараду при голові районної державної адміністрації–22.03. 2010.	Екскурсоводи
	10.Розробка оціночної анкети.	Тренери
БЕРЕЗЕНЬ 2010 <i>Проведення конференції</i>	06.Друк повідомлення про хід реалізації проекту в газеті «Козак Задністров'я», Білгород-Дністровський, №7, березень 2010.	Тимофєєв В.Я.
	05.Створення Громадських рад при сільських рада.	Сесії сільських рад
	11.Розроблення програми проведення конференції. Проведення конференції – 17.03.2010. Рекомендації конференції.	Робоча група
КВІТЕНЬ 2010 <i>Післядія проекту</i>	06.Повідомлення в ЗМІ про хід реалізації проекту. ПІСЛЯДІЯ ПРОЕКТУ. Апаратна нарада при голові районної державної адміністрації – 12.04.2010. Координаційна рада з питань місцевого самоврядування – 20.04.2010. Сесія районної ради – 30.04.2010.	Тимофєєв В.Я. Голова РДА Голова райради

Цільова група проекту: 1. Представники місцевої влади (Адамівській, Мологівській сільській голова, секретарі та члени виконкому, апарати сільських рад) – 20 осіб. 2. Депутатський корпус Адамівської, Мологівської сільських рад – 30 осіб. 3. Активісти Адамівського, Мологівського громадського руху (у тому числі й молодіжного) – 30 осіб. 4. Педагогічні колективи Адамівського ЗНЗ I-II ст., Мологівського ЗНЗ I-III ст. – 30 осіб. 5. Активісти учнівського самоврядування – 40 осіб. 6. Активісти громадської організації ветеранів війни і праці Адамівської, Мологівської громад – 30 осіб. 7. Лідери первинних партійних осередків Адамівської, Мологівської громад – 20 осіб. Всього близько 200 осіб. Рідні, близькі, знайомі, друзі учасників тренінгу - ще 200 осіб. Разом 400 осіб (10% всього населення Адамівської, Мологівської громад). Взагалі Адамівська та Мологівська сільські громади (4,5 тис. осіб).

Опис діяльності за проектом: 1. Створення робочої групи з підготовки посібника та буклету. 2. Розроблення моделі громадсько-державного управління (демократія участі) сільської громади (посібник) та створення Громадських рад при Адамівській та Мологівській сільських рада. 3. Друк посібника, буклету та проведення презентації посібника. 4. Розсилка посібника. 5. Розробка програми тренінгів, семінарів, екскурсій та їх організаційне забезпечення. 6. Проведення 7 тренінгів, 2 семінарів, 7 екскурсій. 7. Проведення конференції. До тренерської роботи залучатимуться члени громадських організацій, що мають кваліфікацію магістра державного управління та пройшли навчання в Українській Академії державного управління при Президентові України, посадові особи органів місцевого самоврядування, керівний склад Куренів та Січей Українського козацтва. Для розробки зразків локальних нормативних актів залучатимуться державні службовці органів влади, з якими існують партнерські стосунки нашої організації. Використовуватиметься обладнання та техніка, яка є у власності членів організації (телефон, факс, комп'ютери, принтер, ксерокс, сканер). Планується залучити ресурси органів влади та власні ресурси організації.

Географія проекту: Діяльність проекту поширюватиметься на територію двох громад Білгород-Дністровського району Одеської області – Адамівську та Мологівську (села - Адамівка, Авидівка, Благодатне, Молога, Бикоза, Садове, Нове) з населенням близько 4,5 тис. осіб.

Наклад 500 екз. Передруковувати й поширювати дозволяю. Редактор Тимофєєв В.Я.
м. Білгород-Дністровський Одеської області. Тел. моб. 8-097-466-7174,
E-mail:Generalotaman@rambler.ru <http://zurnal.lib.ru/t/twja/>

КОЗАК ЗАДНІСТРОВ'Я

<i>Інформаційно-аналітичний орган козаків Задністров'я</i>	№ 06 (409) БЕРЕЗЕНЬ 2010	<i>Душу – Богові! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!</i>
E-mail:Dnestrcossacks@ukr.net		http://Dnestrkozak.webstolica.ru/

Прочитай та передай товаришу!

СЛАВА БОГУ, ЩО МИ КОЗАКИ!

Етапи розвитку сучасного Задністрового козацтва.

...Історія вчить, що ефективно те, що утверджує своє. А своє у нас – козацтво – спосіб життя вільної людини, яка із зброєю в руках захищала Богом дані їй вольності й права...

Сучасне Задністрове козацтво пройшло ряд етапів розвитку: **1. 1988-1991. «Розбудовний».** Створення неформальних козацьких гуртів в Адамівці – осередок Задністрового козацтва (отаман В.Тимофєєв, козацька старшина В.Гуцан, В.Гончаров, Д.Завацький, А.Редько), в місті Білгороді-Дністровському – Буджацький осередок (отаман І.Деордиця, козацька старшина – Б.Устименко, В.Мисюк, О.Зуєв) та Задністрового осередку (отаман М.Слепухін, козацька старшина А.Токарев, Ю.Корнев, В.Кучер), в Білгород-Дністровському районі (отаман Л.Городецький, козацька старшина Є.Костецький, П.Білоусенко, А.Берлізов, Г.Марин, Д.Серцевич, Ф.Панаїт, Ю.Денисов); участь козаків-задністровців у святкуванні 300-річчя Запорозького козацтва, Дня козаків Півдня Бессарабії; видання регіональної газети «Козацький вісник» (редактор В.Тимофєєв). **2. 1992-1995. «Перехідний».** Створення неформальних та формальних козацьких громадських організацій, активізація їх діяльності – Буджацьке січове козацьке військо (отамани І.Деордиця, кн. В.Долгорукий-Аргутинський, козацька старшина М.Скляренко, Б.Устименко, О.Ступак, М.Вітряк, В.Бойчев, О.Зуєв, В.Мисюк, О.Черв'як, В.Воробйов, Г.Мельниченко); Білгород-Дністровська паланка (отаман Л.Городецький, козацька старшина Є.Костецький, П.Білоусенко, А.Берлізов, Г.Марин, Д.Серцевич, Ф.Панаїт, Ю.Денисов, П.Смаглій, Є.Хоменко, І.Хоменко, А.Майстро, В.Якименко, Г.Римський); Задністрове земляцтво Всесвітньої спілки козаків (отаман М.Слепухін, козацька старшина Ю.Корнев, А.Токарев, Ю.Ломовцев, В.Кучер, Г.Антонов, О.Некрасов, С.Пронін, Г.Глущенко, Є.Дмитренко, Ю.Харчу)к; Адамівський осередок козацтва – Адамівський курінь Задністрового козацтва (отаман В.Тимофєєв, козацька старшина А.Редько, В.Гончаров, В.Гуцан, Д.Завацький, М.Маринеску, А.Кульчицький, Ю.Ніколайчук, В.Рибальченко, О.Чеботюк, В.Тимофєєв-молоший, Р.Куліков, О.Козаченко, І.Одорожа, В.Білоус, Ф.Козубенко, В.Козубенко, Ю.Лавриненко, С.Подолько, В.Деревенча, Д.Лазуренко, Ф.Макаренко, С.Макаренко, С.Редько, О.Харченко, І.Гамар, А.Антонюк, І.Даниленко); початок роботи із вивчення козацької виховної спадщини в Білгород-Дністровському училищі Південноукраїнського державного педагогічного університету (викладачі В.Юрченко, В.Лобанова, О.Виштак, І.Головань); видання збірки «Козацтво» (В.Тимофєєв). **3. 1996-1999. «Реєстровий».** Державна реєстрація козацьких громад, створення нових козацьких організацій – Білгород-Дністровське міжрайонне козацьке товариство пасічників (отаман Л.Городецький, козацька старшина А.Берлізов, П.Білоусенко, І.Денисів, І.Тищенко, Ф.Панаїт, А.Миряков, М.Савчин, Я.Арезда, Г.Марин, Д.Серцевич, Ю.Денисів, М.Скляренко, М.Дейна, І.Лісицин, В.Тимофєєв, В.Гуцан, Л.Гречко, Д.Завацький, І.Гамар, А.Майстро, В.Якименко), Білгород-Дністровський міський Кіш (отамани М.Скляренко, О.Царенков, козацька старшина В.Бойчев, Б.Устименко, М.Дейна, В.Воробйов, О.Черв'як, В.Павлюк, М.Скиба); залучення козаків до співпраці із владою; створення козацьких художніх колективів - духовий оркестр (керівник С.Радченко); створення шкіл козацько-лицарського виховання та джурових осередків в школах – Долинівській (директор Т.Тома, завуч М.Долгошеєнко, педагог-

організатор Т.Молчанова); Старокозацькій та Молозькій (педагог І.Лісіцин); Адамівський (директор В.Тимофєєв, завуч П.Лавриненко, педагог-організатор В.Гриценко, педагоги С.Тимофєєва-молодша, В.Вронська, Н.Галицька, К.Граждан, Р.Буравицька, І.Корженко); Випаснянській №1 (педагог В.Гавриленко); видання регіональної газети «Джура», «Козак» із додатками (редактор В.Тимофєєв). **4. 2000-2005. «Установчий».** Створення районної та міської Координаційних рад з питань розвитку козацтва при голові райдержадміністрацій (голова П.Ігумнов) та міському голові; прийняття районних заходів із розвитку козацтва (2002-2005 рр.); створення джурових осередків в школах: Турлацькій (директор Т.Тодорова, педагог В.Чумаченко, педагог-організатор Л.Коваленко); Вигінській (директори В.Біленко, О.Вдовиченко, педагоги А.Берлізов, М.Поліщук); козацьких художніх колективів: хор української народної пісні «Мрія» (керівник І.Зорило); ансамбль української народної музики «Веселка» (керівники М. та В. Нікіруї); ансамбль української народної музики «Гроно» та гурт «Русичі» (керівник Б.Нікіруї); народна хорова капела – пошуково-дослідницький фольклористичний гурт «Алкалія» Будинку культури с. Старокозаچه (керівник В.Вареник); створення нових козацьких організацій: Білгород-Дністровський міський Кіш (отамани М.Скляренко, В.Гавриленко, О.Мица, козацька старшина В.Бойчев, Б.Устименко, М.Дейна, В.Воробйов, О.Черв'як, В.Павлюк, М.Скиба, С.Горлачов, В.Кулинський, І.Оленев, Б.Вітряк); Окружний полк ім. П.Орлика (отамани О.Царенков, М.Врублевський, козацька старшина В.Єремєєв, П.Лабунець, І.Мамонтов, С.Ковалів, М.Скиба); Окремий курінь ім. С.Білого (отаман П.Городниченко, козацька старшина Ю.Сокорєв, О.Сокорєв); курінь Війська Запорозького (отаман М.Возний, козацька старшина В.Жуковський, В.Лесін); Монашівська сотня (отаман В.Ткаченко, козацька старшина В.Парпалак); районове товариство УКЗ (отаман В.Білоус); КЮМІР «Шквал» (керівник В.Тимофєєв); Задністрова Січ (отаман В.Тимофєєв, козацька старшина В.Смаковський, В.Лукашевський, М.Дейна, І.Лелеченко, О.Черв'як, В.Павлюк, Ю.Щербина, А.Кривенко, М.Скибенко); жіноча громада (керівник Л.Горлачова); військово-спортивний клуб «Патріот» (керівник В.Гавриленко); клуб «Козачка» (керівник О.Шепельська); видання газети «Річ про Адамівську Січ», «Річ про Буджацьку Січ» (редактор В.Тимофєєв); друк двадцятитомника «Архіви козащини Задністров'я» (С.Тимофєєва, В.Тимофєєв). **5. З 2006 року по теперішній час. «Сучасний».** Створення районної Ради керівників громадських організацій козацького спрямування (керівник В.Тимофєєв, члени Ради Л.Васелінга, О.Вдовиченко, В.Вронська, А.Кривенко, Т.Тома, В.Чумаченко, Ю.Щербина); створення районної Координаційної ради з підтримки розвитку Українського козацтва при голові райдержадміністрації (голова ради П.Ігумнов, члени Ради В.Тимофєєв, В.Кішка, Р.Дьяченко, А.Кольцов, Д.Корчагіна, С.Масло, С.Макаренко, В.Орлова, П.Ткаченко, Ю.Тимчук); прийняття районної Програми розвитку Українського козацтва (2008-2010 рр.), районної Програми патріотичного гарту молоді на козацько-лицарських традиціях (2010-2012 рр.); створення джурових осередків в школах: Старокозацькій (педагог Ю.Щербина); Випаснянській №2 (педагог А.Кривенко); Петрівській (директор Л.Василінга), Великомар'янівській (директор М.Чороба, завуч Т.Чороба); створення Салганської школи козацько-лицарського виховання (директор Ю.Назарук, завуч І.Мельникова); видання газети «Річ про Січ», «Козацтво Задністров'я», «Козак Задністров'я» (редактор В.Тимофєєв); друк семитомника «Сучасне козацтво Південноукраїнського Задністров'я» (В.Тимофєєв); інформаційний прорив - створення Інтернет-сайтів (Козацтво Задністров'я <http://Dnestrkozak.webstolica.ru/>; Козацтво Буджаку <http://Budzakkozak.webstolica.ru/>; Козацтво Придунав'я <http://Dunajkozak.webstolica.ru/>; Козацтво межиріччя Дунай-Дністро <http://Dunajdnestr.webstolica.ru/>; Козацька педагогіка <http://Kozakpedagog.webstolica.ru/>; Історія козацтва Задністров'я <http://zurnal.lib.ru/t/twja/>; Сучасне козацтво Задністров'я-Придунав'я-Буджаку http://zurnal.lib.ru/u/uschanova_s_w/; Козацько-лицарське виховання <http://www.proza.ru/avtor/timeich/>; Інтернет-сторінок; друк статей про Задністрове козацтво у VIP-журналах («Україна. XXI» Донецьк; «Ювіляри України» Київ) та ін...

Наклад 500 екз. Передруковувати й поширювати дозволяю. Редактор Тимофєєв В.Я.
м. Білгород-Дністровський Одеської області. Тел. моб. 8-097-466-7174,
E-mail: Generalotaman@rambler.ru <http://zurnal.lib.ru/t/twja/>

КОЗАК ЗАДНІСТРОВ'Я

<i>Інформаційно-аналітичний орган козаків Задністров'я</i>	№ 07 (410) БЕРЕЗЕНЬ 2010	<i>Душу – Богові! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!</i>
E-mail:Dnestrcossacks@ukr.net		http://Dnestrkozak.webstolica.ru/

Прочитай та передай товаришу!

УЧАСТЬ СІЛЬСЬКИХ ГРОМАД БІЛГОРОД-ДНІСТРОВСЬКОГО РАЙОНУ ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСТІ В ПРОЦЕСАХ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ ОРГАНАМИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Хід реалізації Проекту - 3

Досвід діяльності. Стислий опис організації. Адамівський курінь Задністрової Січі Чорноморського козацького війська – структурний підрозділ міжнародної громадської організації Українське козацтво; в своїй діяльності керується Статутом Українського козацтва, рішеннями Великої Ради, Універсалами Верховного отамана, рішеннями Координаційної Ради з питань розвитку Українського козацтва при Президентові України та статутом Адамівського куреня й рішеннями Ради Адамівського куреня. Адамівський курінь заснований у жовтні 1990 року (як Адамівський осередок козацтва); реєстрацію пройшов у грудні 1993 року в Адамівській сільській раді; перереєстрацію, як Адамівський курінь, у лютому 2000 року (рішення Адамівської сільської ради №69 від 08.02.2000 року); подано документи до управління юстиції на перереєстрацію, як Адамівський курінь Задністрової Січі.

Мета існування Адамівського куреня – відродження козацької справи в її сучасному варіанті; популяризація звичаїв, традицій та життєвих принципів лицарської верстви українського народу – козаків. Завдання, які переслідує Адамівський курінь в своїй діяльності: 1. Відродження національного козацького духу, створення структур, які разом із державою працювали б над розбудовою стабільного, безпечного, соціального суспільства. 2. Виховання наступних поколінь в дусі козацького лицарства, відданості рідному народові; відродження козацьких лицарських традицій в справі військово-патріотичного виховання молоді. 3. Підтримка козацького відродження на Задністров'ї – історичній батьківщині Чорноморського (Кубанського) козацтва.

Основні напрямки роботи: 1. Козацька система здоров'я. Розробка та впровадження в практику життя мешканців громади козацької системи здоров'я. 2. Козацька військова справа. Оволодіння козаками сучасної військової спеціальності; практичні знання в галузі володіння історичною зброєю козаків. 3. Козацький родовід. Вивчення козаками свого родоводу. 4. Козацькі традиції. Впровадження в практику повсякденного життя козаків історичних традицій (осучаснених). 5. Козацька історія та культура. Вивчення козаками історії козацтва та культурних надбань. 6. Козацька духовність. Впровадження в практику роботи козацького осередку надбань козацької духовності (мораль, мистецтво, релігія). 7. Козацьке самоврядування. Вивчення та впровадження в практику роботи територіальної громади основ козацького самоврядування (осучаснених).

Попередній досвід роботи організації. Адамівський курінь бере активну участь у всіх заходах, що плануються та проводяться Координаційною радою при голові Білгород-Дністровської районної державної адміністрації (прийнята районна Програма розвитку Українського козацтва; рішення районної ради №132-V від 26 липня 2007 року). Основні проекти, які розробляв та втілював у життя курінь: створення Адамівської школи козацько-лицарського виховання (перша школа такого типу на Україні) – з 1998 року; створення районного об'єднання шкіл козацько-лицарського виховання – з 2003 року (Адамівська,

Вигінська, Долинівська, Мологівська, Салганська, Старокозацька, Турлацька); створення районної «Молодої Січі» (дитячо-юнацької громадської організації козацького спрямування) – з 2006 року; виграла грант на реалізацію проекту «Розвиток учнівського самоврядування в сільській місцевості» (Козак-лідер) – 2007 рік; створення козацької «кадетки» в м. Білгороді-Дністровському - з 2009 року та ін. З 1991 року випускається своя газета (теперішня назва – «Козак Задністров'я»; вже вийшло більше 400-х номерів).

Очікувані результати Проекту. Рівень досягнення поставлених у проекті завдань оцінюватиметься за такими показниками: кількість поданих анкет для участі у тренінгах та семінарах; кількість учасників тренінгів та семінарів; кількість учасників тренінгів та семінарів, що зазначили про покращення своєї поінформованості на тему семінару або тренінгу та набуття нових навичок та знань; кількість поширених примірників посібника для активістів громадського самоврядування; рівень застосування набутих знань у практичну діяльність громадського самоврядування. Моніторинг та оцінка виконання проекту проводитиметься за допомогою таких методів: анкетування учасників семінарів, спостереження та фіксація позитивних змін внаслідок діяльності проекту, проведення індивідуальних інтерв'ю із зацікавленими особами та організаціями, збір та аналіз відгуків представників цільової групи, наявність позитивних публікацій в засобах масової інформації. Крім того, після проведення кожного тренінгу та семінару готуватиметься звіт, в якому буде зафіксовано хід проведення заходу та результати.

Очікується, що буде досягнуто таких результатів: 1. Розроблено та запроваджено методики та механізми, опираючись на які, жителі громади зможуть скористатись правом на участь у вирішенні місцевих питань. 2. Близько 300 громадських активістів, депутатів сільради, службовців органу місцевого самоврядування отримують знання, вміння та навички, необхідні для організації та забезпечення плідної співпраці місцевої влади та громадськості шляхом інтерактивної участі в 7 тренінгах, 2 семінарах, 7 екскурсіях та конференції. 3. Видано та поширено 500 примірників інформаційно-методичного посібника щодо організації та плідної співпраці органів місцевого самоврядування та громадськості (зокрема громадських організацій), з яким ознайомляться близько 1000 мешканців Білгород-Дністровського району. 4. Розроблено проект моделі громадсько-державного управління сільської громади (Громадська рада), який слугуватиме підвищенню суспільної свідомості, виробленню механізмів вирішення проблем громади. 5. Покращена взаємодія місцевих депутатів та громадських активістів з вирішення питань місцевого значення. 6. Збагачено систему місцевого самоврядування району дієздатним громадським рухом. 7. Стабільність як самої влади, так і ситуації у громаді. Результати та продукти проекту поширюватимуться та впливатимуть на громадськість Білгород-Дністровського району, сільські та районну раду, службовців органів місцевого самоврядування та виконавчої влади. Також відбудеться збагачення системи місцевого самоврядування досвідом плідної взаємодії органів місцевого самоврядування та громадськості (зокрема громадських організацій).

Проект є унікальним тим, що поширюватиме методику активізації громадської активності членів територіальних громад, заснованої на традиційних елементах з урахуванням сучасних особливостей та вимог. Модель громадського самоврядування на основі Громадської ради визнана перспективною на Україні (до речі, вона є сучасною модифікацією моделі козацького самоврядування – Круг!), що прийнята в козацьких організаціях України. Поширення такої моделі дозволить відродити суто українські традиції самоврядування та підвищити громадську активність на селі, виходячи із сучасних вимог суспільства. Через втілення запропонованої моделі громадського самоврядування до практики діяльності територіальних громад району, підготовка лідерів громадського самоврядування матиме життєздатність після завершення цього проекту. Лідери громадського самоврядування будуть здатні самі залучати додаткові ресурси для реалізації власних ініціатив.

КОЗАК ЗАДНІСТРОВ'Я

<i>Інформаційно-аналітичний орган козаків Задністров'я</i>	№ 08 (411) КВІТЕНЬ 2010	<i>Душу – Богові! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!</i>
E-mail: Dnestrcossacks@ukr.net		http://Dnestrkozak.webstolica.ru/

Прочитай та передай товаришу!

УЧАСТЬ КОЗАЦЬКИХ СІЛЬСЬКИХ ГРОМАД БІЛГОРОД-ДНІСТРОВСЬКОГО РАЙОНУ ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСТІ В ПРОЦЕСАХ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ ОРГАНАМИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Хід реалізації Проекту – 4

(Виступ отамана Задністрового козацтва В.Тимофєєва на апаратній нараді при голові райдержадміністрації – генерал-хорунжому УК В.Зінченко та Координаційній раді при голові районної ради – генерал-хорунжому УК С.Кравченко)

Реалізація цього проекту - приклад успішної співпраці районної державної адміністрації, районної ради та Задністрового козацтва.

Учасники проекту – Тимофєєв Валерій Якович – начальник оргвідділу райради (отаман Задністрового козацтва), Масло Світлана Вікторівна – начальник відділу внутрішньої політики райдержадміністрації (Берегиня Жіночого куреня), Кольцов Андрій Олександрович - начальник управління праці та соціальної політики райдержадміністрації (отаман Окремого куреня), Гоменюк Олена Анатоліївна – головний спеціаліст відділу внутрішньої політики райдержадміністрації (Берегиня Жіночого куреня); всі - випускники Академії державного управління при Президентові України.

Суть проекту: частина активних мешканців громади йдуть у депутати, частина – до виконкому сільської ради, залишається частина громадян, яка не задіяна організованими формами діяльності (молоді-активні без досвіду; старійшини із досвідом і великим моральним авторитетом; авторитетні громадяни, які не бажають стрівати у політику, але радо брали б участь у вирішенні місцевих проблем). Козацька громадська рада – це спроба направити у конструктивне русло енергію цієї активної частини громади.

Результати: створено дві козацькі громадські ради при сільських радах – Адамівській, Мологівській. Розпочата робота по створенню козацької громадської ради при Шабівській сільській раді. Проект вступив у стадію завершення – видання методичних посібників, проведення тренінгів, семінарів, конференцій, налагодження практичної роботи.

Проблеми, які висвітив проект:

Перша. Основна маса депутатів сільських рад не готова до плідної співпраці із апаратом сільської ради, районною державною адміністрацією, районною радою у формуванні місцевої політики - бракує елементарних знань з теорії та практики цього виду діяльності, депутатської етики.

Друга. Зовсім не приділяється уваги резерву депутатського корпусу – молодим активним громадянам – школярам, студентам.

Внесено корективи до проекту: створена районна школа депутата сільської ради й районна школа молодого депутата – лідера шкільного самоврядування. Школи почали роботу. Проектом зацікавилися керівники Центра підвищення кваліфікації Одеського регіонального інституту державного управління Національної Академії Державного управління при Президентові України й нашим молодим викладачам «світить» аспірантура при Академії управління при Президентові України.

Перспективи подальшої реалізації проекту: творчій групі запропонували продовжити реалізацію теми та представити на розгляд ради Всеукраїнського конкурсу

проектів та програм розвитку місцевого самоврядування при Кабінеті Міністрів України програму військово-патріотичного виховання підростаючого покоління на засадах козацько-лицарського гарту, мотивуючи цю пропозицію таким чином:

1. Білгород-Дністровщина – це територія останнього козацького війська на теренах України; столицею війська був Акерман; останнім отаманом війська був акерманський генерал-губернатор Гангардт.

2. Білгород-Дністровщина – це колиска Кубанського війська; з Акерману в 1863 році на Кубань було переселено близько 3/5 особового складу місцевого козацького війська із сім'ями та Чорноморську козацьку флотилію.

3. Білгород-Дністровщина – територія, на якій було розташовано 7 станиць останнього козацького війська на теренах України (Стара та Нова Царичанки, Старокозаче, Козацьке, Петрівка, Турлаки-Переможне, Красна Коса).

4. Білгород-Дністровщина – це територія, на якій на протязі декількох століть розташовувались війська місцевого гарнізону (в часи царської Росії, королівської Румунії, Радянського Союзу, сучасної України). Є багато кадрових офіцерів. Населення позитивно ставиться до військово-патріотичної складової системи виховання, що передбачає гартування чоловічих рис характеру.

Війни починають кадрові армії – закінчують резервісти. Від того, який військовий резерв країни – залежить доля самої країни.

5. Білгород-Дністровщина – це колиска сучасного козацького руху на Україні. Сучасному Задністровому козацтву – вже двадцять років.

6. Білгород-Дністровщина - це колиска сучасної інноваційної комплексної системи козацько-лицарського гарту молоді. Наша система виховання znana на Україні. Модель учнівського самоврядування школи козацько-лицарського гарту – козацький Круг - була визнана кращою на Україні. Є 3 авторські свідоцтва, більше 100 публікацій в центральних та обласних ЗМІ, 64 книги в Національній бібліотеці України ім. В.Вернадського в Києві, із півсотні сайтів та веб-сторінок в Інтернеті.

Систему впроваджують Адамівська, Долинівська, Салганська, Великомар'янівська школи, а Старокозацький та Шабівський НВК, Петрівська, Вигінська, Турлацька, Випаснянська №2, Мологівська школи впроваджують елементи системи.

7. На Білгород-Дністровщині реалізуються:

- програма розвитку Українського козацтва на 2008-2010 року (такі програми дві на Україні – обласна Запорозька та районна наша);

- програма Патріотичного гарту молоді на 2010-2012 роки (єдина на Україні) із 10 проектами...

Яку користь з реалізації проекту буде мати район?

1. За технічним завданням на підготовку проекту на Всеукраїнський конкурс ми маємо змогу претендувати на розмір гранту у 500 тис. грн. капітальних інвестицій. 20% цієї суми районна рада повинна передбачити в районному бюджеті на 2011 рік. **2.** Якщо до проекту включити ще 10 проектів Програми патріотичного гарту молоді із бюджетом по 50 тис. грн. інвестицій, то маємо можливість отримати інвестицій до 1 млн. грн. **3.** Отримаємо в районі систему виховання молоді, що практично не дає «браку».

Пропозиції:

1. Спільним розпорядженням голови районної державної адміністрації та голови районної ради утворити робочу групу із підготовки проекту на Всеукраїнський конкурс. Надати доручення начальникам оргвідділів райдержадміністрації та райради у тижневий термін підготувати проекти розпоряджень. **2.** Районній раді передбачити у проекті районного бюджету на 2011 рік поточні витрати на реалізацію проекту на Всеукраїнський конкурс в розмірі 20% від суми інвестицій (40 тис. грн.). **3.** Робочій групі завершити підготовку проекту до 15 червня 2010 року.

КОЗАК ЗАДНІСТРОВ'Я

<i>Інформаційно-аналітичний орган козаків Задністров'я</i>	№ 09 (412) КВІТЕНЬ 2010	<i>Душу – Богові! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!</i>
E-mail: Dnestrcossacks@ukr.net		http://Dnestrkozak.webstolica.ru/

Прочитай та передай товаришу!

ЗВІТ ПРО РОБОТУ В ОРГАНІЗАЦІЯХ ЗАДНІСТРОВОГО КОЗАЦТВА ПРОТЯГОМ СІЧНЯ-КВІТНЯ 2010 РОКУ

Згідно Концепції розвитку Задністрового козацтва (затверджена Радою Задністрового козацтва в вересні 2008 року) та регіональної Програми розвитку Українського козацтва на 2008-2010 роки (Рішення 11-ї сесії Білгород-Дністровської районної ради V скликання від 25.07.2007 року №132-V), протягом звітного періоду місцеві козаки зробили достойний вклад у справу реального втілення козацької ідеї в суспільстві.

Враховуючи той факт, що на території Задністров'я (межиріччя – Дунай-Дністро - 9 районів Одеської області) компактно мешкають 120 тис. болгар та 30 тис. гагаузів (з 450 тис. осіб мешканців Задністров'я), було створено 2 Окремих курені (болгарський – отаман куреня, осавул УК В.Стоянов – заступник керівника обласного об'єднання болгар, офіцер МФ України; та гагаузький – отаман куреня, осавул УК С.Крістіогло – керівник обласного об'єднання гагаузів, заступник керівника курултаю Гагаузії, офіцер-підводник, за звитягу нагороджений Орденом Червоної Зірки).

Працюють в сучасному Задністров'ї:

- козацькі організації – Задністрова Січ ЧКВ УК (отаман – генерал-осавул УК В.Тимофєєв), Буджацька Січове козацьке військо (отаман – генерал-осавул УК М.Скляренко), Білгород-Дністровська паланка УК (отаман – полковник УК Л.Городецький), Білгород-Дністровський міський Кіш УК (отаман – полковник УК С.Горлачов), Окружний полк ім. П.Орлика УК (отаман – полковник УК М.Врублевський), Окремий курінь ім. С.Білого УК (отаман – полковник УК П.Городниченко), курінь Війська Запорозького (отаман – полковник ЗСУ М.Возний), районне товариство ЧКЗ УК (отаман – полковник УК В.Білоус), районне товариство козаків-характерників (отаман – осавул УК О.Якубський), жіноча громада Берегинь УК (керівник Ганницька С.П.), військово-спортивний клуб «Патріот» (керівник полковник УК В.Гавриленко), клуб «Козачка» (керівник Л.Василінга), Кілійський районний осередок Соборного Козацтва України (А.Палій), Кілійське РКТ УРК (М.Сокольников), Ізмаїльський районний осередок Придунайсько-Ізмаїльського козацького товариства (Ю.Закіров), Ізмаїльське РКТ УК (С.Желязков), Придунайська Січ ЧКВ УК (М.Деревенча), Ізмаїльський міський курінь „Наливайко” (А.Гриченко), Ізмаїльська паланка МГО Козацтво Запорозьке (М.Підопригора), Саратське районне козацьке товариство ЧКВ УК (С.Іванов), Татарбунарське районне товариство ЧКЗ УК (О.Гусаренко), Болградське РКТ ЧКЗ УК (В.Копитін);

- козацькі художні колективи – духовий оркестр (керівник сотник УК С.Радченко), хор української народної пісні «Мрія» (керівник – полковник УК І.Зорило), ансамбль української народної музики «Веселка» (керівник – заслужений працівник культури України, полковник УК М.Нікіруй), ансамбль української народної музики «Гроно» та гурт «Русичи» (керівник – осавул УК Б.Нікіруй), народна хорова капела – пошуково-дослідницький фольклористичний гурт «Алкалія» Будинку культури с. Старокозаче (керівник – В.Вареник), гурт «Отаман» (керівник В.Тимофєєв);

- козацькі навчальні заклади – Білгород-Дністровське училище Південноукраїнського державного педагогічного університету (викладачі – В.Юрченко, В.Лобанова, О.Виштак, І.Головань), Старокозацька Січ (директор Л.Щербина, вчитель осавул УК Ю.Щербина), Молозька Січ (директор В.Осолинська, вчитель О.Гетманченко), Випаснянська №2 Січ (директор А.Резниченко, військовий керівник осавул УК А.Кривенко), Вигінська Січ (директор О.Вдовиченко, учитель фізичної культури сотник УК М.Поліщук), Долинівська Січ (директор Т.Тома, завуч М.Долгошеєнко, вчитель Т.Молчанова), Турлацька Січ (директор Т.Тодорова, вчитель В.Чумаченко), Адамівська Січ (директор В.Вронська, завуч П.Лавриненко, педагог-організатор В.Гриценко), Салганська Січ (директор О.Тиханська, завуч І.Мельникова, учителі В.Шевченко, О.Рябченко), Петрівська Січ (директор Л.Василінга), Бритівська Січ (директор В.Савчук), Великомар'янівська Січ (директор М.Чороба, завуч Т.Чороба), Білгород-Дністровські міські школи: №6 (директор Т.Жбанкова), №11 (директор Т.Шмелькова).

Враховуючи історичну роль козацтва в заселенні та формуванні історико-культурної складової господарства Задністров'я, з метою взаємодії органів виконавчої влади та громадських організацій у здійсненні заходів щодо відродження і розвитку історичних, патріотичних, господарських та культурних традицій Українського козацтва, залучення його державотворчого потенціалу до розбудови України, на виконання Указу Президента України «Про заходи з підтримки розвитку Українського козацтва» було здійснено такі заходи:

- засідання Координаційної ради з підтримки розвитку Українського козацтва при голові Білгород-Дністровської районної державної адміністрації (створена в травні 2007 року, голова Координаційної ради – заступник голови районної державної адміністрації генерал-осавул УК П.Ігумнов): 12.12.2009 («Програма Патріотичного гарту молоді на засадах козацького лицарства»), 15.01.2010 («Вибори Президента України – завдання Задністрового козацтва»), 24.02.2010 («Про хід виконання програми патріотичного гарту молоді»), 25.03.2010 («Про участь Задністрового козацтва в проведенні районного етапу Всеукраїнської гри «Патріот»), 03.04.2010 («Про хід виконання проекту по створенню козацьких громадських рад при сільських радах району»), 25.04.2010 («Про участь Задністрового козацтва в святкуванні Дня Перемоги»);

- засідання Ради керівників громадських організацій козацького спрямування при голові Білгород-Дністровської районної державної адміністрації (створена в червні 2007 року, голова Ради – начальник відділу організаційного забезпечення діяльності органів Білгород-Дністровської районної ради, генерал-осавул УК В.Тимофєєв): 09.12.2009 («Обговорення Програми патріотичного гарту молоді на засадах козацько-лицарського гарту»), 15.12.2009 («Сесія районної ради – прийняття Програми патріотичного гарту»), 17.01.2010 («Вибори Президента України – стратегія й тактика Задністрового козацтва»), 23.02.2010 («Про проведення в районі Всеукраїнської гри «Джура» (Сокіл»)), 05.03.2010 («Про створення козацьких громадських рад при сільських радах району»), 27.04.2010 («Про святкування Дня Перемоги в козацьких громадах району»).

На території району почали працювати козацькі громадські ради при сільських радах: Адамівській – рішення сесії сільської ради №282-V від 05 березня 2010 року та Мологівській – рішення сесії сільської ради №1313 від 02 квітня 2010 року.

Діяльність в Задністров'ї щодо підтримки розвитку Українського козацтва ведеться в таких напрямках (згідно програми розвитку Українського козацтва в регіоні): **1. ВІЙСЬКОВО-ПАТРІОТИЧНА РОБОТА.** В козацьких товариствах району виконуються заходи щодо виховання молоді на засадах патріотизму, демократії, високої моралі та захисту Батьківщини (Адамівський, Старокозацький, Приморський, Шабівський, Переможненській, Вигінський, Бритівський, Петрівський, Салганський, Козацький, Великомар'янівський курені). Разом з міськвійськоматом виконуються заходи щодо удосконалення програми допризовної підготовки молоді до військової

служби, з урахуванням кращих традицій Українського козацтва (керують роботою полковник УК В.Гавриленко, осавул УК А.Кривенко, сотник УК М.Поліщук). Впроваджено навчальні програми з історії військового мистецтва Українського козацтва в Адамівській, Старокозацькій, Долинівській, Салганській, Великомар'янівській школах козацько-лицарського виховання. Працюють козацькі громадські формування сприяння охороні державного кордону, наданні допомоги в ліквідації наслідків стихійного лиха та інших надзвичайних ситуацій, охороні громадського порядку та профілактиці правопорушень, державній лісовій охороні, рибінспекції в Адамівській, Старокозацькій, Староцаричанській сільських радах. Створено районно-міський об'єднаний штаб як організаційно-координаційний і методичний центр Українського козацтва й виконавчого органу Ради при міському голові та голові районної державної адміністрації (відп. генерал-осавул УК П.Ігумнов, генерал-осавул УК В.Тимофєєв).

2. СТВОРЕННЯ, ВІДТВОРЕННЯ, ВІДНОВЛЕННЯ ТА ОХОРОНА ЗАПОВІДНИХ МІСЦЬ І ОБ'ЄКТІВ УКРАЇНСЬКОГО КОЗАЦТВА. В районній раді та адміністрації (за пропозиції старшини Задністрового козацтва) уточнюється первинний реєстр об'єктів історико-архітектурної спадщини Українського козацтва в Білгород-Дністровському районі, ведеться облік нерухомих пам'яток історії та культури, що пов'язані з історією Українського козацтва. Районною радою та районною державною адміністрацією прийнято рішення про створення на базі Шабівського районного краєзнавчого музею культурного козацького Центру з музеєм, співочим полем, козацьким вишколом тощо (відп. отаман Шабівського куреню полковник УК М.Скибенко, директор музею Л.Чекмарьова, сільський голова І.Квашнін). Подано на розгляд районної ради програму облаштування колишньої Акерманської-Подністрянської козацької Січі (1775-1781), її комплексного відтворення під назвою «Білгород-Дністровська Січ», де передбачено створення сучасної туристичної інфраструктури для належного обслуговування відвідувачів на базі Молозької сільської ради та Молозької школи (Програма затверджена рішенням 24-ї сесії Молозької сільської ради від 28 травня 2009 року №359-V).

3. ОСВІТА І ВИХОВАННЯ. Впроваджено в практику роботи сучасні науково-методичні рекомендації для впровадження козацько-лицарського виховання (зокрема духовного) у загальноосвітніх навчальних закладах (науково-методичні посібники – В.Тимофєєв «Теорія та практика козацького вишколу» у 2 тт., В.Тимофєєв «Козацький дитячий та юнацький рух»). За цією програмою працюють Адамівська, Долинівська, Салганська, Турлацька Старокозацька, Петрівська, Біленківська, Бритівська, Вигінська, Великомар'янівська школи. Посібники є в бібліотеках України, в Інтернеті. Планується діяльність влітку на базі козацьких товариств дитячих козацьких таборів «пластунів» (сільські ради – Маразліївська – на базі Олексіївського військового містечка, Приморська, Миколаївська – на базі шкіл). Працює громадська патріотична дитячо-юнацька організація «Молода Січ» Білгород-Дністровського району; запроваджено в навчальних закладах та закладах позашкільної роботи дитячо-юнацька військово-патріотична гра «Сокіл» (Джура) як форма військово-патріотичного виховання, спортивно-масової та оборонно-масової роботи (проведена в квітні 2010 року вчетверте), втретє в квітні 2010 року проведено районний етап Всеукраїнської гри «Патріот».

4. КУЛЬТУРНО-ПРОСВІТНИЦЬКА РОБОТА. Задністрове козацтво продовжує шефство на козацькими художніми колективами: хор «Мрія», козацький духовий оркестр, ансамблі «Веселка», «Гроно», «Алкалія», «Соколята», «Отаман». Працює козацький фонд для підтримки молодих талановитих козачат, дітей-сиріт. Облаштовується музей Українського козацтва в Білгород-Дністровському районі (на базі Шабівського районного краєзнавчого музею).

5. НАУКОВО-ДОСЛІДНИЦЬКА, ПРОПАГАНДИСТСЬКА ТА ВИДАВНИЧА РОБОТА. Продовжується випуск щомісячного козацького вісника Білгород-Дністровщини «Козак Задністров'я» (вийшло в 2010 році вже 9 випусків), планується в 2011 році випуск регіональної козацької газети «Буджацьке козацтво». Досліджуються та публікуються в ЗМІ матеріали про писемні і матеріальні пам'ятки

історії та культури Українського козацтва; посадові особи райдержадміністрації, райради, керівники громадських організацій козацького спрямування постійно виступають в газетах, радіо з роз'яснювальними і пропагандистськими виступами про розвиток Українського козацтва в Білгород-Дністровському районі, його ролі в суспільстві (генерал-осавул УК П.Ігумнов, генерал-осавул УК В.Тимофєєв, полковник УК Б.Устименко та ін. – «Форум гвардії ветеранів», газ. «Советское Приднестровье», Білгород-Дністровський, №97 від 03.12.2009; «Программы приняты, за работу», газ. «Советское Приднестровье», №103 від 24.12.2010; «Звернення», газ. «Советское Приднестровье», №105 від 31.12.2010; «З думкою про майбутнє», газ. «Советское Приднестровье», №4 від 21.01.2010; «Життя триває», газ. «Советское Приднестровье», №7 від 30.01.2010; «Пусть опыт старших служит нам», газ. «Советское Приднестровье», №9 від 04.02.2010; «Была, есть и будет», газ. «Советское Приднестровье», №12 від 13.02.2010; «На районном политсовете», газ «Торнадо», Білгород-Дністровський, №8 від 25.02.2010; «Не потеряют молодежь» газ. «Торнадо», №9 від 02.03.2010; «Райдержадміністрація інформує», газ. «Советское Приднестровье», №25 від 01.04.2010; «Возвращаясь к напечатанному», газ. «Советское Приднестровье», №32 від 24.04.2010; пишуть в квітні-травні 2010 року про Задністрове козацтво VIP-журнали – «XXI. Україна», Донецьк-Київ; «Vo-is-vo на Україні», Київ; «Ювіляри України», Київ). Готуються до друку книги про Українське козацтво Задністров'я (В.Тимофєєв, Козацтво Задністров'я, видавництво «Отаман», Білгород-Дністровський, 2010; С.Ушанова, Сучасне козацтво Задністров'я, Довідник, видавництво «Отаман», Білгород-Дністровський, 2010; С.Тимофєєва, В.Тимофєєв, Архіви козаччини Задністров'я, видавництво «Отаман», Білгород-Дністровський, кн.20, 2010).

6. ФІЗКУЛЬТУРА, СПОРТ, ТУРИЗМ. На базі Олексіївського військового містечка та Мологівської школи влітку планується функціонування козацького туристично-спортивного та оздоровчого табору дитячого відпочинку. На базі козацьких товариств (курені – Молозький, Козацький, Краснокосянський, Старокозацький, Староцаричанський, Новоцаричанський) з травня починає працювати туристичний маршрут по місцям козацької слави Білгород-Дністровського району.

7. ГОСПОДАРСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ. Працює комплексна програма господарської діяльності Українського козацтва в Білгород-Дністровському районі (в тому числі організації та підтримки селянських (фермерських) господарств і колективних сільськогосподарських підприємств, кооперативів, садівницьких та господарських товариств, промислів тощо). Функціонує Центр господарсько-комерційних проєктів козацтва Білгород-Дністровського району та цільовий позабюджетний фонд Українського козацтва для його відродження, розвитку та підтримки.

8. ПРИРОДООХОРОННА ДІЯЛЬНІСТЬ. Працює довгострокова програма охорони місць та об'єктів, пов'язаних з історією Українського козацтва, а також розроблений спільний план заходів місцевих органів Міністерства екології та природних ресурсів з козацькими товариствами. На базі козацьких товариств (курені – Адамівський, Монашівський, Приморський, Миколаївський) працюють екологічні стани.

9. ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ. Працює Білгород-Дністровська районна система інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності Ради Задністрового козацтва. Працюють в мережі Інтернет декілька Веб-сайтів, численні Веб-сторінки Задністрового козацтва. Збирається та опрацьовується економічна, наукова, екологічна та інша інформації щодо її використання для здійснення статутної діяльності козацьких товариств.

Отаман Задністрової Січі, Генерал-осавул УК

В.Я.Тимофєєв

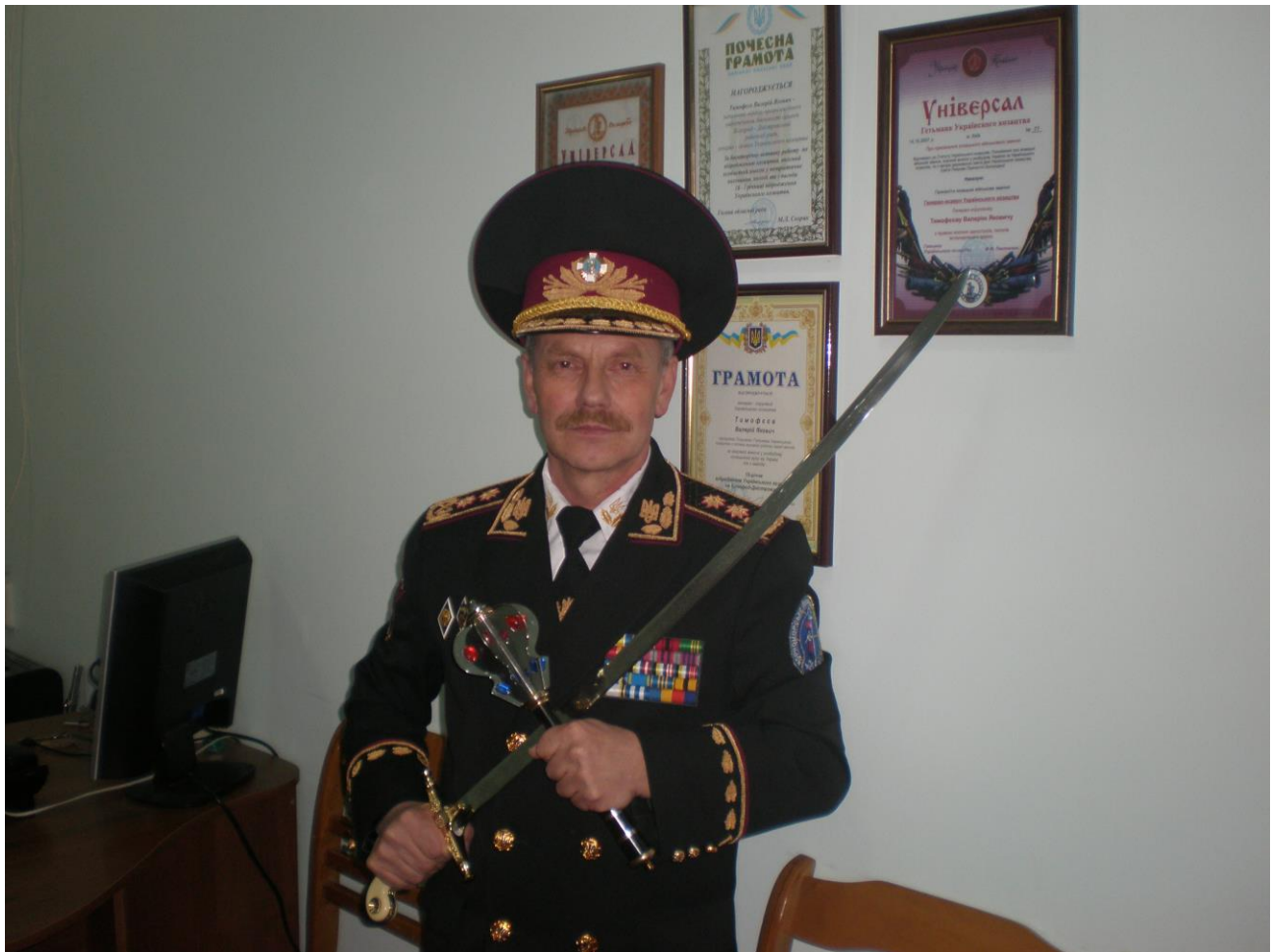

Наклад 500 екз. Передруковувати й поширювати дозволяю. Редактор Тимофєєв В.Я.
м. Білгород-Дністровський Одеської області. Тел. моб. 8-097-466-7174,
E-mail:Generalotaman@rambler.ru <http://zurnal.lib.ru/t/twja/>

КОЗАК ЗАДНІСТРОВ'Я

<i>Інформаційно-аналітичний орган козаків Задністров'я</i>	№ 10 (413) ТРАВЕНЬ 2010	<i>Душу – Богові! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!</i>
E-mail: Dnestrcossacks@ukr.net		http://Dnestrkozak.webstolica.ru/

Прочитай та передай товаришу!

В Державному Інституті біографічних досліджень (Київ) вийшов четвертий том Всеукраїнського видання «Ювіляри України. Події та особистості ХХІ століття». Презентація відбулася в Колонній Залі Київської міської державної адміністрації. На презентацію, у складі одеської делегації, був запрошений отаман Задністрового козацтва – генерал-отаман УК В.Тимофєєв.

Метою проекту є створення міжнародного іміджу України як самодостатньої держави, що вшановує з нагоди ювілею провідні підприємства та авторитетних особистостей, які є гордістю та духовним надбанням нації.

Видання широко презентується у Кабінеті Міністрів України, Верховній Раді України, інших урядових органах, регіонах, міжнародній спільноті, фахівцям та громадськості. Електронна версія видання розміщується на

Інтернет-порталі <http://www.who-is-who.com.ua/>. Фото та відео зйомка під час презентації, нагородження Іменним дипломом, концерт, фуршет...

Істина, що життя – то найдорожчий Дар Божий, і кожен наш день, рік, вік, кожен ювілей мають обов'язково відзначатися, бо то є помана Господу за щастя – жити, творити добро.

В цім виданні ювіляри збираються під книжковим дахом на тиху розмову дум і душ. Усі – різні і усі – рідні. Рідкісно щасливий час, коли можеш думати те, що хочеш, і говорити те, що думаєш. Він був би ще щасливішим, якби тебе не просто слухали, але й чули, і щоб за думкою і словом поставало діло.

Передмову до тому підписали Митрополит Київський і Всієї України Володимир, Президент України В.Янукович, Прем'єр-Міністр України М.Азаров, Голова Верховної Ради України В.Литвин, Президент Національної Академії Наук України Б.Патон, голова Державного комітету України у справах ветеранів І.Плосконос.

«Це видання відкриває захоплюючий світ політичної, ділової, інтелектуальної, мистецької еліти нашої держави, світ фахівців, особистість і творчі злети яких позначені іскрою Божою.

На сторінках книги представники когорти мужніх, мудрих, просвітлених трудами днів своїх, ті, хто живе за неписаними законами совісті, з вірою у таке світле прийдешнє своєї країни, з вірою, яку в їхніх думках і душах зламати не може ніхто і ніщо» (із передмови до видання).

Видання знайомить із обдарованими, працелюбними, натхненними людьми-ювілярами: А.Авдієвським, Є.Березняком («майор «Вихор»), С.Гриневецьким, В.Ремесло, А.Роговцевою, С.Ківаловим, Л.Кучмою, В.Масолом, О.Медведьком, С.Піскуном, В.Пустовойтенком, С.Ротару, В.Сминтиною, В.Стельмахом, В.Тихоновим... Йдеться в книзі й про нашого земляка – отамана Задністрогового козацтва В.Тимофєєва, який живе за постулатом: краще запалити одну маленьку свічку, аніж тільки й робити, що проклинати темряву.

«Треба розуміти, що життя – це не довгота, а глибина, і його високі миті, даровані Всевишшям на добрії, благі діла, бо святість нашого буття на землі тільки в головному питанні – **не що я можу одержати, а що я можу віддати.**

Якщо Вам, шановний читачу, трапиться нагода тримати в руках це ексклюзивне видання – почитайте про людей, яких об'єднує їх найсвятіше, що має бути в житті людини, - **любов і праця.** А ще – спогади, спогади... Бо пам'ять знищити неможливо, як неможливо викреслити з історії все, що, власне, творило і творить життя!

Пам'ятаймо, що ми родом з України! Тож маємо її прикрашати тільки добрими ділами!» (із передмови до видання).

Ця книга людських доль визначних особистостей, розкриваючи діяльну любов людей, щедрих душею, до нашої країни, слугуватиме зміцненню духовності народу, відродженню доброти, милосердя та інших чеснот. Хай усім нам щастить у любові до України, в праці задля її розвитку.

КОЗАК ЗАДНІСТРОВ'Я

<i>Інформаційно-аналітичний орган козаків Задністров'я</i>	№ 11 (414) ТРАВЕНЬ 2010	<i>Душу – Богові! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!</i>
E-mail:Dnestrcossacks@ukr.net		http://Dnestrkozak.webstolica.ru/

Прочитай та передай товаришу!

ПОДІЇ В ЗАДНІСТРОВОМУ КОЗАЦТВІ

Відбулися проводи на пенсію генерал-осавула Українського козацтва, заступника голови Білгород-Дністровської районної державної адміністрації Ігумнова П.М.

Курінь Українського козацтва Білгород-Дністровської районної ради відсвяткував День Захисника Вітчизни.

Відбулася серія тренінгів в школах (Адамівській, Мологівській, Шабівській) та сільських радах з метою створення козацького самоврядування (в тому числі й учнівського) на території громад. Тренери козаки та берегині – Тимофеев В.Я., Масло С.В., Кольцов А.В., Гоменюк О.А.

Курінь Українського козацтва Білгород-Дністровської районної ради поздоровив козачок із святом - 8 Березня.

Козацький хор «Мрія» відкривав в місті Білгороді-Дністровському Шевченківські дні.

Жіноча козацька організація «Червона калина» (керівник – берегиня Орлова В.В., перший заступник голови Білгород-Дністровської районної державної адміністрації) виступила ініціатором акції «Посадимо калиновий гай!» (поблизу села Монаші по трасі М-12). Задністрове козацтво (козацтво з отаманами – В.Зінченко, С.Кравченко, В.Тимофєєв, І.Зорило, В.Білоус та берегинями – Д.Корчагіна, С.Масло, О.Гоменюк та ін.) прийняло в акції активну участь.

Генерал-хорунжого Українського козацтва Зінченка Володимира Миколайовича знову призначено Указом Президента України головою Білгород-Дністровської районної державної адміністрації.

Відбулася посвята в козаки голови Білгород-Дністровської районної ради Кравченка Сергія Борисовича.

Генерал-хорунжий УК Зінченко В.М. (голова районної державної адміністрації) вручив погони генерал-хорунжого УК Кравченку С.Б. (голова районної ради).

Наклад 500 екз. Передруковувати й поширювати дозволяю. Редактор Тимофєєв В.Я.
м. Білгород-Дністровський Одеської області. Тел. моб. 8-097-466-7174,
E-mail:Generalotaman@rambler.ru <http://zurnal.lib.ru/t/twja/>

КОЗАК ЗАДНІСТРОВ'Я

<i>Інформаційно-аналітичний орган козаків Задністрів'я</i>	№ 12 (415) ТРАВЕНЬ 2010	<i>Душу – Богові! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!</i>
E-mail:Dnestrcossacks@ukr.net		http://Dnestrkozak.webstolica.ru/

Прочитай та передай товаришу!

ПОДІЇ В ЗАДНІСТРОВОМУ КОЗАЦТВІ

Генеральному судді Задністрового козацтва, полковнику УК, Заслуженому журналісту України Устименку Б.І. голова райдержадміністрації, генерал-хорунжий УК Зінченко В.М. вручає козацький орден «Хрест з мечами» та Універсал.

Відкриття районного етапу Всеукраїнської військово-спортивної гри «Патріот» (в президії справа наліво – військовий комісар полковник ЗСУ І.Л.Бойчук, заступник голови районної ради Р.П.Дьяченко, голова районної ради ветеранів України П.І.Ластовецький, отаман Задністрового козацтва В.Я.Тимофєєв).

Відкриваючи гру, отаман Задністрового козацтва сказав:

«Шановні учасники гри! Вітаю вас від імені Українського козацтва, від імені Генерального штабу військово-патріотичної гри «Джура» («Сокіл») із початком районного етапу Всеукраїнської гри «Патріот»!

Історія нас вчить: війни починають кадрові війська, закінчують резервісти. Й тому доля держави залежить від того, який резерв вона має... Наша Україна лише починає будувати систему військово-патріотичного виховання, систему підготовки резерву. В перспективі вона має складатися з наступних блоків-етапів:

1. Система військово-патріотичного гарту школярів середнього шкільного віку, що замикається на військово-патріотичну гру «Джура» («Сокіл»).

2. Система військово-патріотичного гарту школярів старшого шкільного віку та студентської молоді, що замикається на військово-патріотичну гру «Патріот».

3. Військові кафедри та військові факультети невійськових вищих навчальних закладів, що готують офіцерів запасу.

4. Початкова військова підготовка школярів та студентів, перепідготовка резервістів.

5. Служба в резерві.

До речі, є пропозиції проводити гри «Джура» та «Патріот» не як спортивні гри, а як справжні військові навчання та військові дії.

Не всі з вас будуть служити в Армії України, але діє норма Конституції про обов'язок захищати Вітчизну. Це обов'язок кожного справжнього чоловіка! А захищати рідну країну треба вміти й цьому треба навчатись!

Бажаю вам перемоги! І, як співається у нашому гімні, - покажіть, що ви, браття, козацького роду!

УРОЧИСТОСТІ В КОЗАЦЬКІЙ ГРОМАДІ С. АДАМІВКА, ПРИСВЯЧЕНІ ДНЮ ПЕРЕМОГИ

Виступ на урочистостях отамана Задністрового козацтва Тимофєєва В.Я.

Шановні ветерани Великої Вітчизняної війни! Шановні земляки! 65 років відокремлюють нас від 9 травня 1945 року, від Перемоги справедливості та добра над наймогутнішим лихом за всю історію людства. Територія України стала ареною запеклого збройного протиборства двох могутніх держав. Кожен клаптик її землі переораний бомбами, снарядами, перекопаний солдатськими лопатами, рясно политий кров'ю. Тут відбувалися жорстокі битви, у яких брали участь 12,5 тисяч наших земляків; з них кожний четвертий не повернувся додому. За період фашистської окупації збиток, нанесений нашому району, склав більше 1 мільярда карбованців. Фашистські головорізи розстріляли 387 мирних жителів (з них 27 стариків, 64 дитини, 132 жінки). Вороги розорили колгоспи та радгоспи, МТС, вивезли на рабську працю до Німеччини та Румунії сотні молодих людей. Але патріоти не скорилися: в районі діяли підпільні бойові групи – Чаїрського Федіра, Богуцького Феоктиста, Жеки Миколи та інші. Своїми героїчними діями вони прискорювали нашу Перемогу.

Сьогодні в районі мешкає 410 учасників війни. Більшість з них потребує постійної уваги та турботи з боку держави, місцевої влади та громадськості. Розуміючи це, керівництво району, сільвиконками та люди доброї волі роблять все можливе, щоб полегшити життя ветеранів.

Прошли десятиріччя. Змінився світ. Народилися й вирости нові покоління людей. З кожним роком все менше залишається учасників кривавої війни, але вони - живі свідки Великої Перемоги. Дозвольте мені, відповідно до Указу Президента України від 2 квітня 2010 року №474/2010 вручити ювілейну медаль «65 лет Победы в Великой Отечественной войне 1941-1945 г.г.» нашим землякам, ветеранам Великої Вітчизняної війни: Янишину Олександрю Васильовичу, Головченку Василю Федоровичу, Галицькій Марії Іллівні, Шаповаловій Анастасії Іллівні, Лесик Тетяні Павлівні, Махновській Вірі Олександрівні.

Від щирого серця, дорогі наші ветерани, вітаю вас із Перемогою. Нехай у вас все буде добре, в родинях панує злагода і спокій, оселі повняться достатком. Хай береже вас доля. Щастя вам і міцного здоров'я. Вічна честь і слава героям!

КОЗАЦЬКОГО ПОЛКУ ПРИБУЛО

Відбулася посвята в козаки працівників Білгород-Дністровської районної ради: В.І.Каланжова, О.Л.Полещука, С.В.Короленка. Лунає Козацький Кодекс Честі.

Козаче! Ти наш брат! Треба буде – поділімося! Треба буде – допоможемо! Хліб-сіль вручає новаку О.М.Баргамон. За столом президії (зліва направо): Р.П.Дьяченко – заступник голови районної ради, С.Б.Кравченко – голова районної ради, В.Я.Тимофеев – начальник оргвідділу районної ради.

Брати козаки! Віддамо шану новим членам нашого козацького товариства шаблевим вінком!

Хай Матінко-Україно тебе благословляє! Будь здоровий, як вода! Будь гнучкий, як верба! Будь багатий, як земля. Вербовий ритуал проводить А.В.Васильченко.

Наклад 500 екз. Передруковувати й поширювати дозволяю. Редактор Тимофеев В.Я.
м. Білгород-Дністровський Одеської області. Тел. моб. 8-097-466-7174,
E-mail:Generalotaman@rambler.ru <http://zurnal.lib.ru/t/twja/>

КОЗАК ЗАДНІСТРОВ'Я

<i>Інформаційно-аналітичний орган козаків Задністров'я</i>	№ 13 (416) ТРАВЕНЬ 2010	<i>Душу – Богові! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!</i>
E-mail:Dnestrcossacks@ukr.net		http://Dnestrkozak.webstolica.ru/

Прочитай та передай товаришу!

ВЕЛИКА РАДА УКРАЇНСЬКОГО КОЗАЦТВА

23 травня 2010 року в смт. Коропець Монастирського району Тернопільської області відбулася 27 Велика Рада Українського козацтва, В програмі – прийняття Звернення до козацтва України, Програми роботи Українського козацтва, посвята в козаки студентів обласного Коропецького ліцею з посиленою військово-спортивною підготовкою.

Старшина делегації Чорноморського козацького війська.

Крстіюгло С.С. - отаман Окремого куреня Задністрового козацтва.

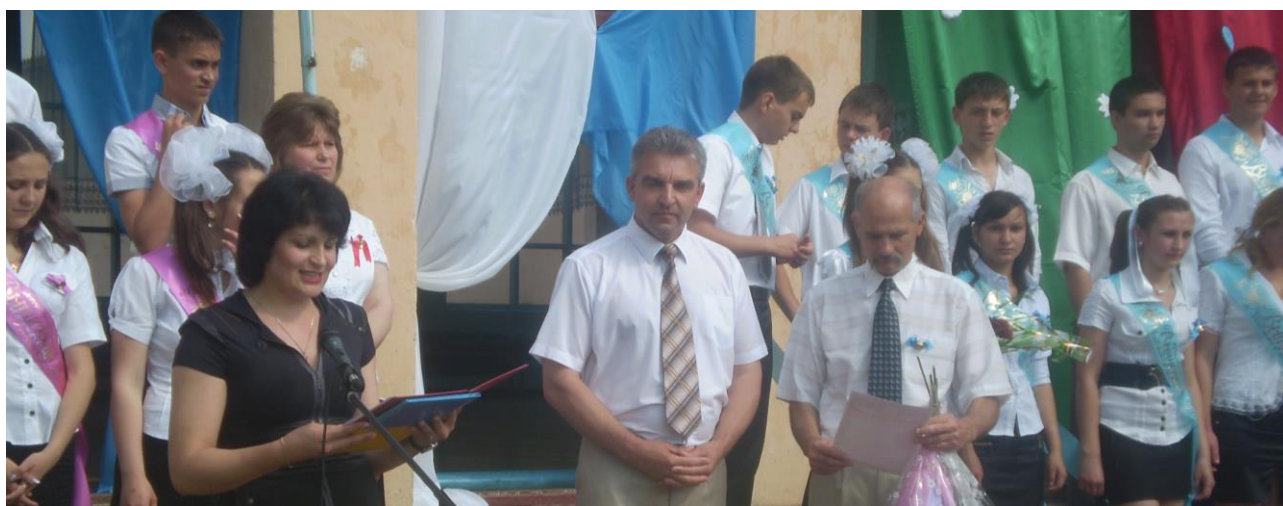
Коропецькі ліцеїсти.

КОЗАКИ-ВЕТЕРАНИ

В Білгород-Дністровській районній раді відбулося нагородження ветеранів-козаків Почесним орденом «Велика Перемога – 65». На фото зліва направо: М.К.Маринеску – голова Ради Старійшин Задністрового козацтва, М.П.Скибенко – отаман Шабівського куреня Задністрового козацтва, В.В.Лукашевський – заступник отамана Задністрового козацтва, С.Б.Кравченко – голова Білгород-Дністровської районної ради, генерал-хорунжий Українського козацтва, В.М.Воробйов – радник отамана Задністрового козацтва.

ОСТАННІЙ ДЗВОНИК В СТАРОКОЗАЦЬКОМУ НВК

На останньому дзвоніку в Старокозацькому НВК від Білгород-Дністровської районної ради були присутні голова районної ради генерал-хорунжий УК С.Б.Кравченко та провідний спеціаліст районної ради Берегиня А.В.Васильченко. У перебігу дійства – нагородження Пам'ятним адресом з нагоди дня народження осавула УК отамана Старокозацького куреня учителя Ю.І.Щербини: «Шановний Юрію Івановичу! Шановний брате-козаче! Білгород-Дністровська районна рада щиро вітає Вас зі святом – Днем народження! Багато років Ви присвятили нашому багатому, родючому і мальовничому бессарабському краю, працюючи на педагогічній ниві, виховуючи справжніх громадян України – молодих старокозачан, ділом доказуючи, що Ви – козацького роду! Ваша багаторічна і сумлінна праця, як досвідченого педагога, щедрого і мудрого господаря від природи, людини із щирим, добрим серцем, громадського діяча сприяла розвитку і

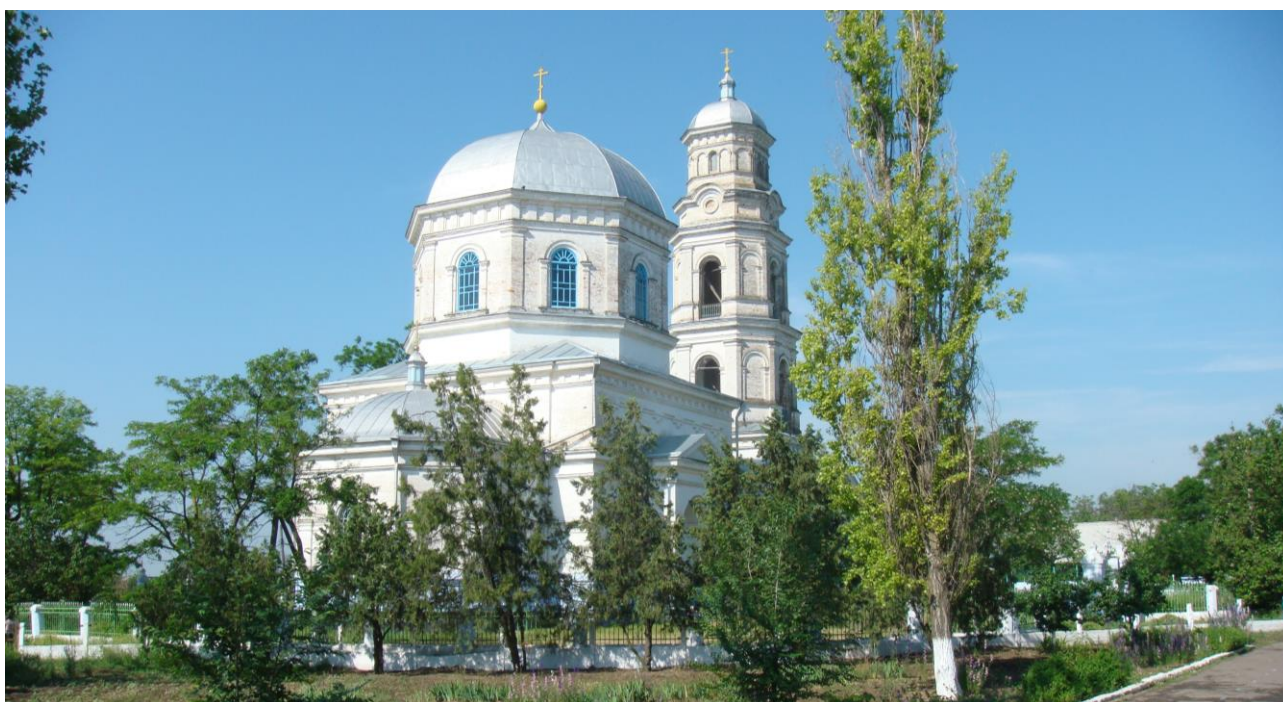
зміцненню демократії на нашій Білгород-Дністровщині. Набутий Вами досвід, помножений на особисту вимогливість і відповідальність, уміння згуртувати і вести за собою людей - це досягнення авторитету і поваги у членів педагогічного загалу та керівництва району і області й всього Українського козацтва. Бажаємо Вам міцного здоров'я, натхнення, виконання сподівань, сімейного затишку, радості від рідних і близьких Вам людей. Хай Вас завжди зігриває тепло рідних сердець, які оточують Вас».

ОТАМАН ЗАДНІСТРОВОВОГО КОЗАЦТВА У РІДНІЙ ШКОЛІ

28 травня 2010 року за запрошенням педагогічного колективу Муравлівської Січі генерал-отаман УК Тимофеев В.Я. та перший директор Муравлівської СШ (1968-1980) Тимофеев Я.С. приїхали на свято Останнього дзвоника. В перебігу подій – участь в урочистій лінійці, зустрічі із керівництвом школи, села, району, із козаками Муравлівського куреню.

Муравлівська школа. Урочиста лінійка. Виступають випускники (вони стоять зліва на ступенях ганку). Справа – випускники 1 та 4 класів. На задньому плані – почесна президія (голова сільської ради, представник районної влади – начальник відділу культури, директор школи, гості-козаки).

Муравлівська козацька церква Святої Покрови. В цій церкві хрестили отамана Задністрового козацтва та першого директора Муравлівської СШ.

Старенька Муравлівська школа (1924-1976).

ВИСТУПИ ХОРУ «МРІЯ»

В травні козацький хор «Мрія» провів декілька виступів на сценічних площадках міста та району.

Наклад 500 екз. Передруковувати й поширювати дозволяю. Редактор Тимофєєв В.Я.
м. Білгород-Дністровський Одеської області. Тел. моб. 8-097-466-7174,
E-mail: Generalotaman@rambler.ru <http://zurnal.lib.ru/t/twja/>

КОЗАК ЗАДНІСТРОВ'Я

<i>Інформаційно-аналітичний орган козаків Задністров'я</i>	№ 14 (417) ТРАВЕНЬ 2010	<i>Душу – Богові! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!</i>
E-mail: Dnestrcossacks@ukr.net		http://Dnestrkozak.webstolica.ru/

Прочитай та передай товаришу!

ЗВЕРНЕННЯ ДО КОЗАЦТВА УКРАЇНИ

Шановна Старшино! Брати-козаки! Сестри-козачки!

Загально визнано, що у період моральної кризи, дегероїзації і деморалізації значної частини нашого суспільства творче відродження культурно-освітніх і виховних козацьких традицій – одна з необхідних і найважливіших граней зміцнення могутності України.

Що є українське козацтво у минулому й сучасному часі? Що ми активно “відроджуємо” й намагаємось “використати”? Чи зможе козацтво зайняти свою нішу в ХХІ столітті? Як в сучасних умовах силами громадської організації відродити тип козака-лицаря? Як згуртувати таких людей? На якій основі відроджувати козацтво?

Історія українського державотворення переконливо свідчить про те, що в цьому історичному процесі, порівняно з іншими суспільно-політичними силами, козацтво відіграло вирішальну, провідну роль. Тому національні інтереси України вимагають створення державних документів, зокрема законів, постанов, які б сприяли дальшому розвитку українського козацтва як могутньої націотворчої і державотворчої потуги, залучення до його лав найширших верств співгромадян з метою пробудження і спрямування їхньої енергії на розв’язання історичних завдань, що стоять перед нашим суспільством і державою.

Факти неспростовно свідчать, що високі духовні набутки українського козацтва, його видатних представників – державних і політичних керманців, діячів науки і культури на сьогодні залишаються невідомими широким верствам нашого суспільства. Не пробуджена і незадіяна до конкретних державотворчих справ і не організована в

козацькі форми інтелектуальна, духовна і практично-дійова енергія сотень тисяч наших співвітчизників; вона ще «дрімає», «спить» і не набуває продуктивних і ефективних, суспільно корисних форм, справ і чину державотворчого характеру; **козаки ще не знають, що вони козаки!**

Для історичних козацьких структур основним змістом і суттю їхнього існування була специфічна військова справа у відповідних суспільно-політичних та природно-географічних умовах. Завдяки цьому на засадах архаїчних військово-лицарських традицій сформувалась комплексна система козацького військового буття – козацько-лицарське мистецтво. Це мистецтво (специфічне бойове мистецтво зі зброєю та на його основі – рукопаш; козацьке звичаєве право; елементи архаїчної військової магії; пісенно-енергетична практика; особливе світосприйняття) і є сутністю української козацької спадщини.

Через відродження і поширення основ військово-лицарської спадщини ми можемо вести мову про реальне наслідування, а отже і відповідність сучасного козацтва історичним аналогам. Але до сьогодні розуміння пріоритетності дійсного відродження українських козацьких традицій у цьому контексті не досягнуто. Причинами цього є: переважно хибні уявлення про сутність козацької спадщини, що сформувалися під впливом романтично-історичної художньої літератури та певних стереотипів вітчизняної і зарубіжної історіографії, розроблених відносно тих чи інших історіософських концепцій; відсутність сприятливих умов для повноцінного відродження козащини; розмитість або повна відсутність дійсних пріоритетів козацького відродження; руйнація родових козацьких зв'язків та втрата традиційного козацького середовища (родовий козак – представник спадкового козацького роду, життєві принципи якого сформувалися на засадах цінностей, притаманних специфічному середовищу козаків-воїнів: пріоритетність чоловічого начала у всіх царинах буття; шанобливе ставлення до родових та загальнокозацьких звичаїв; повага до військової справи взагалі і особливо до специфічної козацької військової спадщини; ознайомлення з основами козацького бойового мистецтва; прийняття особливих стереотипів поведінки та відносин, заснованих на засадах козацького звичаю; можливе ознайомлення з елементами військової магії; здоровий спосіб життя).

Оформлення й згуртування козащини швидше відбувається в тих регіонах, де загострюються військові міжетнічні, міжнаціональні, міждержавні конфлікти (Кубань, Прикавказ'я, Придністров'я). Відсутність можливостей виконання військових функцій призводить (як показує досвід) до розброду і хитань у козацькому середовищу, яке в свою чергу веде до невизначеності подальшої долі і самого козацького з'єднання. Ситуація може змінитися лише за умови часткової зміни пріоритетів козащини із військових на господарські й культурні. Це не означає, що козакам на державному рівні не може бути довірено охороняти кордони країни чи наглядати за правопорядком усередині держави. Сучасні козацькі формування можуть стати повноцінною національною гвардією, яка буде поставлена на службу народу. У цьому випадку необхідна допомога держави. І не стільки матеріальна, скільки юридична. Саме на державному рівні мають бути вирішені питання щодо юридичного статусу козацьких військ.

Справжнє відродження козацтва на Україні почнеться тоді, коли до його лав увіллється молодь, що вболіває за народні справи, прагне кращого сьогодення та працює на духовне і матеріально багате майбутнє (молоді козаки, які пройшли школу козацько-лицарського виховання); коли теперішні козаченьки чітко усвідомлять, що по них судять про все козацтво і народ у цілому, відмовляться від своїх користолюбних цілей і на перше місце поставлять служіння народу; коли між козаками і науковцями-просвітянами встановляться тісні зв'язки та налагодиться співпраця на ниві дослідження історико-культурної спадщини козащини. І тоді відроджене козацтво стане тією широкою суспільно-політичною і культурницькою течією, яка згуртує всі верстви українського

народу і зможе цивілізованими методами вирішувати нагальні питання сьогодення в ім'я народу і для народу.

Основні причини гальмування козацького відродження такі: вплив різноманітних політичних сил; протилежна конфесійна орієнтація; залежність від окремих гілок влади та економічних еліт; особисте ворогування новітніх козацьких керівників; брак конкретної діяльності.

Але якщо об'єктивно та тверезо проаналізувати процеси, які в теперішній час йдуть в українському козацтві, то ми побачимо, що саме козацтво поки ще розпорошено й неорганізоване. І причин для цього більш ніж достатньо.

По-перше, козаків розпорошують ті, хто не бажає появи на політичній арені України нової грізної громадської сили. Для цього козаків утягують до різних апаратних та партійних ігор. Сучасний козацький рух лише встиг набрати силу, а в його середовищі з'явилися "білі" й "червоні", "самостійники" й "державники", "наші" й "не наші", які готові знову схрестити шаблі.

По-друге, розпорошеності цієї підсобляють самі козаки, піддавшись розгулу марнослів'я та егоїзму, пробуджених сучасною революційною хвилею, яка зберегла на своїх прапорах характерний для всіх революцій гасло: "Хто був ніким, той стане всім!" В результаті цього козацтво й не помітило, як опинилося в тенетах численних паралельних організаційних структур, які між собою ворогують.

По-третє, відсутність наукового узагальнення багатовікового служіння козацтва Неньці-Україні виявилось при перших кроках його державного становлення. Щоб вирішувати проблеми, які виникають, необхідно вивчити механізм функціонування традиційних козацьких військ, проаналізувати діяльність козацтва в період демократичних перебудов й громадянської війни 1917-1922 років. На базі цих досліджень визначити, що можливо використати задля вироблення сучасної єдиної державної політики становлення козацтва й правильно виявити сутність козацького загалу, козацької громади, козацького війська.

По-четверте (й найважливіше!), козацтву необхідно формувати наскрізну систему підготовки й виховання козака як державної людини через сім'ю – середню школу – вищий навчальний заклад (**готувати кадри!**).

Офіційна українська педагогіка не заперечує того, що козацтво стало найдосконалішою формою вияву генетично закодованих здібностей і можливостей нашого народу. І тому в концепції національного виховання реалізація науково обґрунтованих і випробуваних історією козацько-лицарських виховних традицій – вважається одним із найефективніших українознавчих підходів у навчально-виховній роботі.

Й тому на сучасному етапі розвитку неокозацтва **головне п'яте – увага до сучасної школи – найімовірнішому осередку формування сучасного козака-лицаря.**

А в школі:

Труднощі та проблеми випливають із сучасних труднощів громади: економічних, демографічних, соціальних.

Термінове розв'язання всіх проблем школи неможливо (особливо соціально-економічних, фінансових, частково методичних), але проблеми виховного характеру ми повинні вирішувати негайно; **основне завдання школи на сучасному етапі – протистояння бездуховності, руйнації національної моралі.**

Громада живе й розвивається доти, доки в ній живе багатим духовним життям школа, тому школа повинна і може стати осередком духовності, берегинею духу громади; для цього **вона має бути відкритим навчально-виховним закладом з громадсько-державним управлінням.**

Один з шляхів вирішення проблем сучасного виховання учнів – **національне виховання у формі козацько-лицарського («лише виховуючи українця, можна виховати українця»)** та розумні ідеологізація і політизація виховного процесу

(формування патріота, громадського діяча починається з його участі в діяльності дитячих і юнацьких громадських організацій).

Неможливо виховати особистість тільки в школі; **школа виховує разом із сім'єю, виробничим колективом, громадою.**

У вихованні національно свідомих козака та берегині є три ступеня (етапи): **родинно-дошкільне виховання козачати та лелі, родинно-шкільне виховання джури та дани, громадсько-родинне виховання козака та берегині.**

Кожен з етапів козацько-лицарського виховання має свої особливості і проводиться:

1. Родинно-дошкільне – через роботу з батьками дошкільнят та введенням спеціальних курсів до програми дитячого садочка.

2. Родинно-шкільне – у формі роботи школи козацько-лицарського виховання: А.Класна робота за рахунок шкільного компонента (варіативної складової навчального плану) з основних дисциплін козацько-лицарського виховання. Б.Позакласна робота за рахунок годин гуртків, у формі Козацької республіки (самоврядування учнівського колективу) та класних козацьких загонів. В.Позашкільна робота у формі діяльності дитячо-юнацької організації «Молода Січ» Українського козацтва.

3. Громадсько-родинне – у формі діяльності учнівського куреня Українського козацтва та місцевого осередку жіночої громади Українського козацтва.

Основна мета сучасної школи козацько-лицарського виховання – **формування в родині, школі і громадському житті творчу особистість козака-лицаря, захисника рідної землі з яскраво вираженою українською національною свідомістю і самосвідомістю, світоглядом і характером, високою мораллю і духовністю.**

У період розбудови незалежної України у громадському, шкільному і родинному житті нам потрібен насамперед **культ лицарства**: лицарський дух не дасть нудити у духовній ницості, історичному безпам'ятстві; тому включення потенціалу козацько-лицарської духовності у виховний процес значно активізує формування вільної, з стійкими морально-вольовими якостями, силою духу особистості.

Українська козацька духовність – це **історично сформована система духовних багатств лицарської верстви рідного народу**, яка виробила і в своєму бутті, способу життя відобразила найвищі цінності його національної душі, філософії, характеру, світогляду, моралі, правосвідомості, естетики; це лицарська духовність, компоненти якої розвиваються у напрямі довершеності, найглибшого відображення потреб, інтересів української нації, держави.

Практичний досвід стверджує, що школа козацько-лицарського виховання може (й повинна!) бути центром духовного життя, берегинею духу громади, але для цього їй потрібно бути **національний, мати національно налаштовані кадри, лицарів духовності у самій школі**, а в підґрунті – сформовану громадську думку та козацькі звичаї і традиції громади.

Отож, бажаючи всім плідної педагогічної праці, хочеться одного: щоб люди пишалися сучасними козаками так, як Наливайком, Трясилом, Сірком чи Палієм. **А для цього хочуть вони бачити не погони, лампаси й незаслужені нагороди, а реальні справи!**

**Душу – Богові! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!
Слава козакам! Слава Україні!**

За дорученням Старшинської Ради отаман Задністрового козацтва В.Я.Тимофєєв.

Наклад 500 екз. Передруковувати й поширювати дозволяю. Редактор Тимофєєв В.Я.
м. Білгород-Дністровський Одеської області. Тел. моб. 8-097-466-7174,
E-mail:Generalotaman@rambler.ru <http://zurnal.lib.ru/t/twja/>

КОЗАК ЗАДНІСТРОВ'Я

<i>Інформаційно-аналітичний орган козаків Задністров'я</i>	№ 15 (418) ЧЕРВЕНЬ 2010	<i>Душу – Богові! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!</i>
E-mail: Dnestrcossacks@ukr.net		http://Dnestrkozak.webstolica.ru/

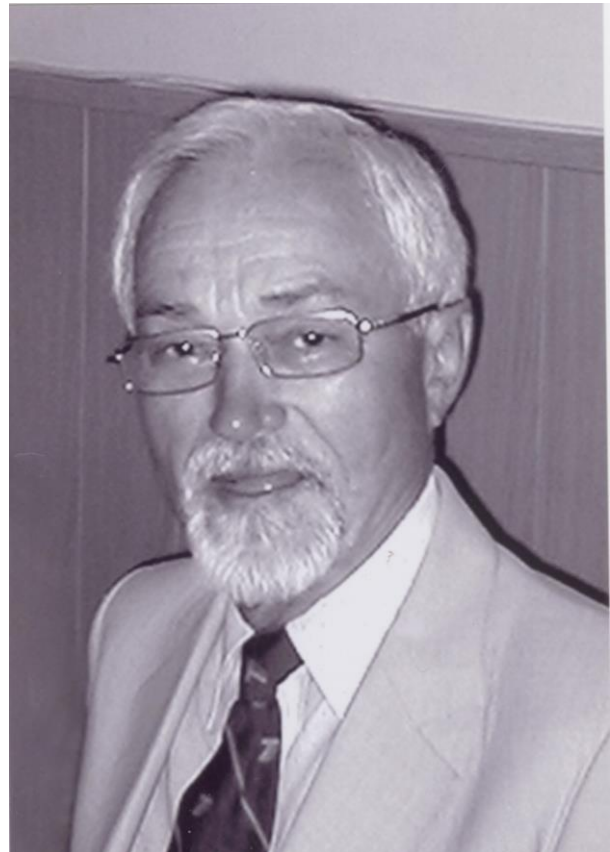
Прочитай та передай товаришу!

ПОДІЇ В ЗАДНІСТРОВОМУ КОЗАЦТВІ

ПІДГОТОВЛЕНО ДО ВИДАННЯ КНИГУ КОЗАКА БОРИСА УСТИМЕНКА «СВІТ МАЯКА В ЖИТЕЙСЬКОМУ МОРІ»

...Початок вісімдесятих років минулого століття. Я – керівник-початківець. Розмірковуємо із батьком – досвідченим директором школи – про необхідність творчого підходу до проблеми наслідування канонам педагогіки в реаліях практики директора сільської школи. Батько наводить аргумент – цитату із статті про керівника: «Творчості заважають три речі – адміністрування, викладання, візити». Виникає питання, чи є сенс лань-творчість запрягати у педагогічний віз, що тягне ломовий кінь «здорового глузду»?

...Дев'яності роки минулого століття. Бесіда наша про теорію-практику продовжується. Настільна книга у батька (голови сільської ради) – керівництво із виховання молодих людей, що вступають до життя – «32 румби». Цитує: «...пізнання світу збирається зернятками, й ніяке зернятко не буває зайвим». Але кому потрібні знання без їх застосування?

Борис Устименко.

Відповіді на ці запитання (й багато інших!) я отримав від автора статті та книги – Бориса Івановича Устименка: «Не став собі за мету тільки накопичення знань. Йди вперед – твори – моделюй методику. Застосування знань – процес індивідуальний, творчий – мистецтво! Прагни сміливо!»

Так живе й так вчить жити у своїх книгах – «Помпа є помпа», «32 румби. Лоція для плавання по житейському морю», «Родовід нашої родини» - Борис Устименко, капітан-механік, заслужений журналіст України, письменник, відома та

авторитетна людина на Буджаку. Знайомство та товаришування із ним – ваша візитна картка – відкриває двері домівок та серця людей.

Книга, що пропонується читачу – «Світ маяка у житейському морі» - спомини про вченого, письменника-фантаста Івана Антоновича Єфремова.

Устименко каже: «Вплив двох Учителів – батька та Івана Антоновича – не дозволили мені схибнути. Батько спромігся заложити міцний моральний фундамент, тому я не став п'яничкою, не сидів у в'язниці й навіть не навчився палити; чесно виконував свій обов'язок, тримав слово, дорожив честю й добрим іменем, тому маю вірних друзів, добру репутацію, користуюсь повагою та довірою оточуючих мене.

Товаришування із Іваном Антоновичем збагачувало мене знаннями, підживлювало потужним зарядом позитивної енергії, допомагало корегувати життєвий шлях й відкривало нові орієнтири».

По-справжньому щасливий той, кому доля дарує в житті Вчителя; Вчитель робить із учня чесну людину й громадянина!

Валерій Тимофєєв. Із передмови.

ВИДАНО КНИГУ КОЗАКА ЄВГЕНА ХОМЕНКА «ПРИРОДА Й МАТЕМАТИКА» (Ч.1. МАТЕМАТИЧНЕ ДЕРЕВО)

...Математика – одна з найдревніших наук; вона була, є і буде; вона - мова природи і всіх богів. Цю велич математики людство завжди розуміло, ось чому й винайшло фігури шостого виміру! Тому ми повинні самі відкривати світ, який нас оточує. А пошуки знань безкінечні і різноманітні, як сама природа...

Є.Хоменко.

Хоменко Євген Васильович народився й живе на Білгород-Дністровщині. Коли вчився в школі, технікумі, «виші», «в математиці не було мені рівних». Отримав освіту, працював; у вільний час «я почав займатися своєю наукою».

Перший математичний твір – «Енергія, простір і час», у якому дає оригінальну геометричну трактовку цих фізико-математичних модулів. Потім були й другі твори; відгуки на них знаних вчених - фізиків та математиків.

В Українському козацтві з перших років його відродження (має Реєстрову грамоту за №1, підписану гетьманом В.Мулявою); активіст РУХу Чорновола, патріот.

Активно працює в Науковому курені Задністрової Січі; є заступником курінного отамана.

Вважає: «Кожна людина повинна себе вдосконалювати; є такий закон природи, Бога; а не будемо це робити – перестанемо тоді жити».

Валерій Тимофєєв. Із передмови.

Я, Хоменко Євген Васильович, народився 29 травня 1948 року в селі Молога Лиманського району Ізмаїльської області (сьогодні – Білгород-Дністровського району Одеської області).

Тятя, Хоменко Василь Никифорович, 1914 року народження, мав освіту 4 румунських класи; робив в колгоспі на різних роботах.

Мати, Хоменко (Колісниченко) Марина Мойсієвна, 1919 року народження, не мала освіти, бо була нянькою при домі, зате знала молитви на пам'ять і співала на похоронах.

Батько вдома займався щепленням на деревах та винограді (навчив й мене робити ці щеплення) й був чоботарем. А дядько Колісниченко Андрій Мойсієвич (мамин брат) навчив майструвати печі. Цей дядько Андрій відсидів у Воркуті десять років за те, що був примарем при румунах (був донос).

У вісім років я пішов в Молозьку початкову школу. В п'ятий клас я пішов у Випаснянську школу й провчився до восьмого класу, а в дев'ятий не прийняли тому, що я «хромав» з гуманітарних дисциплін. Зате точні науки знав краще всіх; був переможцем на олімпіадах.

В дев'ятий клас прийшлося ходити до міста Білгорода-Дністровського; до четвертої школи, бо вона єдина була українська; але прийшлося переучувати іноземну мову, яку я все рівно не знав.

Вчитель української мови, щоб виправити положення з гуманітарних предметів, наказав мені читати побільше віршів; я потім й сам став їх писати; і вже в армії на мене говорили «Поет», замість Женья.

В армії я був авіаційним механіком-прибористом. Раніше в військових школах на цю спеціальність вчили рік; я вже потрапив на два роки (вчилися в місті Уфа). Після школи направили мене в Тарту (Естонія).

Любив подорожувати. Колись «забився об заклад», що обійду пішки Дністровський лиман за дві доби; обійшов за півтори.

Вступав до «вишів» чотири рази і не проходив із-за мов, але встиг вступити до сільгосптехнікума до армії.

Після армії я одружився із Кулагіною Валентиною Іванівною; вчився в технікумі на стаціонарі. Трохи не хватило до червоного диплому; зате в математиці не було мені рівних; з тих пір я і почав займатися своєю наукою, яка забиравала в мене багато часу.

Закінчив технікум 29 лютого 1972 року і взяв напрямок в Одесу (Укрпівденьгіпроводхоз) на спеціальність топографа. Рік проробив на озері Сасик Кілійського району в селі Приморському (Жебріяни).

Далі прийшлося шукати роботи ближче до хати, бо в мене вже була донька Ліля 1970 року народження. Я знайшов роботу в Білгород-Дністровському районі за спеціальністю районний інженер-гідромеліоратор.

Євген Хоменко.

Їздив в Київ до інституту теоретичної фізики й мені там підказали, як поступити: вивчити твір про партію і Леніна й написати його на прийомному екзамені до «вищу», бо така тема завжди могла бути.

Поступав я на заочне відділення до Одеського інженерно-будівельного інституту за спеціальністю водопостачання і каналізація; перший екзамен був твір, я його написав на «трійку» й далі екзамени пішли, як по маслу (я їх не боявся). Зараз маю неповну вищу освіту.

Тоді ж почав працювати в напрямку фізики і математики. Де б я не був, я завжди мав при собі олівець, записну книжку й яку-небудь книгу з математики.

В 1974 році одержав квартиру. Потім з-за малої зарплати прийшлося шукати іншу роботу. І тоді мій знайомий переманив мене в Одеську експедицію із захисту продуктів.

В 1976 році народилася друга донька Віта; й в цьому ж році помер батько у віці шістдесят два роки.

В 1978 році я написав свій перший твір «Енергія, простір і час», який відправив до Москви. Але вчені твір не зрозуміли. Потім я взявся за побудову приладу Метрокутник і почав займатися ірраціональними числами.

В грудні 1979 року я перейшов на посаду бригадира з ремонту будівель на Одеську залізницю і пропрацював там двадцять чотири роки.

В 1983 році знайшлася ще одна донька Інна. Всі доньки поступили в інститути з першого разу.

З 1992 року – член Народного Руху України. Був два рази у виборчих комісіях від РУХу.

24 січня 1998 року одержав Реєстрову грамоту та Посвідчення козака №1 за підписом гетьмана Муляви. Був у Києві два рази на Козацьких Радах.

З 2008 року я вже на пенсії і вирішив впроваджувати ідеї своїх творів в нашій вільній країні. І дуже радий, що колись Москва повернула мої твори; імперська країна не повинна їх мати!

Так, зараз Україна хворіє; хворіє тому, що в нас є ще багато людської маси, якою керують наші вороги.

Мій вчитель – природа і я в цій партії з 1965 року. В нас багато партій, але це не партії, а збіговиська. Назва «народна партія» не може бути така, бо люди обирають собі партію, яка їм підходить.

Козацька ідеологія зародилася й відшліфувалася у нас на Україні; вона національна, але вона й всесвітня. Колись, коли я запрошував до козаків, мені відповіли: «Женя, який я козак, коли я болгарин». Так що треба працювати над вкоріненням наших козацьких традицій.

Хочу, щоб ми були сильні по всіх напрямках. Я берусь допомагати в математичному напрямку; потрібні люди, їм всім знайдеться робота. **Кожна людина повинна себе вдосконалювати; це такий закон природи, Бога; а не будемо це робити – перестанемо тоді жити.**

...В дитинстві я любив придумувати власні казки (сни). І з братом Іваном ми розказували їх один одному: він - свої, а я – свої...

Український Козак Євген Хоменко.

КОЗАК ЗАДНІСТРОВ'Я

<i>Інформаційно-аналітичний орган козаків Задністров'я</i>	№ 16 (419) ЛИПЕНЬ 2010	<i>Душу – Богові! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!</i>
E-mail: Dnestrcossacks@ukr.net		http://Dnestrkozak.webstolica.ru/

Прочитай та передай товаришу!

ПОДІЇ В ЗАДНІСТРОВОМУ КОЗАЦТВІ

ЛАВИ КОЗАЦТВА ПОПОВНЮЮТЬСЯ!

Відбулася посвята у козаки працівників Білгород-Дністровської районної державної адміністрації Царука А.Г. та Салія М.В.

До Січі запрошується Царук Артем Григорович.

До Січі запрошується Салій Михайло Валерійович.

*Фото на згадку. Зліва направо: Берегиня Баргамон О.М., Новак Царук А.Г.,
Отаман-генерал-осавул Тимофєєв В.Я., Новак Салій М.В., Полковник Зоріло І.С.,
Берегиня Васильченко А.В.*

ПЛЕНУМ ВЕТЕРАНІВ

Відбувся Пленум районної організації ветеранів України. На Пленумі було прийнято рішення про прийняття Задністровського козацтва колективним членом районної організації ветеранів України.

Наклад 500 екз. Передруковувати й поширювати дозволяю. Редактор Тимофєєв В.Я.
м. Білгород-Дністровський Одеської області. Тел. моб. 8-097-466-7174,
E-mail:Generalotaman@rambler.ru <http://zurnal.lib.ru/t/twja/>

КОЗАК ЗАДНІСТРОВ'Я

<i>Інформаційно-аналітичний орган козаків Задністрів'я</i>	№ 17 (420) СЕРПЕНЬ 2010	<i>Душу – Богові! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!</i>
E-mail: Dnestrcossacks@ukr.net		http://Dnestrkozak.webstolica.ru/

Прочитай та передай товаришу!

КОЗАКИ, МИ МАЄМО РОБИТИ!

*Слова уже не вірують словам і мружаться від правди, як од сонця...
Просніться, люди! Це погані сні. Нове століття в шибку заглядає, той
самий гад, ті ж самі казани, лиш інший диявол дрова підкидає...*

Ліна Костенко

Відгуркотіла зимова гроза – вибори Президента України. «Біло-блакитні» виграли: Президентом обрано В.Ф.Януковича; «помаранчеві» Юлька та Ющ зникли з обрію. Народ на Україні полегшено зітхнув: війни скінчилися; нова влада обіцяє стабільність, порядок та усіх почути...

В Білгород-Дністровському районі все продовжується: йде перманентна війна – спочатку між містом та селом, потім між правлячими елітами...

Але перед цим було...

Війна I. Адиров.

Початок 2009 року. Райдержадміністрація «давить» на депутатський корпус. Голова райради «регіонал» Адиров лягає до лікарні й пише заяву про складання повноважень. Новим головою обирають Котова (блок Литвина), заступником – Кравченка. Дирижери – Зінченко, Орлова, Барвіненко. Група підтримки – Дьяченко, Волобуєв, Гросул, Сиротюк, Кротов. «Регіонали» здають свого лідера. Подейкують, що за це «нардепукам» обіцяно земельні ділянки поблизу Миколаївки.

Війна II. Котов.

До в'язниці на 10 років (за корупційні діяння) саджають Чумаченка, звільняють від обов'язків першого зама Фаюка. Восени лягає до лікарні Котов й пише заяву про складання повноважень. Новим головою райради обирають Кравченка, заступником – Дьяченко. Офіційна версія – районом перед виборами Президента України (де в місцевому парламенті більшість «регіонали») повинен керувати «регіонал». Неофіційної версії ми не знаємо (можливо, «мавр зробив свою справу, мавр може йти»). До речі, все вирішилося за пару тижнів й було для всіх повною несподіванкою. Дирижери ті ж самі – Зінченко, Орлова, Барвіненко...

Війна III. Землі Затоки.

Починається протистояння між правлячими елітами міста та району. Яблуко розбрату – 670 га земель на Затоці, якими дуже хочеться розпоряджатися Зінченку (й хто стоїть за ним?). Поки що розпоряджається Затоковський селищний голова Ярцева. Дирижер – Зінченко (хто заказав музику?), виконавці – юридичні служби райдержадміністрації та райради. До речі, фахівці вони класні – суд першої інстанції виграно. Але далі...

За місто почали грати «нардепук» Климов та голова облради Скорик, за район – «нардепук» Ківалов, генерал-губернатор Сердюк та згодом голова облдержадміністрації Матвійчук. Згоди не дійшли, справа зависла...

Війна IV. Вибори Президента України. Нова команда. Зінченко, Орлова й Барвіненко. «Круглий стіл».

Райрадівські «бютівці» (Барвіненко, Савчук) та «захисновітчизники» (Зінченко, Орлова, Дьяченко, Гросул, Волобуєв) перейшли на бік «біло-блакитних» (нехтуючи тим, що за них виборці голосували, як за «помаранчевих»). Створено «летючий штаб» (Орлова, Дьяченко, Гросул, Ластовецький, Дегтярьов, Музиченко), який «мотається» по району та агітує мешканців голосувати на виборах Президента України за В.Януковича.

Кармазин намагається «приборкати» Зінченка: політрадою партії Захисників Вітчизни приймається рішення про виключення Зінченка та Орлової із лав партії та виводу їх з числа «райдепухів». «Виключенці» на це не зважають – подають до суду, доки йде судова тяганина, вони роблять «біло-блакитну» справу.

Новим Президентом України обирають В.Ф.Януковича. Приходить до Одеси новий губернатор – Е.Л.Матвійчук; формується «нова» (гендерно рівна) команда в райдержадміністрації: Зінченко, Орлова, Чернега, Музиченко, Петренко. Сесія райради прийняла бюджет на 2010 рік, нова адміністрація почала працювати на благо району...

За результатами 6 місяців почався перерозподіл коштів і розпорядники цих коштів пересварилися! Посварився Зінченко з Орловою й Барвіненком. «Опозиціонери» збирають підписи депутатів з метою виразити недовіру голові райдержадміністрації (збрали, кажуть 19 – сесія пройшла навпричуд спокійно), потім збирають підписи мешканців району (кажуть, збрали 3,5 тис.). Зінченко своїм розпорядженням «знімає» Орлову, перший заступник йде на лікарняний. Пішли «ходоки» з обох боків до губернатора.

Зінченко проводить «круглий стіл» з метою «розвінчати царицю». Оприлюднюються факти розкрадання державних коштів (160 тис. грн.), що були виділені на капітальний ремонт навчальних закладів (акти підписувала начальник відділу освіти); готується перевірка витрачання коштів на пільгове харчування школярів (7 млн. грн. - постачальником харчів був Барвіненко); пройде перевірка витрачання коштів на придбання палива для навчальних закладів – Зінченко добре знає, де шукати «темні» кошти...

Факти шокували, але не зацікавили широкий загаль – про це заявили сільські голови. Влада прогнила: якщо Орлова крапа бюджетні кошти – з ким вона ділилася? Гнати із влади треба всю команду!

V. Що далі?

В серпні 2010 року облдержадміністрація провела перевірку діяльності райдержадміністрації в сфері земельних відносин та кадрових пертурбацій. Висновків комісія не робила; просто доповіла губернатору Матвійчику про стан справ в районі.

В результаті всіх цих подій спостерігається певний параліч місцевої влади. Звісно, що пересічний мешканець району від таких «війн» не виграв! Якщо війни розв'язали – вони комусь потрібні! Кому? Й які ще «пертурбації» в районі чекають пересічного громадянина?

P.S. Останні події. ОБС доповідає: губернатор подав на звільнення Зінченка. Хто наступний голова райдержадміністрації?

Що сьогодні робити козацтву, яке завжди було становим хребтом нації, її оберегом та надією?

Ми маємо просто чесно робити й бути поводитирем громади: виховувати, передусім у собі, духовність; формувати на позитивних прикладах молодь, гартувати її; допомагати слабим; захищати-підтримувати Лицарів нації; робити лише добро, не чекаючи винагороди; й жити Вірою, Надією, Любов'ю, не тримаючи образи на мовчазного пересічного мешканця, плекаючи з нього громадянина...

КОЗАК ЗАДНІСТРОВ'Я

<i>Інформаційно-аналітичний орган козаків Задністров'я</i>	№ 18 (421) СЕРПЕНЬ 2010	<i>Душу – Богові! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!</i>
E-mail: Dnestrcossacks@ukr.net		http://Dnestrkozak.webstolica.ru/

Прочитай та передай товаришу!

ПОДІЇ В ЗАДНІСТРОВОМУ КОЗАЦТВІ

ОТАМАНИ ЗАДНІСТРОВ'Я ГОСТЮЮТЬ У ГАГАУЗЬКОМУ КУРЕНЮ

Відбулася Старшинська Рада Задністрового козацтва. В перебігу Ради – урочисте вручення отаманської зброї осавулу УК Крістіогло С.С. В дійстві приймали участь козаки: В.Тимофеев, Б.Устименко, М.Маринеску, В.Воробйов, О.Ступак.

Ритуал вручення зброї.

За козацьким столом.

ПРОВІДИ НА ПЕНСІЮ ПОЛКОВНИКА УК СТУПАКА О.Т.

Відбулися урочисті проводи на пенсію полковника УК, радника отамана Задністрового козацтва Ступака Олексія Тимофійовича.

За козацьким столом.

Брати-козаки, друзі, співпрацівники.

Наклад 500 екз. Передруковувати й поширювати дозволяю. Редактор Тимофєєв В.Я.
м. Білгород-Дністровський Одеської області. Тел. моб. 8-097-466-7174,
E-mail: Generalotaman@rambler.ru <http://zurnal.lib.ru/t/twja/>

КОЗАК ЗАДНІСТРОВ'Я

<i>Інформаційно-аналітичний орган козаків Задністров'я</i>	№ 19 (422) ВЕРЕСЕНЬ 2010	<i>Душу – Богові! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!</i>
E-mail: Dnestrcossacks@ukr.net		http://Dnestrkozak.webstolica.ru/

Прочитай та передай товаришу!

ПОДІЇ В ЗАДНІСТРОВОМУ КОЗАЦТВІ

Керівництво Задністрового козацтва звернулося до міської влади щодо підтримки ідеї відкриття в місті Білгороді-Дністровському козацького православного ліцею разом із Центром національних культур Буджаку. Пропозицію підтримали ігуменья Олександрівського жіночого монастиря матушка Гермогена та Його Пресвященство владики Агафангел, єпископ Одеський та Ізмаїльський, який благословив козаків.

Мітрополіт Агафангел та діти.

Зустріч козаків Задністрового козацтва (отаман Задністрового козацтва В.Тимофєєв, отаман Окремого куреню С.Крістіюгло, голова ради старійшин Задністрового козацтва М.Маринеску, заступник отамана Задністрового козацтва В.Воробйов, радник отамана Задністрового козацтва О.Ступак) із Владикою проходила в Олександрівському монастирі. Після зустрічі козаки брали участь в урочистостях, присвячених освяченню каплиці на території Новотроянської школи Болградського району.

Парадний вхід до Олександрівського жіночого монастиря.

Козацький обладунок на кліросі собору Олександрівського монастиря.

Олександрівський жіночий монастир Болградського району засновано в 1912 році в день Успіня Пресвятої Богородиці. На сьогоднішній час в монастирі мешкають 90 монашок. Монастир має 500 га землі (монашки займаються зерновими культурами, рільництвом, садівництвом, виноградарством), 2 комбайни, 3 трактори, ставок (де розводять рибу), дійне стадо корів, стада кіз та овець, гусей, качок...

На території монастиря – собор, церква, капличка, адмінбудівля, 2 гуртожитки, 3 готелі, 2 трапезні, комори, кладовище, господарський двір із корівником та кошарою.

Нові Трояни. Освячення каплиці на території школи. Парадний стрій.

Навчально-виховний заклад козацько-лицарського гарту – громадський (на базі державного) навчально-виховний заклад нового типу, покликаний дати учням додаткову козацько-лицарську освіту, забезпечити їх надійний духовний зв'язок з предками, розвинути стосунки з сучасниками і зорієнтувати козачат на інтереси нащадків, бо творче відродження в житті ідей і засобів козацької педагогіки має забезпечити виховання фізично здорових, морально чистих і по-лицарськи мужніх та сильних духом громадян незалежної України.

Концепція школи цього типу звертає увагу педагогів на виховний потенціал Кодексу буття Українського козацтва, куди входять Кодекс лицарської честі, Кодекс лицарської духовності та Заповіді милосердя. Впровадження в виховну роботу вимог Кодексів забезпечує формування та виховання такого духовного стану молоді – молодих громадян України, козаків, яке в народі збереглося як розуміння козацького духу, того особливого соціального положення українського козацтва в суспільстві, яке слугувало опорою народу і державі протягом віків.

Родинно-дошкільний гарт козаченяти та леліняти (діти до 6 років) здійснюється через роботу з батьками дошкільнят та введенням спеціальних курсів до програм дитячого садка.

Родинно-шкільний гарт козачати та лелі (діти 6-9 років), джури та дани (діти та підлітки 10-13 років), молодика (молодого козака) та берегині (юнаки та юнки з 14 років) проводиться у формі навчально-виховного закладу козацько-лицарського гарту:

А/ класна робота за рахунок варіативної частини навчального плану з основних дисциплін козацько-лицарського гарту,

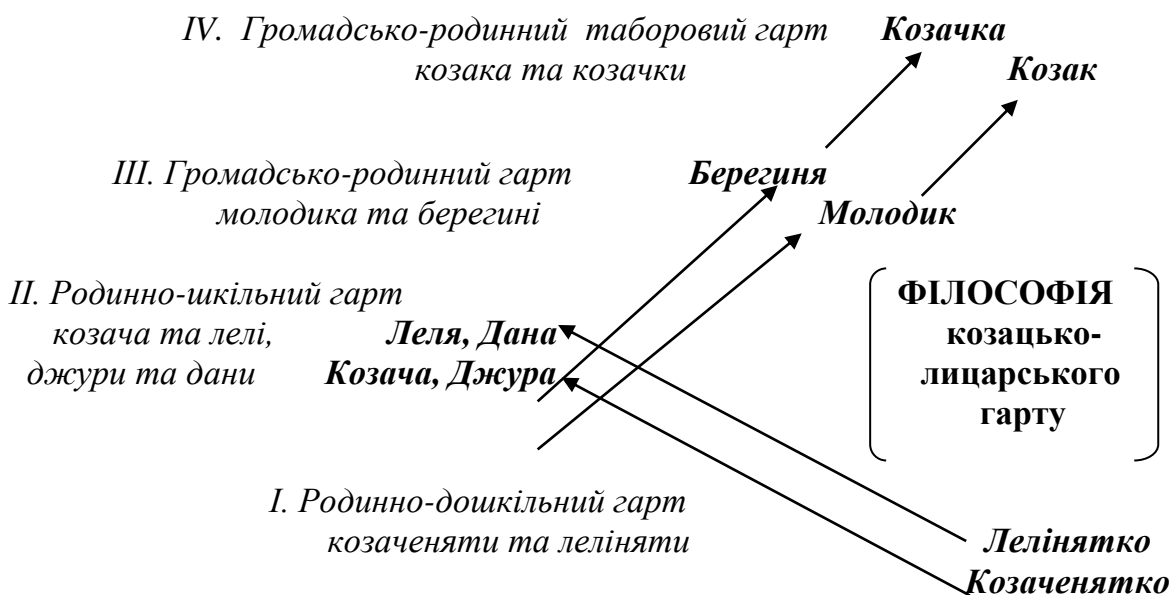
Б/ позакласна робота за рахунок годин гуртків, у формі Козацької республіки (одна з форм самоврядування учнівського колективу) та класних козацьких загонів,

В/ позашкільна робота у формі діяльності дитячо-юнацької організації „Молода Січ” Українського козацтва.

Громадсько-родинний гарт молодика та берегині (молодь з 14 років) здійснюється через діяльність куренів Українського козацтва та жіночої громади Українського козацтва.

Громадсько-родинний таборовий гарт козака та козачки (молодика та берегині, джури та дани, козака та лелі) на всіх етапах козацького гарту (в тому числі й у «вишах») – систематичний фізичний, психологічний, трудовий, морально-духівний вишкіл.

СУЧАСНА СИСТЕМА ГАРТУ КОЗАКА ТА КОЗАЧКИ

Історія вчить, що ефективно те, що утверджує своє. А своє у нас – козацтво – спосіб життя вільної людини, яка зі зброєю в руках захищала Богом дані їй вольності й права.

Душу – Богові! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!

Із головним болгариним України А.І.Кіссе. Фото на згадку.

Наклад 500 екз. Передруковувати й поширювати дозволяю. Редактор Тимофєєв В.Я.
 м. Білгород-Дністровський Одеської області. Тел. моб. 8-097-466-7174,
 E-mail: Generalotaman@rambler.ru <http://zurnal.lib.ru/t/twja/>

КОЗАК ЗАДНІСТРОВ'Я

<i>Інформаційно-аналітичний орган козаків Задністров'я</i>	№ 20 (423) ЖОВТЕНЬ 2010	<i>Душу – Богові! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!</i>
E-mail: Dnestrcossacks@ukr.net		http://Dnestrkozak.webstolica.ru/

Прочитай та передай товаришу!

ПРОВЕДЕННЯ УРОЧИСТОСТЕЙ ІЗ СВЯТКУВАННЯ ДНЯ УКРАЇНСЬКОГО КОЗАЦТВА

В Білгород-Дністровській районній державній адміністрації відбулося засідання Ради отаманів, на якому було прийнято рішення про проведення 11-14.10.2010 року урочистостей, присвячених 20-річчю сучасного Українського козацтва.

ЗАХОДИ щодо підготовки та святкування 20-ї річниці сучасного Українського козацтва

№	Заходи	Терміни	Відповідальні
1	Створити робочу групу з підготовки та проведення святкування 20-ї річниці відродження сучасного Українського козацтва (далі – 20-ї річниці).	До 27.09.2010	Ініціативна група: Тимофєєв В.Я. Ступак О.Т.
2	Укласти та погодити з козацькими товариствами Білгород-Дністровщини порядок проведення святкування 20-ї річниці.	До 01.10.2010	Керівники робочої групи
3	Оповістити та узгодити з місцевими органами самоврядування проведення святкування 20-ї річниці.	До 02.10.2010	Керівники робочої групи
4	Опублікувати в ЗМІ статті про відродження сучасного Українського козацтва на Білгород-Дністровщині.	14.10.2010	Устименко Б.І. Тимофєєв В.Я.
5	Запросити на святкування: голову ради АКТ «СІЧ», крайову старшину УК, керівництво міста Білгорода-Дністровського та району, ЗМІ, телебачення, отаманів, старшину та	До 14.10.2010	Робоча група

	козаків козацьких товариств Білгород-Дністровщини.		
6	Підготувати та надати до крайової (обласної) канцелярії Українського козацтва подання про нагородження грамотами та орденами Українського козацтва, присвоєння козацьких військових звань активістам козацького руху.	До 05.10.2010	Отамани козацьких товариств
7	Запросити через ЗМІ («Советское Приднестровье», «Торнадо») козаків Українського козацтва, населення міста, району, керівників підприємницьких структур на святкування 20-ї річниці.	До 14.10.2010	Робоча група
8	Залучити для проведення освячення та посвяти священика Українського козацтва.	До 14.10.2010	Робоча група
9	Залучити до святкування: козацький духовий оркестр, козацький хор «Мрія», спортсменів-інструкторів для проведення козацьких розваг, ансамблі «Русичи», «Веселка», «Гроно», «Соколята» (ЗОШ №4, 6, 11 м. Білгорода-Дністровського), товариства джур та дан Адамівської, Вигінської, Долинівської, Турлацької, Великомар'янівської, Салганської, Старокозацької, Шабської №2 шкіль.	До 14.10.2010	Робоча група
10	Забезпечити готовність козацького кулішу на 150 козаків.	14.10.2010	Обозний
11	Забезпечити охорону правопорядку та санітарного стану на місцях проведення заходів.	14.10.2010 з 07.00 до 16.00	Осавул

**ПОРЯДОК
проведення святкування 20-ї річниці сучасного Українського козацтва**

№	Заходи	Терміни	Відповідальні
1	Урочистий прийом козаків у голів обласної адміністрації та обласної ради. Зала прийомів обласної ради та обласної державної адміністрації.	11.10.2010 10.00	Крайові отамани
2	Урочистості, присвячені Дню Українського козацтва. Пам'ятник А.Головатому. Одеса.	12.10.2010 11.00	Крайові та районні отамани
3	Урочистий прийом у голів районної державної адміністрації та районної ради; у міського голови (великі зали засідань). Нагородження козаків.	13.10.2010 10.00	Отамани осередків
4	Урочисте богослужіння в храмах району та міста. Участь козаків у Богослужінні, встановлення свічок до ікони Покрови Богоматері.	14.10.2010 з 07.00	Отамани осередків, керівники
5	Збір козацької старшини на майданчику перед Свято-Вознесенським собором (за згодою).	14.10.2010 до 07.30	Отамани
6	Участь у Богослужінні, встановлення свічок до ікони Покрови Богоматері (за згодою).	14.10.2010 до 09.00	Отамани
7	Хід колонною від Свято-Вознесенського собору до Будинку Офіцерів (за згодою).	14.10.2010 09.00-09.30	Отамани
8	Збір козаків, джурових класів, художніх козацьких колективів на майданчику перед Будинком Офіцерів. Реєстрація.	14.10.2010 до 09.30	Отамани, керівники джурових класів, творчих колективів
Урочисте засідання в Будинку Офіцерів «Козаку найперше – воля! Козаку найперше – честь!» 14.10.2010			
9	Молитва священнослужителя за Українське козацтво та вступне слово отамана Буджацького Січового козацького війська генерал-осавула УК Складенка М.П.	9.30-09.45	Керівники робочої групи
	Слово про козацтво «Козацька нація» отамана Задністрового козацтва генерал-осавула УК Тимофєєва В.Я.	09.45-09.55	Керівники робочої групи

	Слово представників Білгород-Дністровського міськвиконкому, районної ради та районної державної адміністрації із врученням грамот та нагород.	09.55-10.20	Керівники робочої групи
	Слово голови ради АКТ «СІЧ» генерал-отамана Свінцицького М.Ф. «Наша сила у єдності». Нагородження, присвоєння звань.	10.20-10.30	Керівники робочої групи
	Слово-спомини засновників козацького руху на Білгород-Дністровщині полковників УК Городецького Л.Г. та Устименка Б.І. Закриття засідання.	10.30-10.50	Керівники робочої групи
	Концерт козацьких колективів «Мрія» та «Кредо».	10.50-12.00	Зоріло І.С.
	Святковий козацький куліш.	12.00-12.45	Обозний
10	Засідання Ради отаманів Білгород-Дністровщини (приміщення штабу). - Доповідь «Основні завдання на сучасному етапі розвитку козацького громадського руху. Концепція розвитку місцевого козацтва» (отаман Задністрового козацтва генерал-отаман УК В.Я.Тимофєєв). - Обговорення доповіді. - Прийняття рішення, друк та розсилка.	з 14.00	Тимофєєв В.Я.

СУЧАСНЕ КОЗАЦТВО БІЛГОРОД-ДНІСТРОВЩИНИ

...Білгород-Дністровщина має давні козацькі традиції...

Перша значна хвиля переселенців-козаків-мазепинців опинилася на цій території після Полтавської битви (1707). До сьогодення їх нащадки мешкають у Старій та Новій Царичанках. До речі, в цих селах на фронтонах дахів є дерев'яні чотиригранні прикраси у формі пернача – символи отамано-полковничої влади (у цьому будинку мешкає козак!).

Друга хвиля переселенців – козаки-некрасівці, яки осіли тут після поразки Булавинського повстання (1709).

Третя хвиля козаків-переселенців опинилася на території Білгород-Дністровщини після руйнації Запорозької Січі (1775). Вони розселилися у пониззі Дністра від Акерману до Бендер, в Буджаку, в Дунайських гирлах.

В ці роки виникають козацькі поселення: Вилкове, Приморське, Кислиця, Муравльовка, Стара та Нова Некрасівки, Трудове, Покровка, Білолісся, Старокозаче, Волонтирівка, Михайлівка, Костянтинівка, Новотроїцьке, Миколаївка, Петрівка, Фараонівка, Крива Балка, Миколаївка-Новоросійська. Створюються козацькі війська – Вірних козаків (1783-1788), Чорноморське козацьке (1788-1807), Усть-Дунайське козацьке (1807), Усть-Дунайське Буджацьке козацьке (1807-1827), Дунайське козацьке (1828-1856), Новоросійське козацьке (1856-1869). З'являються козацькі гарнізони в Руській Іванівці, Удобному, Козацькому, Турлаках, Красній Косі, Переможному. Довгий час столицею козацьких військ був Акерман. В зв'язку з загальною реформою козацьких військ Новоросійське козацьке військо було оголошено ліквідованим. Це було останнє козацьке військо на теренах сучасної України. В кінці XIX ст., при проведенні перепису населення Російської імперії, близько 70% мешканців Акерманського повіту вважали себе козаками або вихідцями з козаків.

В умовах незалежної України 1918 року знову, в новій якості, відродилося козацтво - Вільне козацтво Задністров'я (1917-1924). Воно відіграло важливу роль в політичному і культурному житті, разом з усім народом будувало Українську суверенну державу, головною військовою силою якої стало селянське ополчення "вільних козаків", січових стрільців, українських козацьких дивізій сірожупанників, синьожупанників...

В ті роки на Одещині козацькими були загони селянської армії батьки Махно, Чорноморське повстанське козацьке військо (загони отаманів С.Заболотного, Дерев'яги, Я.Кощового, Солтиса, Боровського, Кіршула, Карого, Коваленки, Стратіївського, Солоненка, І.Деркача, Бондаренка, Шевченка), Одеського українського військового Коша (отаман - І.Луценко), Гайдамацькі куріні (отаман – О.Сахно-Устимович), Союзу української молоді (Одеська Січ), Татарбунарська сотня...

Дуже важливим, з огляду на комплекс складних сучасних проблем, залишаються роль і місце козацтва у соціальному, економічному та політичному житті сучасної Білгород-Дністровщини. Тут сучасний громадський рух за відновлення козацтва розпочався на початку 90-х рр. XX ст. (але є свідчення, що існувало ще в 1973-1988 рр. Задністрове Вільне Козацтво). Зацікавлення своїм минулим та генетична пам'ять поряд з активізацією політичного життя покликали до виникнення протягом 1992-1994 рр. декількох громадських організацій козацького спрямування: Білгород-Дністровське (Задністрове) Козацьке Земляцтво, Адамівський курінь, Білгород-Дністровська паланка, Буджацьке Січове козацьке військо.

Проблеми становлення Українського козацтва на Білгород-Дністровщині були пов'язані з розмитістю дійсних пріоритетів козацького відродження, руйнацією родових козацьких зв'язків та втратою традиційного середовища. Незважаючи на це, протягом 1992-2010 рр. місцеві козаки зробили достойний вклад у справу реального втілення козацької ідеї в суспільстві. Враховуючи історичне значення і заслуги козацтва, було видано ряд розпоряджень голови районної державної адміністрації та міського голови, що безпосередньо стосуються козацького руху, схвалена районна програма відродження та розвитку козацтва на 2002-2005 рр., на 2007-2010 рр., районна програма козацького гарту молоді на 2010-2012 рр., створені координаційні ради при міському голові, голові районної державної адміністрації та рада керівників громадських організацій козацького спрямування.

Діяли й сьогодні на Білгород-Дністровщині діють ряд громадських організацій козацького спрямування: козацькі організації – Задністрове земляцтво Всесвітньої спілки козаків (отамани Анатолій Токарев, Микола Слепухін, козаки Віктор Кучер, Юрій Ломовцев, Юрій Корнев, Павло Некрасов, Сергій Пронін, Геннадій Антонов), Буджацька Січ (отамани Іван Деордиця, князь Володимир Аргутинський-Долгорукий, Михайло Скляренко, козаки Борис Устименко, Олексій Ступак, Василь Бойчев, Владислав Мисюк, Олег Зуєв), Білгород-Дністровська паланка (отаман Леонід Городецький, козаки Андрій Берлізов, Євсей Костецький, Георгій Марин, Дмитро Сердцевич, Федір Панаїт, Іван Денисов, Юрій Денисов, Яків Греча, Володимир Соловенко, Володимир Сидоренко, Василь Чумаченко, Петро Швачка, Іван Відман, Павло Смаглій, Євген Хоменко, Анатолій Майстро, Василь Якименко, Павло Білоусенко, Микола Вітряк-молодий), Адамівський курінь (отамани Валерій Тимофєєв-старший, Микола Маринеску, Анатолій Кульчицький, козаки Валерій Гуцан, Анатолій Редько, Дмитро Завацький, Леонід Гречко, Олександр Козаченко Іванович, Олександр Козаченко Антонович, Віктор Рибальченко, Руслан Куліков, Іван Даниленко, Микола Маринеску, Юрій Николаичук, Віктор Басюк, В'ячеслав Козубенко, Олександр Чеботюк, Василь Білоус, Феодосій Козубенко, Віктор Гончаров, Юрій Лавріненко, В'ячеслав Деревенча, Ігор Одорожа, Дмитро Лазуренко, Федір Макаренко, Сергій Макаренко, Сергій Редько, Валерій Тимофєєв-молодший), Білгород-Дністровський Кіш (отамани Олександр Мица, Святослав Горлачов, козаки Микола Вітряк-старший, Олександр Черв'як, В'ячеслав Воробйов, Геннадій Мельниченко, Микола Скиба, Володимир Кулинський, Василь Павлюк, Ігор Оленів, Ігор Лелеченко, Валентин Гуцул), Окружний полк ім. П.Орлика (отамани Олександр Царенков, Микола Врублевський, козаки Віктор Єремєєв, Микола Дейна, Степан Ковалів, Іван Хоменко, Петро Лабунець, Ігор Мамонтов, Володимир Смаковський, В'ячеслав Лукашевський), Окремий курінь ім. С.Білого (отаман Петро Городниченко, козаки Юрій Сокорєв, Олег Сокорєв, священнослужитель Миколай Григорашенко), курінь Війська Запорозького (отаман Микола Возний, козаки Віктор Жуковський, Віталій Лесін), Монашівська сотня Війська Запорозького (отаман Валерій Ткаченко, козак Володимир Парпалак), районове товариство ЧКЗ (отаман Володимир Білоус), жіноча громада (керівник Лариса Горлачова, берегині Варвара Воробйова, Надія Пономаренко, Уляна Грицуналь), Задністрове козацтво (отаман Валерій Тимофєєв, козаки Борис Устименко, В'ячеслав Лукашевський, Володимир Смаковський, Микола Дейна, Віктор Єремєєв, Микола Маринеску, Іван Зоріло, Павло Ігумнов, Микола Скибенко, Сергій Кравченко, Володимир Зінченко, Сергій Крістіогло, Владислав Каланжов, Олександр Полещук, Сергій Короленко, Михайло Салій, Артем Царук, Андрій Токаренко), військово-спортивний клуб «Патріот» (керівник Валерій Гавриленко);

козацькі художні колективи – духовий оркестр (керівник Степан Радченко), хор української народної пісні «Мрія» (керівник Іван Зоріло), ансамбль української народної музики «Веселка» (керівники Михайло та Валентина Нікіруй), ансамбль української народної музики «Гроно» та гурт «Русичи» (керівник Богдан Нікіруй), народна хорова капела – пошуково-дослідницький фольклористичний гурт «Алкалія» Будинку культури с. Старокозаче (керівник – Віктор Вареник);

навчальні заклади, що працювали та працюють в напрямку козацького виховання – Білгород-Дністровське училище Південноукраїнського державного педагогічного університету (викладачі – В.Юрченко, В.Лобанова, Ольга Виштак, І.Головань), Старокозацька школа (військовий керівник Ігор Лісіцин, учитель Юрій Щербина), Молозька школи (військовий керівник Ігор Лісіцин), Випаснянська №1 школа (військовий керівник Валерій Гавриленко), Випаснянська №2 школа (військовий керівник Анатолій Кривенко), Вигінська школа (колишній директор Валентин Біленко, учитель фізичної культури Андрій Берлізов, теперішній директор Олена Вдовиченко, учитель фізичної культури Микола Поліщук), Долинівська школа (директор Тетяна Тома, завуч Марія Долгошеєнко, педагог-організатор Тетяна Молчанова, учитель Тетяна Новохатська), Турлацька школа (директор Тетяна Тодорова, вчитель Валентина Чумаченко, педагог-організатор Лариса Коваленко), Адамівська школа (директор Валентина Вронська, завуч Павліна Лавриненко, педагог-організатор Валентина Гриценко, учитель Лариса Царевська), Петровська школа (директор Людмила Васелінга), Салганська школа (директори Юрій Назарук, Ольга Тиханська, завуч Ірина Мельникова, учителі Вероніка Шевченко, Олена Рябченко), Великомар'янська школа (директор Микола Чороба).

Наклад 500 екз. Передруковувати й поширювати дозволяю. Редактор Тимофєєв В.Я.
м. Білгород-Дністровський Одеської області. Тел. моб. 8-097-466-7174,
E-mail: Generalotaman@rambler.ru <http://zurnal.lib.ru/t/twja/>

КОЗАК ЗАДНІСТРОВ'Я

<i>Інформаційно-аналітичний орган козаків Задністров'я</i>	№ 21 (424) ЖОВТЕНЬ 2010	<i>Душу – Богові! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!</i>
E-mail: Dnestrcossacks@ukr.net		http://Dnestrkozak.webstolica.ru/

Прочитай та передай товаришу!

ПОДІЇ В КОЗАЦТВАХ ЗАДНІСТРОВ'Я

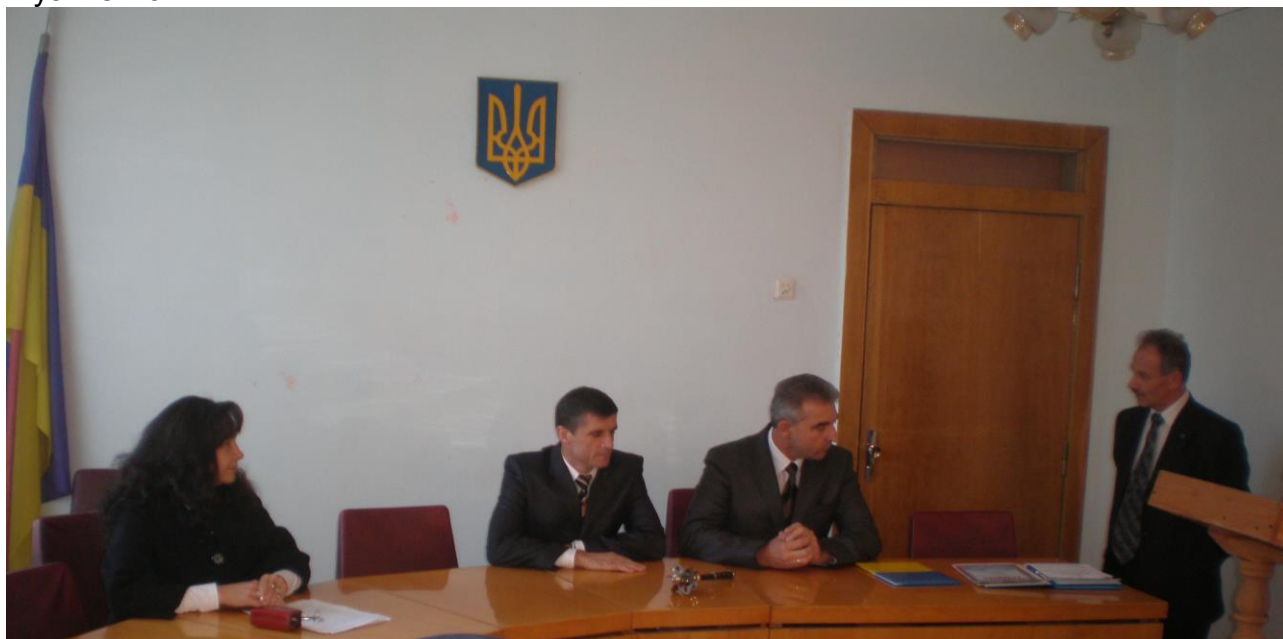

Відбулася посвята в козаки Богдана Григоровича Шевчука.

Відбулася посвята в козаки Хохлачова Григорія Костянтиновича.

Відбувся урочистий прийом козаків у голови Білгород-Дністровської ради Кравченка С.Б. та голови Білгород-Дністровської районної державної адміністрації Музиченка В.А.

Проведення урочистостей, присвячених 20-річчю відродження сучасного Українського козацтва 14 жовтня 2010 року з 10.00 в Будинку офіцерів

Реєстрація делегацій з 09.30. Делегації Січей: Адамівська, Вигінська, Петрівська, Долинівська, Шабська №2, Випаснянська №2, Молозька, Бритівська, Старокозацька, Турлацька; делегації міських шкіл: №№ 4, 6, 11; делегації козацьких організацій: Чорноморського козацького війська, Чорноморського козацького з'єднання, Буджацького Січового козацького війська, Білгород-Дністровського міського Кошу, Запорозького козацтва.

У фойє: Виставка книг про Українське козацтво, Задністрову Січ (районна бібліотека). Виставка фотознімків про Задністрове козацтво (штаб Задністрової Січі). Святковий випуск газети „Козак Задністров'я” (редакція газети).

Отче наш. Читає отаман Задністрового козацтва Тимофєєв В.Я.

Вступне слово. Отаман Буджацького Січового козацького війська Скляренко М.П.

Доповідь «З нами Бог, Україна і Правда». Отаман Задністрового козацтва Тимофєєв В.Я.

Виступають: Кравченко С.Б. (голова районної ради), Музиченко В.А. (голова районної державної адміністрації), Ковальчук С.І. (заступник міського голови).

Посвята в козаки першого заступника міського голови Чередниченка А.Г.

Нагородження козаків, берегинь, джур та дан з нагоди 20-річчя Українського козацтва.

Концерт. Козацькі колективи «Мрія», «Кредо», Салганської школи козацько-лицарського виховання.

Куліш та засідання Ради Задністрового козацтва

Нагородження грамотою Берегиню УК Чумаченко В.М.

Шановні козаки!

Сердечно вітаю всіх представників славного лицарського кола, гідних нащадків великих прадідів, у чиїх жилах пульсує гаряча козацька кров.

Цілком справедливо, що День Українського козацтва відзначається у святий день Покрови Пресвятої Богородиці – всемилостивої покровительки всієї України.

Козацтво завжди було символом невмирущості нашого народу, уособленням національного характеру, сили та мужності.

Воно дарувало історії яскраві зразки жертвовного служіння Батьківщині, самовідданого захисту рідної землі, збереження та продовження українських державницьких традицій.

Закономірно, що на нашій славній Білгород-Дністровщині, де існували, змінюючи одне одного, 7 козацьких військ, лицарська ідея шириться, у неї більше прихильників. Маючи глибоке історичне та ментальне коріння, вона є популярною, знаходить відгук у серці кожного лицаря.

Від щирого серця бажаю вам, козаки, здоров'я, завзяття, сили та єдності.
Голова районної ради С.Б.Кравченко

Дорогі козаки!

Прийшло світле та радісне свято – Покрова Пресвятої Богородиці. Від часів Хрещення Київської Русі і до наших днів це свято духовно об'єднувало наш народ, живило його вірою у повсякчасне заступництво Божої Матері за людській рід, за мир і добро на нашій землі.

Історія зберігає багато свідчень того, як вищою волею Пресвята Богородиця боронила наш народ, наше козацьке військо, надавала воїнам сил у боротьбі з ворогом. Саме тому в Україні свято отримало другу назву – Козацька Покрова і відзначається ще й як день українського козацтва. Я щиро вітаю всіх, в кому живе дух наших славних попередників – запорожців, бажаю здоров'я і нових перемог в ім'я нашої великої Батьківщини.

Щастя всім, радощів та благополуччя! Зі Святом Вас!

Голова районної державної адміністрації В.А.Музиченко.

Посвята в козаки Чередниченка А.Г.

Виступає хор «Мрія».

Наклад 500 екз. Передруковувати й поширювати дозволяю. Редактор Тимофєєв В.Я.
м. Білгород-Дністровський Одеської області. Тел. моб. 8-097-466-7174,
E-mail:Generalotaman@rambler.ru <http://zurnal.lib.ru/t/twja/>

КОЗАК ЗАДНІСТРОВ'Я

<i>Інформаційно-аналітичний орган козаків Задністров'я</i>	№ 22 (425) ЖОВТЕНЬ 2010	<i>Душу – Богові! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!</i>
E-mail: Dnestrcossacks@ukr.net		http://Dnestrkozak.webstolica.ru/

Прочитай та передай товаришу!

СУЧАСНЕ КОЗАЦТВО БІЛГОРОД-ДНІСТРОВЩИНИ

...Білгород-Дністровщина має давні козацькі традиції... Перша значна хвиля переселенців-козаків-мазепинців опинилася на цій території після Полтавської битви (1707). До сьогоднішня їх нащадки мешкають у Старій та Новій Царичанках. До речі, в цих селах на фронтонах дахів є дерев'яні чотиригранні прикраси у формі пернача – символи отамано-полковничої влади (у цьому будинку мешкає козак!). Друга хвиля переселенців – козаки-некрасівці, які осіли тут після поразки Булавинського повстання (1709). Третя хвиля козаків-переселенців опинилася на території Білгород-Дністровщини після руйнації Запорозької Січі (1775). Вони розселилися у пониззі Дністра від Акерману до Бендер, в Буджаку, в Дунайських гирлах. В ці роки виникають козацькі поселення: Вилкове, Приморське, Кислиця, Муравльовка, Стара та Нова Некрасівки, Трудове, Покровка, Білолісся, Старокозаче, Волонтирівка, Михайлівка, Костянтинівка, Новотроїцьке, Миколаївка, Петрівка, Фараонівка, Крива Балка, Миколаївка-Новоросійська. Створюються козацькі війська – Вірних козаків (1783-1788), Чорноморське козацьке (1788-1807), Усть-Дунайське козацьке (1807), Усть-Дунайське Буджацьке козацьке (1807-1827), Дунайське козацьке (1828-1856), Новоросійське козацьке (1856-1869). З'являються козацькі гарнізони в Руській Іванівці, Удобному, Козацькому, Турлаках, Красній Косі, Переможному. Довгий час столицею козацьких військ був Акерман. В зв'язку з загальною реформою козацьких військ Новоросійське козацьке військо було оголошено ліквідованим. Це було останнє козацьке військо на теренах сучасної України. В кінці XIX ст., при проведенні перепису населення Російської імперії, близько 70% мешканців Акерманського повіту вважали себе козаками або вихідцями з козаків.

В умовах незалежної України 1918 року знову, в новій якості, відродилося козацтво - Вільне козацтво Задністров'я (1917-1924). Воно відіграло важливу роль в політичному і культурному житті, разом з усім народом будувало Українську суверенну державу, головною військовою силою якої стало селянське ополчення "вільних козаків", січових стрільців, українських козацьких дивізій сірожупанників, синьожупанників. В ті роки на Одещині козацькими були загони селянської армії батьки Махно, Чорноморське повстанське козацьке військо (загони отаманів С.Заболотного, Дерев'яги, Я.Кощового, Солтиса, Боровського, Кіршула, Карого, Коваленки, Стратіївського, Солоненка, І.Деркача, Бондаренка, Шевченка), Одеського українського військового Коша (отаман - І.Луценко), Гайдамацькі куріні (отаман – О.Сахно-Устимович), Союзу української молоді (Одеська Січ), Татарбунарська сотня...

Дуже важливим, з огляду на комплекс складних сучасних проблем, залишаються роль і місце козацтва у соціальному, економічному та політичному житті сучасної Білгород-Дністровщини. Тут сучасний громадський рух за відновлення козацтва розпочався на початку 90-х рр. XX ст. (але є свідчення, що існувало ще в 1973-1988 рр. Задністрове Вільне Козацтво). Зацікавлення своїм минулим та генетична пам'ять поряд з активізацією політичного життя покликали до виникнення протягом 1992-1994 рр. декількох громадських організацій козацького спрямування: Білгород-Дністровське (Задністрове) Козацьке Земляцтво, Адамівський курінь, Білгород-Дністровська паланка, Буджацьке Січове козацьке військо.

Проблеми становлення Українського козацтва на Білгород-Дністровщині були пов'язані з розмитістю дійсних пріоритетів козацького відродження, руйнацією родових козацьких зв'язків та втратою традиційного середовища. Незважаючи на це, протягом 1992-2010 рр. місцеві козаки зробили достойний вклад у справу реального втілення козацької ідеї в суспільстві. Враховуючи історичне значення і заслуги козацтва, було видано ряд розпоряджень голови районної державної адміністрації та міського голови, що безпосередньо стосуються козацького руху, схвалена районна програма відродження та розвитку козацтва на 2002-2005 рр., на 2007-2010 рр., районна програма козацького гарту молоді на 2010-2012 рр., створені координаційні ради при

міському голові, голові районної державної адміністрації та рада керівників громадських організацій козацького спрямування.

Діяли й сьогодні на Білгород-Дністровщині діють ряд громадських організацій козацького спрямування: козацькі організації – Задністрове земляцтво Всесвітньої спілки козаків (отамани Анатолій Токарєв, Микола Слепухін, козаки Віктор Кучер, Юрій Ломовцев, Юрій Корнев, Павло Некрасов, Сергій Пронін, Генадій Антонов), Буджацька Січ (отамани Іван Деордиця, князь Володимир Аргутинський-Долгорукий, Михайло Скляренко, козаки Борис Устименко, Олексій Ступак, Василь Бойчев, Владислав Мисюк, Олег Зуєв), Білгород-Дністровська паланка (отаман Леонід Городецький, козаки Андрій Берлізов, Євсей Костецький, Георгій Марин, Дмитро Сердцевич, Федір Панаїт, Іван Денисов, Юрій Денисов, Яків Греча, Володимир Соловенко, Володимир Сидоренко, Василь Чумаченко, Петро Швачка, Іван Відман, Павло Смаглій, Євген Хоменко, Анатолій Майстро, Василь Якименко, Павло Білоусенко, Микола Вітряк-молодий), Адамівський курінь (отамани Валерій Тимофєєв-старший, Микола Маринеску, Анатолій Кульчицький, козаки Валерій Гуцан, Анатолій Редько, Дмитро Завацький, Леонід Гречко, Олександр Козаченко Іванович, Олександр Козаченко Антонович, Віктор Рибальченко, Руслан Куліков, Іван Даниленко, Микола Маринеску, Юрій Николайчук, Віктор Басюк, В'ячеслав Козубенко, Олександр Чеботюк, Василь Білоус, Феодосій Козубенко, Віктор Гончаров, Юрій Лавріненко, В'ячеслав Деревенча, Ігор Одорожа, Дмитро Лазуренко, Федір Макаренко, Сергій Макаренко, Сергій Редько, Валерій Тимофєєв-молодший), Білгород-Дністровський Кіш (отамани Олександр Мица, Святослав Горлачов, козаки Микола Вітряк-старший, Олександр Черв'як, В'ячеслав Воробйов, Генадій Мельниченко, Микола Скиба, Володимир Кулинський, Василь Павлюк, Ігор Оленів, Ігор Лелеченко, Валентин Гуцул), Окружний полк ім. П.Орлика (отамани Олександр Царенков, Микола Врублевський, козаки Віктор Єремєєв, Микола Дейна, Степан Ковалів, Іван Хоменко, Петро Лабунець, Ігор Мамонтов, Володимир Смаковський, В'ячеслав Лукашевський), Окремий курінь ім. С.Білого (отаман Петро Городниченко, козаки Юрій Сокорєв, Олег Сокорєв, священнослужитель Миколай Григорашенко), курінь Війська Запорозького (отаман Микола Возний, козаки Віктор Жуковський, Віталій Лесін), Монашівська сотня Війська Запорозького (отаман Валерій Ткаченко, козак Володимир Парпалак), районове товариство ЧКЗ (отаман Володимир Білоус), жіноча громада (керівник Лариса Горлачова, берегині Варвара Воробйова, Надія Пономаренко, Уляна Грицуналь), Задністрове козацтво (отаман Валерій Тимофєєв, козаки Борис Устименко, В'ячеслав Лукашевський, Володимир Смаковський, Микола Дейна, Віктор Єремєєв, Микола Маринеску, Іван Зоріло, Павло Ігумнов, Микола Скибенко, Сергій Кравченко, Володимир Зінченко, Сергій Крістіогло, Владислав Каланжов, Олександр Полещук, Сергій Короленко, Михайло Салій, Артем Царук, Андрій Токаренко, Григорій Хохлачов), військово-спортивний клуб «Патріот» (керівник Валерій Гавриленко);

козацькі художні колективи – духовий оркестр (керівник Степан Радченко), хор української народної пісні «Мрія» (керівник Іван Зоріло), ансамбль української народної музики «Веселка» (керівники Михайло та Валентина Нікіруй), ансамбль української народної музики «Гроно» та гурт «Русичи» (керівник Богдан Нікіруй), народна хорова капела – пошуково-дослідницький фольклористичний гурт «Алкалія» Будинку культури с. Старокозаچه (керівник – Віктор Вареник);

навчальні заклади, що працювали та працюють в напрямку козацького виховання – Білгород-Дністровське училище Південноукраїнського державного педагогічного університету (викладачі – В.Юрченко, В.Лобанова, Ольга Виштак, І.Головань), Старокозацька школа (директор Людмила Щербина, військовий керівник Ігор Лісіцин, учитель Юрій Щербина), Молозька школи (директор Валентина Осолінська, військовий керівник Ігор Лісіцин), Випаснянська №1 школа (військовий керівник Валерій Гавриленко), Випаснянська №2 школа (військовий керівник Анатолій Кривенко), Вігінська школа (колишній директор Валентин Біленко, учитель фізичної культури Андрій Берлізов, теперішній директор Олена Вдовиченко, учителі Микола Поліщук, Людмила Ткаченко), Долинівська школа (директор Тетяна Тома, завуч Марія Долгошеєнко, педагог-організатор Тетяна Молчанова, учителі Тетяна Новохатська, Інна Яценко), Турлацька школа (директор Тетяна Тодорова, вчитель Валентина Чумаченко, педагог-організатор Лариса Коваленко), Адамівська школа (директор Валентина Вронська, завуч Павліна Лавріненко, педагог-організатор Валентина Гриценко, учитель Лариса Царевська), Адамівський дитсадок (завідувачка Алла Івасенко), Петрівська школа (Берегиня Людмила Васелінга, учителі Наталя Бурдух, Олександра Величко), Салганська школа (директори Юрій Назарук, Ольга Тиханська, Валерій Абрамський, завуч Ірина Мельникова, учителі Вероніка Шевченко, Олена Рябченко), Великомар'янська школа (директор Микола Чороба, завуч Тетяна Чороба), Шабівська №2 школа (директор Людмила Чебан), Миколаївська школа (директор Наталя Фоменко).

КОЗАК ЗАДНІСТРОВ'Я

<i>Інформаційно-аналітичний орган козаків Задністров'я</i>	№ 23 (426) ЖОВТЕНЬ 2010	<i>Душу – Богові! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!</i>
E-mail:Dnestrcossacks@ukr.net		http://Dnestrkozak.webstolica.ru/

Прочитай та передай товаришу!

З НАМИ БОГ, УКРАЇНА І ПРАВДА!

Душу – Богові! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!

За багаторічну сумлінну працю, вагомий особистий внесок у розвиток місцевого самоврядування, роботу по відродженню козацтва, патріотичне виховання молоді та з нагоди 20-річчя відродження Українського козацтва Почесною відзнакою Одеської обласної ради нагороджено Тимофєєва Валерія Яковича – начальника відділу організаційного забезпечення діяльності органів Білгород-Дністровської районної ради, голови Ради керівників громадських організацій козацького спрямування Південноукраїнського Задністров'я, отамана Задністрового козацтва.

Керівництво Чорноморського козацького війська звернулось до Секретаріату Президента України з поданням про нагородження Тимофєєва В.Я. орденом України «За заслуги» III ступеня.

Україна відзначає День Українського козацтва, який збігається з одним із найвеличніших християнських свят – Покрови Пречистої Богородиці. Президент України, враховуючи історичне значення й заслуги козацтва в утвердженні української державності та його вагомий внесок у сучасний процес державотворення, визначив цю дату своїм указом.

Історики вважають, що українське козацтво виникло в 1480-х роках, але тільки в середині XVI століття їхня кількість зростає настільки, що козацьке військо почало впливати на перебіг політичних подій в Україні і Європі. Європейські монархи наймали козаків для участі у військових операціях. Були серед козаків селяни-втікачі, позбавлені сану міщани, духовенство, збідніла знать. До козацьких лав уливалися поляки, білоруси, росіяни, татари, але основу козацтва Придніпров'я склали українці. Російський різновид козацтва розвинувся на річці Дон. Саме слово „козак” має тюркський корінь і означає незалежну людину, яка не має чітко визначеного місця у суспільстві. Упродовж кількох століть українське козацтво захищало український народ від експансії з Півдня і Заходу.

Із середини XVIII ст. і до останньої чверті XIX ст. козацтво, як чинник військової та адміністративної влади, переміщується на Кубань та Задністров'я (Буджак). В межиріччі Дунай-Дністра, змінюючи одне одного, існують останні козацькі війська на теренах України: Вірних козаків (1783-1788), Чорноморське козацьке (1788-1807), Усть-Дунайське козацьке (1807), Усть-Дунайське Буджацьке козацьке (1807-1827), Дунайське козацьке (1828-1856), Новоросійське козацьке (1856-1869). Столицею козацьких військ був Акерман. Останнім козацьким отаманом був акерманський градоначальник Гангардт.

Науковці вважають, що в Україні немає більш важливого чинника, який би був і центром, і перехрестям, і змістом переважної більшості соціальних процесів, та більш важливого компонента національної й територіальної консолідації, ніж козацтво. Саме цей феномен сприяв виробленню такого способу життя українського етносу, який допоміг йому вижити в умовах відсутності власної держави.

Перша спроба створити державу за козацькими традиціями демократизму і рівності припала на добу Козаччини. Друга - в період революційних змагань 1917–1920 рр. Третя – вже в наш час. Наприкінці 80-х рр. XX ст. інтерес до свого минулого та генетична пам'ять поряд з активізацією політичного життя в Україні спричинили виникнення козацьких громадських утворень: Козацького земляцтва - Донецький курінь (1984), спортивної школи козацького мистецтва «Бойовий гопак» у Львові (1985), Запорізького козацького товариства «Запорозька Січ» (1990), «Козацького товариства Київщини» (1990). Виникли козацькі осередки в ці роки і на Задністров'ї (Задністрове козацьке земляцтво, Адамівський осередок козацтва, Білгород-Дністровська паланка, Буджацьке Січове козацьке військо). Влітку 1990 р. відбулося святкування 500-річчя від дня першої писемної згадки про українських козаків. Пройшли урочисті заходи на о. Хортиця в Запоріжжі та с. Капулівка на Січеславщині. В урочистостях брали участь й наші Задністрові козаки. Була створена низка регіональних (обласних) організацій українського козацтва – Карпатська Січ (Львівщина), Поліська Січ (Житомирщина), Прикарпатська Січ (Івано-Франківщина), Кальміуська паланка (Донеччина), Буковинська Січ (Чернівецьщина), Херсонський кіш, Волинська Січ, Закарпатська Січ, Подунай-Гуляйпільське

козацтво на Одещині (до якої увійшли й задністрівці) та ін. На Всеукраїнській установчій козацькій раді було проголошено утворення загальноукраїнської спілки громадських організацій «Українське козацтво», яка об'єднала козацькі структури України та української діаспори. На сьогодні у своїх лавах вона нараховує майже 200 тисяч осіб.

Козаками постійно організовуються кінні походи «Козацькими шляхами», зарубіжні походи козацьких чайок до берегів Франції та Англії, у Києві щорічно проводиться фестиваль-турнір бойових мистецтв «Козацька слава», у Запоріжжі проходить щорічний фестиваль національних видів єдиноборств, а у Дніпропетровську – всеукраїнський чемпіонат козацького морського багатоборства. Періодично стартує регата пам'яті І. Сірка за маршрутом Київ–Запоріжжя–Босфор. Створено Всеукраїнську федерацію козацького двобою та Міжнародну федерацію бойового гопака.

Функціонують наукові установи з вивчення українського козацтва: Науково-дослідний інститут Козацтва при Інституті історії України Національної академії наук України та при Запорізькому державному університеті, його філії діють у Донецьку, Запоріжжі, Нікополі, Одесі (керівник професор О.Бачинська). Проводяться наукові конференції: «Козацькі джерела» в Одесі, «Сучасна козацька педагогіка» у Києві, «Проблеми розвитку Українського козацтва як державотворчої інституції» в Черкасах, «Козацька педагогіка в системі сучасної освіти» в Сумах та ін. Створені освітні заклади: Інститут Українського козацтва при Харківському державному педагогічному університеті ім. Г. Сковороди, Народний університет козацької культури при Донецькому художньому музеї, Український військово-козацький інститут ім. князя Святослава при Міжрегіональній академії управління персоналом та ін.

У багатьох регіонах України діють козацькі школи, ліцеї, молодіжні та дитячі регіональні організації «Молода Січ», «Січ», «Сокіл», «Козацьке коло» та ін. Працюють такі школи й на Задністрів'ї: Адамівська, Долинівська, Салганська; діє перший на Україні дитячий садочок козацького типу у с. Адамівка; елементи козацько-лицарського гарту у своїй виховній роботі використовують педагогічні колективи Старокозацької, Шабівської №2, Випаснянської №2, Петрівської, Турлацької, Вигінської, Великомар'янівської, Миколаївської шкіл. Започатковано постійний всеукраїнський історичний конкурс серед учнів загальноосвітніх середніх шкіл «Козацька держава». Неодноразовими його переможцями стають учні Миколаївської, Турлацької шкіл.

Козацьку культуру в місті та районі відроджують і пропагують самодіяльні та професійні художньо-мистецькі колективи: козацький духовий оркестр, ансамблі «Веселка», «Гроно», «Кредо» та «Гетьман», гурт «Русичі», хори «Мрія» та Старокозацького БК, які беруть участь у фестивалях мистецтв козацтва («Байда» у Тернополі, «Козацькому роду – нема переводу» у Донецьку, «Ми – козаки» у Запоріжжі та ін.).

Виходять друком всеукраїнські та регіональні періодичні видання: журнали – «Гетьман», «Козацька рада», «Козацтво України», «Нова Січ»; газети – «Свобода слова», «Козацький вісник», «Віра та Воля», «Україна козацька», «Козацька нація», «Козацьке коло», «Козацький дзвін», «Богданів

край», «Козацька родина», «Козацькі литаври», «Бузький козак», «Козацька держава», «Лугарі», «Слава козацька» та ін. На Задністров'ї відомо видання «Козак Задністров'я» (вийшло за 20 років вже більше 400-х номерів).

Основні завдання, які стоять сьогодні перед Українським козацтвом: взаємодія з органами влади щодо формування державної політики у сфері відродження та розвитку історичних, патріотичних, господарських, культурних традицій Українського козацтва; відновлення та розвиток на звичаєвих засадах Українського козацтва як вираження способу життя, діяльності та поведінки українського народу; відродження та розвиток козацької господарської діяльності, створення козацьких січей, паланок і поселень як осередків відродження і розвитку традиційних козацьких форм самоврядування; сприяння підготовці молоді до військової служби, військовому вишколу українських козаків, сприяння розбудові Збройних Сил України, Прикордонних військ, Митної служби та підрозділів Цивільної оборони. Підписано угоду про співпрацю Українського козацтва з Товариством сприяння обороні України, з Мальтійським орденом (який є одним з найстаріших лицарських об'єднань Європи), меморандум про дружбу і співробітництво з представниками Російського козацтва та укладено Угоду з Міжнародними військами козацької гвардії Білорусі. Сьогодні існують підрозділи Українського козацтва в Австрії, США, Російській Федерації, Австралії, Великобританії, Канаді, Франції, Німеччині, Аргентині, Болгарії.

На жаль, процес новітнього козацького відродження ще не набув належної динаміки. Цьому певною мірою сприяють: відсутність Закону України «Про Українське козацтво» (який пройшов вже перше читання в Верховній Раді), штучне розростання козацьких структур, вплив на Українське козацтво різноманітних політичних сил та ідеологій, певна залежність від окремих гілок влади та економічних еліт, різна конфесійна орієнтація членів козацьких організацій, особисті амбіції та протистояння деяких козацьких керівників тощо.

Відродження та подальший розвиток Українського козацтва можливі лише за його активної діяльності. Зовнішнє і, по суті, бутафорське відродження козацтва якихось відчутних наслідків не дасть: у такий спосіб історія може відродитися лише як фарс.

Цей процес єдино можливий на ґрунті досягнень сучасного суспільного розвитку, соціальної науки. Лише за таких умов може спрацювати сьогодні на користь нашого народу в рамках чинного законодавства звичаєве право козацтва, і здатні відродитися його могутні за своїм потенціалом історичні, патріотичні, господарські та культурні традиції.

В. Тимофєєв, отаман Задністрового козацтва.

ВІД УКЛАДАЧА. ЗАМІСТЬ ЗАКІНЧЕННЯ.

Головна мета козацьких громадських організацій Задністров'я – формувати вільнолюбиву і незалежну особистість, козака-лицаря, мужнього громадянина, сутність якого розкриває міжнародне козацьке гасло: “**Душу – Богу! Життя – Батьківщині! Серце – людям! Честь – нікому!**”

Душу – Богові! Кодекс лицарської духовності Українського козацтва.

Дедалі більше політичних і культурних діячів, учителів, батьків звертаються до християнських моральних цінностей як найбільш стійких, універсальних, не підвладних політичній та ідеологічній кон'юнктурі. Це означає, що сучасне українське суспільство поступово підходить до визнання й опанування етичних основ християнства, від яких воно було штучно відлучене протягом багатьох десятиліть і до яких у більшості людей навіть було сформовано різко негативне ставлення.

Ніхто не буде сперечатися, що Церква є носієм духовності. Так воно і є, адже те, чого навчають тут, спрямоване на забезпечення нашого духовного добробуту, і найперше гармонії нашого внутрішнього світу. Багато людей відвідують храми, вважають себе віруючими і повага до традицій та релігії свого народу стримує багатьох з них від хибних кроків. Свою роль тут відіграє і громадська думка, а тому людина буде намагатися жити і діяти так, щоб не було соромно перед людьми.

Лише розвинута моральність, лише прийняття абсолютних вічних норм співжиття допоможе у потрібну годину людині – вона не буде вагатися, втримається, не піде на умовляння, адже матиме приписи на всі випадки життя. А нагородою буде чисте сумління та гармонія внутрішнього світу...

Формування духовності як основної якості козака, визначення його духовних пріоритетів, обґрунтування системи цінностей, на яких має базуватися життя - основні напрями нашої роботи з духовного формування козака-лицаря.

Життя – Батьківщині! Кодекс лицарської звитяги Українського козацтва.

Козак: готовий боротися до загину за волю, честь і славу України; нехтувати небезпекою, коли справа стосується життя рідних, друзів, побратимів, долі Матері-України; з презирством і ненавистю ставиться до ворогів, прагне визволити рідний край від чужих заброд-завойовників; уміє доводити наукову неспроможність ворожих ідей і теорій, спрямованих на послаблення Української держави, на приглушення національної свідомості і самосвідомості, та встановлення національної несправедливості і нерівноправності; здатний відстоювати в будь-яких обставинах життя рідну мову, культуру, мистецтво, духовні традиції, гідність і гордість свого та інших народів; виявляє героїзм, подвижництво в творчій праці і в бою в ім'я свободи і незалежності України; відстоює своє право бути господарем на рідній землі, володарем національних багатств, готовність нікому не давати на поталу своєї

материзни і дідизни; здатний і готовий займатися постійно, в тому числі і в години можливого лихоліття, народотворчою і націотворчою діяльністю, будівництвом і зміцненням Української держави.

Серце – людям! Заповіді милосердя Українського козацтва.

Козак: готовий допомагати найслабшим, найбеззахиснішим – дітям, створювати умови для їхньої радості, попереджувати їхні страждання, замінювати їм у разі необхідності батька і матір, брата і сестру; всебічно допомагає сиротам, вдовам, бабусям і дідусям, турботливо ставиться до безпомічних, постійна їм матеріально підтримує; надає допомогу хворим, інвалідам, потерпілим від злих людей, стихійних сил природи; здатний до співчуття, жалю до людей, які потрапили в біду; готовий допомагати будь-якій людині, щиро розділити з нею журбу, страждання, горе, зробити все для того, щоб їй стало легше.

Честь – нікому! Кодекс лицарської честі Українського козацтва.

Козак: любить батьків, вірний у коханні, дружбі, побратимстві, товаришуванні, ставленні до Батьківщини, рідного народу; готовий турбуватися про молодших, зокрема дітей, усіх літніх людей і людей похилого віку; підкреслено шанобливо ставиться до матері, дівчини, жінки, бабусі; виявляє непохитну вірність ідеям, принципам народної моралі, національним і загальнолюдським цінностям; відстоює свободу і незалежність особистості, народу, держави, єдність і соборність українських земель; прагне роботи пожертвування на будівництво храмів, навчально-виховних закладів, просвітних установ, пам'яток історії та культури; готовий проявляти принциповість і непримиренність до зла, аморальності і наступальність у боротьбі з ними; здатний цілеспрямовано й систематично розвивати фізичні і духовні сили, зокрема непохитну силу волі і непоборну силу духу, можливості свого організму, займатися самопізнанням і самовдосконаленням; уміє скрізь і всюди чинити шляхетно, виявляти добротність, лицарські чесноти, глибоку історичну пам'ять, національну гідність і гордість; турбується про розвиток національних традицій, звичаїв, обрядів, бережливо ставиться до рідної природи, землі, примножує її багатств; прагне внести якнайбільший особистий внесок у підвищення добробуту рідного народу, його матеріального і духовного рівня.

Що є для нас українське козацтво у минулому й сучасному часі? Що ми активно “відроджуємо” й намагаємось “використати”? Чи зможе козацтво зайняти свою нішу в ХХІ столітті? Як в сучасних умовах силами громадської організації відродити тип козака-лицаря? Як згуртувати таких людей? На якій основі відроджувати козацтво? **На теперішній час найголовніша проблема козацтва – визначити свою роль у соціально-політичному житті сучасного суспільства.**

Зміни геополітичної ситуації (тероризм, територіальні претензії Румунії до України – Буджак, о.Зміїний) висунули на порядок денний питання про додаткові гарантії захищеності та безпеки, територіальної, державної цілісності,

забезпечення мирного проживання населення, підтримки на достатньому рівні мобілізаційних ресурсів. Цими обставинами в теперішній час продиктована увага державних структур до українського козацтва. Але на сучасному етапі в Україні, Російській Федерації та Білорусії козацтва відроджуються головним чином як громадські організації з культурологічними, господарськими, виховними, охоронними та іншими функціями. Трансформація цих організацій у військові не передбачається. Лише в Придністров'ї на рівні Закону визначено, що козацтво виступає як громадський рух з воєнізованим характером діяльності, а головним його завданням є захист Вітчизни, сприяння зміцненню та розвитку державності і державної влади.

Оформлення й згуртування козаччини швидше відбувається в тих регіонах, де загострюються військові міжетнічні, міжнаціональні, міждержавні конфлікти (Кубань, Прикавказ'я, Придністров'я). Відсутність можливостей виконання військових функцій призводить (як показує досвід) до розброду і хитань у козацькому середовищі, яке в свою чергу веде до невизначеності подальшої долі і самого козацтва. Ситуація може змінитися лише за умови **зміни пріоритетів козаччини із військових на господарські й культурні**. Це не означає, що козакам на державному рівні не може бути довірено охороняти кордони країни чи наглядати за правопорядком усередині держави. Сучасні козацькі формування можуть стати повноцінною національною гвардією, яка буде поставлена на службу народу. У цьому випадку необхідна допомога держави. І не стільки матеріальна, скільки юридична. Але лише на державному рівні мають бути вирішені питання щодо юридичного статусу козацьких військ.

Законодавча база відродження та розвитку Українського козацтва нерозвинена, тому процес розбудови козацьких організацій іде мляво. Істотною перешкодою розвитку козацтва є концептуальна невизначеність цього процесу. Історія українського державотворення переконливо свідчить про те, що в цьому історичному процесі, порівняно з іншими суспільно-політичними силами, козацтво відіграло вирішальну, провідну роль. Тому національні інтереси України вимагають створення державних документів, зокрема законів, постанов, які б сприяли дальшому розвитку українського козацтва як могутньої націотворчої і державотворчої потуги, залучення до його лав найширших верств співгромадян з метою пробудження і спрямування їхньої енергії на розв'язання історичних завдань, що стоять перед нашим суспільством і державою.

Для історичних козацьких структур основним змістом і суттю їхнього існування була специфічна військова справа у відповідних суспільно-політичних та природно-географічних умовах. Завдяки цьому на засадах архаїчних військово-лицарських традицій сформувалась комплексна система козацького військового буття – козацько-лицарське мистецтво. Це мистецтво (специфічне бойове мистецтво зі зброєю та на його основі – рукопаш; козацьке звичаєве право; елементи архаїчної військової магії; пісенно-енергетична практика; особливе світосприйняття) і є сутністю української козацької спадщини. Тільки через відродження і поширення основ військово-лицарської спадщини ми можемо вести мову про реальне наслідування, а отже і відповідність сучасного козацтва історичним аналогам. Але до сьогодні

розуміння пріоритетності дійсного відродження українських козацьких традицій у цьому контексті не досягнуто.

Факти неспростовно свідчать, що високі духовні набутки українського козацтва, його видатних представників – державних і політичних керманічів, діячів науки і культури на сьогодні залишаються невідомими широким верствам нашого суспільства. Не пробуджена і незадіяна до конкретних державотворчих справ і не організована в козацькі форми інтелектуальна, духовна і практично-дійова енергія сотень тисяч наших співвітчизників; вона ще «дрімає», «спить» і не набуває продуктивних і ефективних, суспільно корисних форм, справ і чину державотворчого характеру; **козаки ще не знають, що вони козаки!**

Вважаємо, що справжнє відродження козацтва на Україні почнеться тоді, коли до його лав увіллється молодь, що вболіває за народні справи, прагне кращого сьогодення та працює на духовне і матеріально багате майбутнє; коли теперішні козаченьки чітко усвідомлять, що по них судять про все козацтво і народ у цілому, відмовляться від своїх користололюбних цілей і на перше місце поставлять служіння народу; коли між козаками і науковцями-просвітянами встановляться тісні зв'язки та налагодиться співпраця на ниві дослідження історико-культурної спадщини козаччини. І тоді відроджене козацтво стане тією широкою суспільно-політичною і культурницькою течією, яка згуртує всі верстви українського народу і зможе цивілізованими методами вирішувати нагальні питання сьогодення в ім'я народу і для народу.

Спроба сучасних реформаторів збудувати нове суспільство з орієнтацією лише на економічні, ринкові розрахунки, неминуче провалиться. Суспільство засновується на ідеї моральності й цементується духовними прагненнями народу. Ідеологія козацтва фундується на таких засадах: Християнство (Православ'я), прагнення до “Народовладдя” та самоврядування в організації свого життя й на усвідомленні святого свого обов'язку – захищати рідну українську землю й українську державність. Це стало в перебігу віків свого роду генетичною особливістю козацького характеру. Й в сучасному суспільстві, коли значний відсоток населення України розгубив, не мав або розміняв свої ідеали на “речовизм” та долари, козацтво за рядом обставин стає найбільш стійким носієм національно-історичних традицій українського народу, здатним зіграти роль свого роду каталізатора громадської самосвідомості, очолити всенародний рух за духовне відродження України-Батьківщини.

Статтю хочу закінчити словами Б.Устименка – Генерального судді Буджацької Січі: **«Ми живемо у жорстокі і непередбачені часи. Ніхто не знає, які випробування чекають на нас і нащадків наших. В цьому світі, як і за часів татарської навали, ніхто не рахується із слабким та беззахисним. Тому ми, українці, як і наші героїчні предки, мусимо бути сильними, розумними і непереможними. Тільки так ми будемо здатні зберегти себе, свій народ і свою Батьківщину.**

Слава Україні! Слава героям!»

ЗМІСТ:

Від укладача. Історія козацтва Задністров'я.

- 1. КЗ №1. Січень 2010. Перспективний план.**
  - 2. КЗ №2. Січень 2010. Хід реалізації Проекту-1.**
  - 3. КЗ №3. Лютий 2010. Місія козацтва Буджаку.**
  - 4. КЗ №4. Лютий 2010. Мета освіти – виховання.**
  - 5. КЗ №5. Лютий 2010. Хід реалізації Проекту-2.**
  - 6. КЗ №6. Березень 2010. Слава Богу, що ми козаки.**
  - 7. КЗ №7. Березень 2010. Хід реалізації Проекту-3.**
  - 8. КЗ №8. Квітень 2010. Хід реалізації Проекту-4.**
  - 9. КЗ №9. Квітень 2010. Звіт за 1 кв. 2010.**
  - 10. КЗ №10. Травень 2010. Ювіляри.**
  - 11. КЗ №11. Травень 2010. Події в козацтвах Задністров'я.**
  - 12. КЗ №12. Травень 2010. Події в козацтвах Задністров'я.**
  - 13. КЗ №13. Травень 2010. Події в козацтвах Задністров'я.**
  - 14. КЗ №14. Травень 2010. Події в козацтвах Задністров'я.**
  - 15. КЗ №15. Червень 2010. Події в козацтвах Задністров'я.**
  - 16. КЗ №16. Липень 2010. Події в козацтвах Задністров'я.**
  - 17. КЗ №17. Серпень 2010. Козаки, ми маємо робити.**
  - 18. КЗ №18. Серпень 2010. Події в козацтвах Задністров'я.**
  - 19. КЗ №19. Вересень 2010. Події в козацтвах Задністров'я.**
  - 20. КЗ №20. Жовтень 2010. Покрова. План.**
  - 21. КЗ №21. Жовтень 2010. Події в козацтвах Задністров'я.**
  - 22. КЗ №22. Жовтень 2010. Сучасне козацтво Білгород-Дністровщини.**
  - 23. КЗ №23. Жовтень 2010. З нами Бог, Україна і Правда!**
- Від укладача. Замість закінчення.**

Козак Задністров'я.

Видавництво «Отаман». Білгород-Дністровський. 2010.

Замовлення №281 від 15.10.2010. Тираж 700 прим.